

MASARYKOVA UNIVERZITA V BRNĚ
Pedagogická fakulta
Katedra hudební výchovy

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Mgr. Bc. IVA BURDOVÁ

II. ročník – prezenční forma navazujícího magisterského studia

Obor: učitelství pro střední školy
v kombinaci hlasová výchova a hudební výchova

HUDEBNÍ SOUBORY VE ZNOJMĚ SE ZAMĚŘENÍM NA DÍVČÍ PĚVECKÝ SBOR ZNOIMIA

Vedoucí práce: MgA. Jana Frostová, Ph.D.

BRNO 2010

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně, s využitím pouze citovaných literárních pramenů, dalších informací a zdrojů v souladu s Disciplinárním řádem pro studenty Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity a se zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

V Brně dne 1. 4. 2010

.....

Děkuji MgA. Janě Frostové, Ph.D. za odborné vedení práce a poskytování cenných rad.
Děkuji též všem vedoucím souborů a kapelníkům za ochotu a spolupráci, zejména pak
Mgr. Václavu Macákovi.

„Muzika, to je velice zvláštní jev. Dokáže pobavit, rozveselit, rozproudit krev v žilách, až je člověku do skoku, tedy do tance, nebo naopak umí uklidnit, ukonejšit, roztesknit... Neznám člověka, který by neměl hudbu rád, a když má pro některou odmítavý soud, pak je to jistě jen k nějakému konkrétnímu druhu muziky, který zrovna nezapadá do jeho nálady nebo mentality, pro niž by naopak rád poslouchal muziku jinou.“

JIŘÍ ROUPEC

OBSAH

Úvod.....	8
1. Město Znojmo.....	11
1.1 Místopis.....	11
1.2 Historie města.....	12
1.3 Historicko-kulturní památky Znojma.....	13
2. Historický vývoj hudebního života ve Znojmě.....	17
2.1 Hudba ve Znojmě od 9. do konce 15. století.....	17
2.1.1 Středověká monodie.....	17
2.1.2 Středověká polyfonie.....	18
2.2 Polyfonie ve Znojmě v 16. století.....	18
2.3 Hudba ve Znojmě v 17. a 18. století.....	19
2.3.1 Počátky Baroka v první polovině 17. století.....	19
2.3.2 Hudba v diecézních kostelích, u jezuitů a ostatních duchovních řádů.....	21
2.3.3 Hudba na Hradišti u Znojma.....	22
2.3.4 Hudba měšťanů.....	24
2.4 Hudba ve Znojmě v 19. století.....	25
2.4.1 Rozvoj měšťanské hudební kultury.....	25
2.5 Období hledání národní identity, profesionality a hudební moderny.....	27
2.5.1 Hudba znojemských Němců.....	27
2.5.2 Historický vývoj hudební školy ve Znojmě.....	28
2.5.3 Kulturní život v letech 1919 – 1938.....	30
2.5.4 Hudební Znojmo po roce 1940.....	31
3. Hudební osobnosti Znojemska.....	32

4. Významné znojemské hudební soubory minulých let.....	41
4.1 Znojemská filharmonie.....	41
4.2 Hudební proudy od 20. století.....	42
4.2.1 Cimbálová muzika Polajka.....	42
4.2.2 Éra swingu.....	43
4.2.3 Rockové období.....	45
4.2.4 Country and Western.....	46
4.2.5 Dechová hudba ve Znojmě.....	46
5. Současný znojemský hudební život.....	48
5.1 Kam ve Znojmě za kulturou?.....	51
5.1.1 Znojemská Beseda.....	51
5.1.2 Městské divadlo ve Znojmě.....	52
5.1.3 Nejnavštěvovanější kluby, výstavní a koncertní místa.....	55
5.2 Hudební festivaly ve Znojmě.....	58
6. Hudebně vzdělávací instituce ve Znojmě.....	63
6.1 Základní umělecká škola.....	63
6.2 Hudební škola Yamaha.....	66
6.3 Dům dětí a mládeže.....	70
6.4 Základní škola JUDr. Mareše.....	72
7. Hudební soubory při mateřských, základních a středních školách.....	74
7.1 Znojemčánek.....	74
7.2 Musica Antiqua.....	75
7.3 Dětský pěvecký sbor Libohlásek.....	77
7.4 Pěvecký sbor Carmina Clara.....	78
7.5 Pěvecký sbor při Gymnásiu Dr. Karla Polesného.....	79
8. Hudební soubory aktivně působící ve městě Znojmě.....	80
8.1 Dechový orchestr Amatéri.....	80
8.2 B-jam.....	81
8.3 Bluesteak.....	82
8.4 Bon! Bon!.....	83

8.5	B.U.R.A.N.A orchestr.....	84
8.6	Cimbálová muzika Antonína Stehlíka.....	85
8.7	Dyjavánek.....	86
8.8	Eminent.....	87
8.9	Free Band.....	88
8.10	Jewelci.....	89
8.11	Kiss Czech Republic Revival.....	90
8.12	Klaxon.....	90
8.13	Country skupina Květinka.....	91
8.14	Lucrezia Borgia.....	92
8.15	Mosty.....	93
8.16	Onkels.....	93
8.17	Pes, mystik a dobrá nálada.....	94
8.18	Pěvecké sdružení Vítězslav Novák.....	95
8.19	Vicomt.....	96
8.20	Znojemský komorní orchestr.....	97
9.	Dívčí pěvecký sbor „Znoimia“.....	99
9.1	Představení sboru.....	100
9.2	Sbormistr Mgr. Václav Macák.....	101
9.3	Úspěchy absolventek sboru.....	107
9.3.1	Vzpomínky na DPS Znoimia.....	108
9.4	DPS Znoimia dnes.....	112
9.4.1	Úspěchy, koncerty, soutěže.....	113
9.4.2	Sborový repertoár.....	116
9.4.3	Zkoušky a systém práce ve sboru.....	117
9.4.4	Současné personální obsazení sboru.....	120
9.4.5	Dotazník pro členy sboru, rozhovory s pedagogy a ředitelem školy.....	121
9.4.6	Vize a plány do budoucna.....	125
	Závěr.....	127
	Použitá literatura.....	129

ÚVOD

Současný hudební život ve městě Znojmě je velmi bohatý. Existuje zde nespočet hudebních těles, souborů a skupin, včetně „duových formací“ hrajících na místních plesech a zábavách. Obyvatelé Znojma se tak mohou ve svém městě setkávat s hudbou klasickou, historickou, etnickou, dechovou, bigbeatovou, rockovou, hip-hopovou a world music. Proto jsem se ani já ve své práci nebránila žánrové rozmanitosti při mapování souborů působících v tomto městě.

Svoji pozornost bych kromě výše jmenovaných seskupení ráda zaměřila na hudebně vzdělávací instituce ve Znojmě, hudební soubory působící při mateřských, základních a středních školách a v neposlední řadě na hudební festivaly, kterých ve městě stále více přibývá.

Před 27 lety jsem se ve městě Znojmě narodila a k mému štěstí jsem zde vystudovala Střední pedagogickou školu. Téma diplomové práce „Hudební soubory ve Znojmě se zaměřením na dívčí pěvecký sbor Znoimia“ (sbor působí právě při Gymnásiu a Střední odborné škole pedagogické) jsem si tedy zvolila zejména kvůli citovému poutu, který mne jak k rodnému městu, tak k pěveckému sboru váže. Zkoušky, nácvik repertoáru, soutěže, přehlídky, ocenění a vlastně celá sborová práce mne natolik učarovaly, že právě to byl důvod, proč jsem se rozhodla studovat obor hudební výchova pro střední školy na pedagogické fakultě Masarykovy Univerzity. Velmi brzy jsem poznala, že právě sborová činnost a učitelství hudební výchovy je práce, které bych se v budoucnosti chtěla naplno věnovat.

V současné době mám tu možnost, v rámci částečného úvazku, pracovat právě na Gymnásiu a Střední odborné škole pedagogické ve Znojmě, kde mohu naplno využívat zkušenosti nabitě studiem na fakultě. A naopak, práce s dětmi a získaná praxe je pro mne velmi cenná v pedagogických a prakticko-didaktických předmětech vyučovaných v mém oboru. Tato práce mne velmi baví. Je velice příjemné učit mladé lidi milovat a reprodukovat hudbu a následně pak vidět kladné výsledky u studentů a radost v jejich očích z nově získaných hudebních vědomostí a dovedností, na nichž jsem se mohla podílet.

Se sborem Znoimia spolupracuji již dvanáctým rokem. V současnosti jako korepetitorka a zástupkyně sbormistra. V budoucnu bych měla sbor po současném vynikajícím sbormistrovi Václavu Macákovi převzít a pokračovat v tradici, kterou před mnoha lety na jmenované střední škole započal.

Podobné téma týkající se hudebního života ve Znojmě bylo již v minulosti taktéž formou diplomové práce zpracováno. Nikoli však takovýmto způsobem, jakým jsem se jej snažila uchopit já. Navíc publikace studentky (viz použitá literatura) byla zpracována v roce 1998, tudíž aktualizace tohoto tématu, zejména pak zpracování současného hudebního dění ve Znojmě, pro mne byla velkou výzvou. V neposlední řadě pak zaměření se právě na Dívčí pěvecký sbor Znoimia. Diplomová práce by měla být také podkladem k přípravě publikace o hudebním dění, institucích a souborech aktivně působících ve městě Znojmě, jež bych velmi ráda ve spolupráci s kulturním odborem města Znojma vydala. Jak se můžeme dočíst v použité literatuře, bylo v minulosti vydáno několik publikací o hudební souborech ve Znojmě. Převážně však pouze separovaně o jednom konkrétním souboru. Ráda bych proto ve spolupráci s městem vydala „průvodce“ hudebním životem Znojma, aby se tak každý čtenář mohl aktuálně dozvědět vše potřebné.

Diplomová práce je rozdělena do 9 kapitol. Při jejím psaní jsem nejčastěji využívala osobních zkušeností, setkávání s lidmi, hudebníky a muzikanty. Zabývala jsem se též studiem nejrůznějších archivních materiálů – kroniky, novinové články atp. Velmi přínosné bylo též nastudování sborové literatury, metodických materiálů a setkání s literaturou o sborové práci vůbec.

Prostřednictvím diplomové práce jsem chtěla poskytnout jakýsi pohled na hudební život a dění v krásném jihomoravském městě a možná snad motivovat čtenáře k návštěvě některého z hudebních festivalů, či koncertů ve Znojmě. Diplomová práce by však neměla být určena pouze turistům, kteří se chtějí o navštíveném městě něco dozvědět. Myslím si, že každý rodák by měl o svém městě vědět pokud možno co nejvíce, aby tak sám mohl povědět, čím je jeho město vlastně zajímavé. A obzvláště pro nás – učitele hudební výchovy by obsah práce mohl být velmi zajímavý a lehce využitelný pro praxi. Nehledě pak na obohacení kulturního přehledu o dění v rodném městě.

V neposlední řadě by nejobsáhlejší část věnovaná pěveckému sboru Znoimia, měla být poděkováním Václavu Macákovi, sborníčkovi, skvělému muzikantovi a hudebnímu profesionálovi za to, jak velmi ovlivnil moji cestu k hudbě. Za to, že jsem mohla poznat jeho práci a učit se od něj...

1. MĚSTO ZNOJMO

1.1 Místopis

Obrázek č. 1 – pohled na město Znojmo

Město Znojmo, jehož jméno v jednom ze svých mnoha překladů znamená „místo prohřáté sluncem“ je jedním z velmi vyhledávaných kulturně-rekreačních středisek Jihomoravského regionu. Nachází se v oblasti zvané Podjíví, blízko hranic s Rakouskem. Městem protéká nádherná řeka Dyje.

Oblast má velmi příznivé podnebí, proto se zde hojně uplatňuje ovocnářství a pěstování vína. Též průmyslu se zde do nedávné doby tzv. hospodářské krize dařilo velmi dobře. Mezi ty nejvýznamnější patřili například průmysl strojírenský, obuvnický, keramický, potravinářský a dřevozpracující. Bohužel v současné době spousta průmyslových podniků ve městě zaniká (Fruta, Lacrum, octárna, skončila též výroba znojemských okurek a svoji dlouholetou tradici vaření piva od roku 1363 ve Znojmě ukončil i pivovar).

Naopak velmi významné začíná být toto město díky velkému rozvoji v oblasti kultury a turistického ruchu, což je zásluhou zejména současného starosty Znojma Petra Nezvedy.

Obrázek č. 2 – pohled na město Znojmo

Obrázek č. 3 – pohled na město Znojmo

1.2 Historie města

Historii města Znojma datujeme pravděpodobně již počátkem 9. století. Na tomto území vznikl kostel sv. Hyppolita, knížecí budovy a mnoho srubových staveb. Po pádu Velké Moravy, kolem poloviny 11. století se i „Znojemská země“ stala feudálním knížectvím. Českým vévodou Břetislavem byl na dnešních místech vybudován nový hrad. Z té doby pochází též rotunda Panny Marie a sv. Kateřiny.

První písemné zprávy o Znojmě najdeme v listině z roku 1048, psanou knížetem Břetislavem. Po jeho smrti se stalo Znojmo sídlem přemyslovských knížat a připadlo Konrádovi I., synovi Břetislava. V té době bylo místo známo tím, že se na hradě razily znojemské denáry. Velký význam Znojma spočíval i v tom, že se zde křížily významné kupecké cesty a město disponovalo velkým tržištěm.

Roku 1226 bylo město Znojmo povýšeno českým králem Přemyslem Otakarem I. na královské. Ve zdejším minoritském klášteře byly též uloženy ostatky Přemysla Otakara II., který padl po bitvě na Moravském poli roku 1278. Později, v roce 1296, byly ostatky převezeny do Prahy.

Za vlády Jana Luceburského se městu dostalo spousty výhod a privilegií, zejména práva k obchodování se solí, s vínem aj.

Znojmo se účastnilo mnohých významných událostí v dějinách naší země. Například v roce 1393 zde byl umluven tajný plán proti českému králi Václavu IV, který spřádal král Zikmund s moravským markrabím Joštem a vévodou Albrechtem.

Po roce 1459, kdy byl ve Znojmě dojednán mír mezi Čechami, Moravou a Rakousy, se začalo město hospodářsky vzmáhat. Razily se zde vlastní mince – poprvé se znakem „Z“. Roku 1523 bylo městu Ludvíkem Jagellonským uděleno městské právo, jak se můžeme dočíst v Kodexu městských práv, uloženém ve znojemském archívu. Mezi 14. a 15. stoletím město zasáhly dva ničivé požáry. V 16. století bylo Znojmo bohaté město s rozkvétajícím obchodem s vínem a ovocem.

V roce 1628 se konal již druhý zemský sněm, kde se usneslo pro Moravu Obnovené zřízení zemské, jež uzákonilo dědičnost Habsburků na českém trůně. Nastalo tak období absolutismu, rekatolizace a germanizace. Ze Znojemských úřadů tak zcela vymizel český jazyk. Znojmo bylo třikrát obsazeno Švédy, naposledy v roce 1645. Početnost obyvatelstva klesla na polovinu.

Do druhé poloviny 17. století bylo město ohrožováno Turky, následně zde byl ničivý mor. Na památku jeho obětí stojí na Masarykově náměstí Morový sloup. Koncem 18. a na začátku 19. století trpělo město napoleonskými válkami. Sám Napoleon vedl přes Znojmo svá tažení. V roce 1866 město opět strádá díky rakousko-pruské válce.

Ve válečném období se město stalo součástí tzv. Sudet. Sám Adolf Hitler zde roku 1938 prováděl inspekci. Za druhé světové války bylo město rozbombardováno a vykazovalo velké škody. Dne 8. května 1945 bylo osvobozeno Rudou armádou a poté opět připojeno k Československu.

V roce 1971 bylo historické centrum města díky své obrovské památkové hodnotě prohlášeno za historickou památkovou rezervaci.

1.3 Historicko-kulturní památky Znojma

Radniční věž

Obrázek č. 4 – Znojmská radniční věž – dominanta města

Radniční věž byla postaven v letech 1445-1448 pod vedením mistra Mikuláše ze Sedlešovic. Nahradila původně menší věž, která v roce 1444 vyhořela. Věž je 80m vysoká a za dobrého počasí z ní jde vidět až na vrcholky rakouských Alp.

Znojmský hrad

Obrázek č. 5 – Znojmský hrad

Znojmský hrad byl postaven kolem roku 1300 českým knížetem Břetislavem. Jeho historie je velmi bohatá. Do nedávné doby byl před hradem fungující pivovar, v současnosti je již nefunkční. Od roku 1910 slouží hlavní hradní budova znojmskému muzeu, kde je instalována expozice „Z dějin Znojemska“.

Rotunda Panny Marie a sv. Kateřiny

Obrázek č. 6 – Rotunda Panny Marie a sv. Kateřiny

Rotunda sv. Kateřiny, postavena v románském slohu kolem poloviny 11. století, je jediný dochovaný knížecí hrad Přemyslovců. Na stěnách uvnitř rotundy jsou fresky znázorňující jejich život.

Vlkova věž

Obrázek č. 7 – Vlkova věž

Postavena pravděpodobně ve 14. století. Gotická stavba je posledním zbytkem původního opevnění Přemyslovců (Otakara I.). Věž je 32m vysoká, v přízemí je informační a turistické centrum.

Jihomoravské muzeum - Minoritský klášter

Obrázek č. 8 – Jihomoravské muzeum

Řád minoritů se v této budově usídlil po roce 1225, v roce 1534 klášter převzali františkáni, od roku 1945 slouží budova k muzejním účelům. V současnosti zde můžeme vidět expozice „Archeologie na Znojmesku“, „Černé řemeslo“, „Neživá příroda Znojemska“ a „Orientální zbraně“.

Kostel sv. Mikuláše

Obrázek č. 9 – Kostel sv. Mikuláše

Trojlovní gotický kostel byl budovaný od počátku 14. do poloviny 15. století. K nejstarším částem kostela patří severní předsíní s obkročnou klenbou, obvodové zdivo a dvoupatrová sakristie. Monumentální stavba ční nad městem a patří k nejnavštěvovanějším památkám.

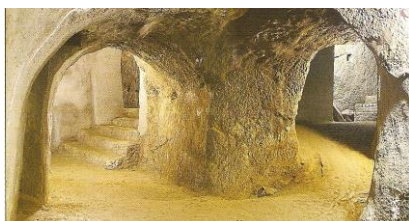
Městské hradby

Obrázek č. 10 – městské hradby

Městské hradby tvořil kamenný obraný systém kolem celého města. Některé z nich se dochovaly až dodnes. Vstup do města zajišťovaly 4 brány, z nichž se dochovala pouze jedna – Pražská (Horní).

Znojemské podzemí

Obrázek č. 11 – znojemské podzemí

Chodby dlouhé 30km se nacházejí pod celým městem. Jsou umístěny ve čtyřech patrech a jsou jedním z největších ve střední Evropě.

Premonstrátský klášter s bazilikou Panny Marie a sv. Václava

Obrázek č. 12

Klášter založil roku 1190 český kníže Konrád Ota se svoji matkou Marií. Během let prošel velkým historickým vývojem. Při prohlídce můžeme vidět bednářské a vinařské muzeum, štukové sály, kryptu kostela, galerii a ochutnávku vín v klášterních sklepech.

Ve městě Znojmě je neskutečně mnoho památek a zajímavých míst, které jsou neustále navštěvovány jak místními obyvateli, tak turisty. Za všechny ostatní jmenujme alespoň tyto:

Křížová cesta, Železniční most, Kraví hora, Vodní nádrž Znojmo, Městský park, Karolínina brána, Karolíniny sady, Přírodní park Gránice, Památník Prokopa Diviše, Stanice pro handicapované dravce, Kaple sv. Václava, Daunův palác, Budova Okresního soudu, Měšťanský dům, Morový sloup, Kašna, Althanský palác,

Památník Bohyně Niké, Digitální meteorologický sloup, Kolonáda s altánem, Kašna sv. Václava, Kostel sv. Jana Křtitele, Klášter Dominikánů, Kostel sv. Kříže, Jezuitská kolej, Jezuitské gymnázium, Kostel sv. Michala, Kostel sv. Alžběty, Pražská brána, Klášter Křížovníků s kostelem sv. Hippolyta, Kostel sv. Antonína Paduánského a mnoho dalších.

Mezi kulturní památky a střediska patří také Městské divadlo ve Znojmě, Dům umění, Znojemská Beseda, Galerie s restaurací Na věčnosti a další, viz kapitola 4.

Všechny tyto památky je zajímavé navštívit pěšky, ovšem podívat se na ně z turistického vláčku, který ve Znojmě jezdí již čtvrtým rokem, není také vůbec špatné.

Velmi oblíbená jsou též sportovní střediska a nabídka nejrůznějších sportovních aktivit, kterých je ve Znojmě také hodně. Například městská plovárna Louka, městské lázně, zimní stadion, fotbalový stadion, bowling bary, kuželkárny, hobby rally cross, paintball cluby, golfové areály, tenisové kurty, adrenalinové sporty, pěší turistika, cykloturistika, koňská turistika a mnoho dalších.

Jak bylo již řečeno, Znojmo se v posledních letech velmi věnuje propagaci turistického ruchu. Bylo zde otevřeno moderní informační centrum, turistická centra, cykloturistické centrum. Město též provozuje internetové stránky www.znojmocity.cz, kde se každý zájemce spolehlivě dozví vše potřebné.

2. HISTORICKÝ VÝVOJ HUDEBNÍHO ŽIVOTA VE ZNOJMĚ

2.1 Hudba ve Znojmě od 9. do konce 15. století

2.1.1 Středověká monodie

Hudební život ve Znojmě se začal rozvíjet spolu se samotným počátkem vzniku města. Je známo, že již roku 1190, po vyhnání benediktínů, přišli do Louky (klášter) u Znojma premonstráti, kteří zde započali rozvoj hudby. Duchovní zpěv se pěstoval převážně v kláštorech a chrámech a to hlavně na Hradišti u Znojma a v Louce.

V roce 1215 čtvrtý Lateránský koncil nařídil povinnost všem významnějším městským farním kostelům zřídit při jejich fungování vlastní školu. Účelem těchto škol byla příprava chlapců na vyšší studium na katedrální škole. Studenti se většinou později stávali knězi. Každý klerik musel umět zpívat, proto byl na studium zpěvu kladen velký důraz. Právě ve Znojmě vznikla roku 1225 jedna z prvních známých farních škol u sv. Michala a v Louckém opatství.

Obrázek č. 13

Premonstrátský klášter v Louce založený r. 1190. V klášteře samém byla farní škola, která byla živým hudebním střediskem, kde se pěstovala hlavně církevní hudba.

Obrázek č. 14

Pohled na chrám sv. Mikuláše z roku 1390. Hudba, která se zde provozovala byla oporou duchovního zpěvu.

2.1.2 Středověká polyfonie

Z období středověké polyfonie je pravděpodobně nejvýznamnější událostí hudební výstavba varhan v premonstrátském klášteře v Louce. Na jejich výstavbě pracoval roku 1490 fráter Gregorius brněnského minoritského konventu.

Opat Louckého klášteřa byl velký hudební znalec. Povolával a sdružoval zde významné hudebníky, skladatele a hudební teoretiky. Patřili mezi ně např.: F. Fosler (1574), Daniel Langer (1584), Václav Heiden (1588), T. Stoltzer (1526), J. Wachter (1505-1514), J. Behm.

2.2 Polyfonie ve Znojmě v 16. století

Premonstrátský klášter v Louce hraje velmi důležitou úlohu v celém historickém vývoji hudebního dění města. Sdružoval velmi mnoho hudebníků. V průběhu let 1544-1595 je jich uváděno nejméně 12, převážně Němců.

Hudba zde byla velmi vážená a zdejší opati byli považováni za skutečné hudební znalce. Mezi řádové hudebníky, jejichž jména jsou známá, patří např. Samuel Matis (zemřel r. 1607), Sebastian Kirsch a již jmenovaný Johann Václav Heiden z Lambachu (zemřel r. 1607). Ten byl roku 1588 ustanoven opatem Šebestianem II. z Chotěboře za varhaníka u sv. Mikuláše ve Znojmě. Po roce 1569 věnoval mnoho peněz a námahy na získání umělců z Vídně a Itálie.

Velmi důležitý je též doklad skutečnosti, že od roku 1576 existovala v Louce jakási čtyřletá pěvecká škola, na níž vyučovali dokonce i hudebníci císařské dvorní kapely.

Od roku 1551 ve Znojmě působí instituce městských trubačů – věžní hudba.

Obrázek č. 15

Michalský kostel zvaný jesuitský po koleji, která byla při tomto chrámu zřízena.

V roce 1551 byla stanovena funkce pověžního. Ten držel na věži stráž. Při slavnostních příležitostech pověžní vytrubovali z věže chorály a fanfáry. Dávali též znamení k uzavírání hostinců, oznamovali nepřítel, požár, povodně a ledy.

Hudba byla i součástí činoherních představení (rok 1551, 1569, 1579). Tyto hry provozovalo divadlo jezuitská kolej. K dalšímu prohloubení vztahu drama-hudba došlo až v Baroku a to zejména v opeře, činohře a melodramatu.¹

2.3 Hudba ve Znojmě v 17. a 18. století

2.3.1 Počátky Baroka v první polovině 17. století

Z dějin hudby víme, že v tomto období uznávala Jednota bratrská při bohoslužbách pouze jednohlasý nedoprovázený zpěv písní a žalmů. Dle nejrůznějších dokladů luteráni ve Znojmě vícehlasou hudbu pěstovali. Řídili se zásadami Martina Luthera, které zformuloval roku 1526. Mezi takovéto zásady patřilo například respektování vícehlasé hudby i varhanní hry či uplatňování národního jazyka a duchovní písně při bohoslužbě (což se ovšem v té době považovalo za nekatolické).

V období baroka docházelo k velkému rozkvětu znojenské hudby. Většinu hudebních pořadů obstarávali městští turneři. Zajišťovali také hudbu v kostele u sv. Mikuláše. Slohový ráz znojenského hudebního baroka udával skladatel Jakub Wachter. Ve Znojmě působil jako varhaník v letech 1705-1714.

Z notových materiálů tohoto období se příliš nedochovalo. Existují jen zlomky chorálních knih, které jsou uloženy v klášterní knihovně na Hradišti.

¹ Intenzitou divadelního života ve Znojmě se zabýval i brněnský muzikolog J. Fukač v díle *K dějinám hudebního dramatu ve Znojmě*, *Vlastivědný věstník moravský* 15, 1960, str. 255-260. Dále se můžeme o hudební historii ve Znojmě dozvědět z jeho dalších děl, například *Hudba na Hradišti*, Podyjí 1958, únor 1958, str. 27-32 nebo *Cenný dokument moravského hudebního Baroka*, *Slovenská hudba* 2, 1958, 4.vyd., str. 156-157.

2.3.2 Hudba v diecézních kostelích, u jezuitů a ostatních duchovních řádů

Významným krokem v hudebním vzdělání ve Znojmě bylo založení jezuitské školy s gymnáziem v roce 1624. Hudební výchově se zde přikládala velký význam. Šlo o cílené vzdělávání zpěváků a instrumentalistů pro kostelní figurální hudbu. Všeobecné hudební vzdělání bylo až na druhém místě.

Obrázek č. 16

Jesuitská kolej (budova dnešního archivu na Divišově náměstí).

Kolej byla založena r. 1624 vranovským hrabětem Michalem Althanem. Tato kolej byla velkým přínosem pro hudební život města. Roku 1773 byl řád zrušen a budova přeměněna na kasárna. V roce 1920 byla v budově zřízena městská Hudební škola.

V 17. století došlo díky příkazu Josefa II. ke zrušení premonstrátského kláštera v Louce. Veškerý jejich notový materiál zmizel. O hudebním dění v Louce v 17. a 18. století jsou tak pouze zmínky, které nalezneme ve starších literárních pramenech. Uvádí se více než 20 významných hudebníků, kteří se podíleli na hudební tvorbě v Louce. Dokonce byl jeden z nich – Basilus Graff, ředitel kůru, pochválen samotným císařem Karlem IV. za mši a serenádu, která byla pod jeho vedením provedena roku 1723 v kostele sv. Kříže ve Znojmě. Vynikajícím komponistou poloviny 17. století byl loucký premonstrát Jakub Kosař.

Dochovanou památkou z tohoto období jsou nejstarší, doposud hrající varhany na Moravě. Nacházejí se v bývalém konventním kostele v Louce. Postavili je roku 1675 varhanáři Nicolaus Christeindl a Bernard Wollers z Českých Budějovic. Zhruba v polovině 18. století k nim znojemský varhanář Florián Ignác Casparides dostavěl pozitiv.

Jméno Floriana Ignáce Casparida můžeme v historických záznamech naleznout zejména díky jeho počinu, kdy v roce 1755 na popud znojenských dominikánů postavil velké varhany. Prostorný kůr i samotné varhany byly vyzdobeny celou řadou andílků s hudebními nástroji. Toto dílo bylo opět jakýmsi svědectvím či náznakem o tom, že zde byl zvýšený zájem o figurální hudbu. Dalším dokladem o pěstování figurální hudby ve Znojmě může být fakt, že Josef II. nechal v letech 1783-1785 zrušit většinu velkých bohatých klášterů, které se figurální hudbou zabývaly. V té době zaniká i klášter Hradisko u Znojma a Louka. Z různých pramenů se dozvídáme, že v 18. století zde tedy figurální hudba provozována byla. Údajně se zde konaly pravidelné figurální mše o nedělích a zasvěcených svátcích, cca 110 ročně. Ovšem hmatatelnější důkazy o provozování figurální hudby ve Znojmě nejsou bohužel známy.

Po zrušení Louckého kláštera poklesla i hudba v Louce. Tu koncem 18. století oživil bývalý kapucín Kalista Müller a Josef Fugul. Hudba církevního slohového zaměření a hudba romantická byla i nadále pěstována u sv. Mikuláše, na gymnáziu a u dominikánů.

Ve Znojmě se též začalo pěstovat Oratorium. Oratorní hudbu zde předváděli svými melodramaty jezuité. V chrámech se také prováděla hudebně dramatická produkce a představení. Světské hudební drama bylo zastoupeno pouze v malé míře.

Obrázek č. 17

Varhanní skříň neznámého mistra (pravděpodobně Jana Davida Siebera) z roku 1713 v bývalém jezuitském kostele sv. Michala ve Znojmě.

Zábradlí kůru je zdobeno tzv. boltcovým ornamentem (odpovídá období kolem roku 1670), varhanní skříň je výzdobou barokní, akantovou.

Za další zajímavou osobu můžeme považovat znojenského rodáka Prokopa Diviše (viz kapitola 3).

„Člen louckého konventu Prokop Diviš (1698-1765), vynalezl někdy před rokem 1753 za svého působení na faře v Příměticích nejen bleskosvod, ale také podivuhodný hudební nástroj, kterému dal název Denis d'or. Podle d'Elverta musel být tento nástroj po zrušení kláštera odevzdán c. k. uměleckému kabinetu ve Vídni. Císař Josef II. jej pak věnoval bývalému varhaníku louckého kláštera Wiesnerovi, který tehdy působil v kostele Am Hof ve Vídni. Wiesner se totiž naučil hrát hře na Denis d'or ještě od Prokopa Diviše a kromě něho nikdo jiný hru na tento nástroj neovládal. Tím bohužel stopy po záhadném Divišově hudebním nástroji končí“.²

Nástroj Denis d'or měl údajně 14 klaviatur a jejich kombinováním se tak docílilo přes 150 druhů harmonií.

2.3.3 Hudba na Hradišti u Znojma

Velmi dobrým činem bylo jmenování probošta Josefa Rivoly roku 1708 na Hradišti. Ten měl velký zájem o veškeré kulturní dění. Obohatil zdejší knihovnu o vzácné hudební tisky dochované v klášteře. Byl v přímém styku s řádovými hudebníky křížovnického kostela sv. Františka v Praze a se skladatelem Fischerem.

V roce 1754 se proboštem na Hradišti stal Jiří Hauer. V tomto období dochází též k přestavbě kostela. Hauer byl propagátorem figurálního zpěvu na Hradišti. Ve 40. – 50. letech 18. století zde působilo velké hudební těleso, které na velmi vysoké úrovni provozovalo skladby z místního inventáře. Vystupovalo zejména o nedělích a svátcích a skládalo se z ochotníků hradištských i znojemských. Inventář obsahuje převážně mimočeskou tvorbu světových skladatelů vídeňské, německé a italské školy. Jedná se asi o 3000 skladeb. Tato sbírka patřila k nejrozsáhlejším ve střední Evropě. Všechny tyto skladby křížovnické sbírky jsou nyní deponovány v hudebním oddělení Národního muzea v Praze.

² Sehnal, J., Vysloužil, J.: *Dějiny hudby na Moravě*, Brno: Muzejní a vlastivědná společnost v Brně, 2001, ISBN: 80-7275-021-6, str. 80

Další hradištský probošt věnoval hudbě také velmi velkou pozornost. Provozovaly se zde náročné skladby z repertoáru Josefa Haydna, jeho bratra Michala Haydna, W. A. Mozarta a dalších. V 18. století se hudba na tomto místě považovala za velmi hodnotnou.

Zvláštností je raná orientace na hlavní evropský proud italského vlivu z Vídně do Prahy a na sever. V době úpadku baroka a italské hudby tento směr ustupuje a přichází vliv hudby rakouské a moravské. Předěl mezi těmito epochami můžeme sledovat někdy v 70. letech 18. století.

Za další zajímavost bychom mohli jistě pokládat fakt, že sám W. A. Mozart při své cestě z Vídně do Prahy zavítal i do Znojma. Ubytován byl na Hradišti a v Louckém klášteře hrál při ranní mši. Tato informace však vychází z nepodložených zdrojů.

Do popředí se začíná dostávat světská hudba – taneční suity, menuetové tance a další. Byla rozšířena hlavně od dob Marie Terezie. O hudbu se starali turneři. Svědectví o hudbě na Hradišti najdeme také ve fondech Státního archívu v Brně.

Obrázek č. 18

Probošství sv. Hyppolita
u Znojma – Hradiště z roku 1765.

2.3.4 Hudba měšťanů

Koncem 18. století se místem konání koncertů umělecké hudby staly i vybrané kavárny a hostince. Koncerty byly pořádány k počtě významných a vysoce postavených osob. Ve Znojmě byl jedním takovým např. i koncert pro arcivévodu Karla roku 1800. Na koncertě zazněla oslavná kantáta premonstráta Cajetana Freudenthalera z Gerasu pod vedením Dominika Třeštíka, ředitele kůru sv. Mikuláše ve Znojmě.

Velmi oblíbené byly též taneční zábavy pořádané pro měšťany a šlechtu. Provozovaly se při okázalých slavnostech a významných událostech. Na těchto zábavách hrál k veselému tanci obvykle citerista a sbor městských turnerů. Za svoji produkci dostávali finanční odměny.

Opera se v 18. století hrála ve Znojmě pouze velmi ojediněle. Například na korunovačních slavnostech r. 1723 při korunovaci českého císaře Karla VI. na českého krále. Opery byly prováděny s velkou slávou dokonce i na ulici.

Zato rozvoj nástrojářství v tomto městě našel své čestné místo. V 2. polovině 17. století zde vznikla nástrojářská dílna, která se těšila velkému ohlasu.

Hudebníci se začínají potýkat s nejrůznějšími těžkostmi té doby. Dokladem takovýchto problémů ve Znojmě je například stížnost znojemského hudebníka Josefa Antonína Marsche roku 1782 u brněnského biskupa. Marsch si stěžoval zejména na mizerné platové podmínky hudebníků. Ty byly zapříčiněny netolerancí doby. Bohatí občané měli výsady, mimo jiné i umožňování pořádání pohřbů svých zesnulých příbuzných bez zpěvu a zvonění, což bylo do té doby dlouhá léta nepsanou podmínkou smutečního obřadu. Hudebníci tak přicházeli o velkou část svého výdělku.

2.4 Hudba ve Znojmě v 19. století

2.4.1 Rozvoj měšťanské hudební kultury

V 18. století město ovládal německý duch. Vzdělávala potřeba německého divadla. Když v roce 1782 Josef II. zrušil také panenský klášter sv. Kláry, město uznalo, že kaple Klaristek by byla výborná k divadelním účelům. Vzniklo zde tak malé divadélko průměrné úrovně, v němž vystupovali ochotníci a kočovné společnosti.

Od roku 1784 mělo tak město Znojmo svoji vlastní divadelní budovu (viz kapitola 4). Přesto se zde v té době hrála jen kočovná herecká představení nejrůznějších společností. Teprve ve 40. letech se zde začaly hrát vážnější hry a některé opery. Do roku 1811 zde hudbu podle potřeby zajišťoval městský věžný Franz Christen.

V roce 1896 se městská rada usnesla, že postaví nové divadlo na Salisově náměstí (dnešní náměstí Republiky). 30. září 1899 bylo nové divadlo slavnostně předáno veřejnosti. Bylo však určeno výhradně pro německé hry.

Česká společnost měla jeviště stále ve velkém sále záloženského domu na Dolním náměstí (dnes Masarykovo náměstí). Více o historii divadla v kapitole 4.

Za „ředitele hudby“, turnera Euchela byla roku 1846 založena kapela pro ostrořealecký sbor. Po roce 1868 se Znojmo díky obrozeneckému hnutí stalo centrem kramářských písní. Ty se předávaly zejména ústní lidovou tradicí od vesnice k vesnici. Později se do Znojma písně dostávají v tištěné podobě z Prahy. Následně vzniká knihtiskařská dílna i ve Znojmě. V čele amatérského spolkového dění byl zakladatel Besedy Jan Vlk. Svá přání, tužby a očekávání přesvědčivě podal v písni „Přijde jaro, přijde“.

Přijde jaro...
 slova: Jan Vlka - nápěv: Arnost Tordtögott Tovačovský

♩ Andante moderato

Přijde jaro, přijde, bude zase máj, usní - rá se slunce usmívá se
 máj. stříbrné své vlny ho-ra vyle-je, rozkveče se růže
 slavník zapo-je, rozkveče se růže, rozkveče se růže slavník zapo-je.

2. Rozpuknou se ledy, volný bude proud,
 po vlnách šumících lodě budou plout.
3. Pole vydá klasy, bujný bude květ,
 kosa bude říinčet, zpěv radostný znět.
4. A ta lípa naše bude zelená,
 a větvi moených listů nám na věnce dá.
5. A jla! vlasti přesej, usmívá se háj,
 přijde jaro, přijde, budem mítí máj!

Obrázek č. 19 - Píseň „Přijde jaro, přijde“ Jana Vlka

Na Moravě byly u všech pluků velmi oblíbené vojenské kapely, sloužící převážně k reprezentaci. Znojmo tu svoji založilo koncem 18. století. Byla to kapela 99. pluku v Louce, složena převážně z Čechů. Kapelník dirigoval při přehlídkách, koncertech a tanečních zábavách. Při pochodu, jak bylo zvykem, hudbu řídil plukovní tambor.

Ke konci 19. století byl již hudební život ve Znojmě velmi bohatý. Vzniká Hudební spolek, Česká beseda a další. V městském divadle se začínají čím dál tím více provádět hostující opery.

2.5 Období hledání národní identity, profesionality a hudební moderny

2.5.1 Hudba moravských Němců

Znojmo bylo mezi prvními městy, ne-li dokonce první, kterému se podařilo zajistit kvalitní prosperující hudební život města. Bylo to převážně díky Heinrichovi Fibymu (viz kapitola 3) – vídeňský rodák, absolvent skladby vídeňské konzervatoře, žák známých a vážených osobností (skladba – Simon Sechter, housle – Josef Hallmesberger). Fiby přišel do Znojma roku 1857 z Lublaně a ve Znojmě i zemřel. Byl neskutečně silnou osobností, jež velice ovlivnila hudební vývoj města. Byl ředitelem Městského hudebního spolku a jeho školy, dirigentem městské kapely a sborů. S místními lidmi uskutečňoval nespočet hudebních představení. Zasloužil se o členství Znojma ve sborovém hnutí jihomoravských Němců (1884).

Obrázek č. 20

Novorenesanční Znojemská beseda, postavená z podnětů obrozeneckého básníka Jana Vlka. I zde se provozovaly hudební programy.

Velmi významným počinem bylo založení hudební školy ve Znojmě, kterému předcházela velká publicistická kampaň. Německá hudební škola byla založena a otevřena r. 1857. Více o vývoji německé a české hudební školy v kapitole 2.5.2 a také v kapitole 5.

Jindřich Fiby, 1. ředitel německé hudební školy, založil roku 1861 ve Znojmě německý hudební spolek „Musikverein“ (viz kapitola 5), na jehož činnosti závisel celý kulturní život znojenských Němců. Od té doby započala systematická péče o hudbu. V divadle se začala produkovat představení a koncerty se zpěváky a dirigenty z Vídně.

Hudba již nebyla v rukou diletantů a „pouhých“ hudebních nadšenců. V roce 1884 se ve znojemském divadle poprvé představila opereta.

V této době ve městě působili například tyto skladatelé: B. Batta, J. Chmelíček, E. Mayer, A. Renz, K. Forster se svým otcem Josefem Foersterem či vídeňský skladatel siengspielů F. Kauer. Dokonce sám Bedřich Smetana udržoval v letech 1863-1869 úzké styky se zámek v Plavči u Znojma.

2.5.2 Historický vývoj hudební školy ve Znojmě

Jak již bylo řečeno německá hudební škola byla založena roku 1857.

Roku 1886 došlo k reorganizaci na vyšší stupeň. Dle nového řádu se zde učila hudební nauka, zpěv, hra na housle, dechové nástroje, sborový zpěv a všeobecná cvičení. V roce 1879-80 byla otevřena též příprava. Díky Fibymu vešlo Znojmo v povědomí jako první město, které na vlastní náklady vytvořilo takovouto instituci. V roce 1898 měla škola kolem 200 žáků (pouze německé národnosti) a školní třídy se nacházely na Michalském náměstí (dnešní Divišovo náměstí, budova znojemského archivu).

Po vzniku samostatné Československé Republiky byla v roce 1920 maticí znojemskou založena i česká hudební škola, kterou město převzalo v roce 1923. Ve škole se učilo zpěvu, hře na housle, klavír, varhany a dechové nástroje. Byly zde též obory dramatický a rytmický. Školu navštěvovalo kolem 200 žáků a na rozdíl od té německé nedělala národnostní rozdíly při přijímání svých žáků.

Tímto počinem se hudební produkce ve Znojmě začala dělit na českou a německou. Německá produkce se orientovala převážně na hudbu vokální, kde převládají velmi početné sbory s velkou zvukovou silou. Skladby hlavně z doby klasické a romantické. Česká produkce se specializovala na orchestrální koncerty, pořádané filharmonii. Německá a česká hudební činnost byla provozována stejnými hudebníky. Měnili se pouze dirigenti. Nutno říci, že německá produkce měla značné výhody, zejména lepší a větší koncertní sál a větší návštěvnost publika.

Velice brzy získala česká hudební škola diplom a bronzovou plaketu za zásluhy v péči o hudbu. Ředitel Albert Pek byl významnou znojemskou hudební osobností. Skladatel a sběratel lidových písní. Sestavil dudácký orchestr, složil scénickou hudbu ke zpěvohrám Zlatá nit a Tři halíře. Pod jeho vedením Znojemská filharmonie učinila na 33 koncertů. Předváděla díla např. Čajkovského, Chopina, Mozkovského, Haydna, Bacha, Mozarta, Händela a dalších. V důsledku hospodářské krize v roce 1931 došlo k úpadku fungování filharmonie. Návštěvnost na koncertech se zlepšila v roce 1936. Velké množství písní Alberta Peka ze Znojemska je uloženo v Ústavu pro etnografii a folkloristiku v Praze.

Po Albertu Pekovi byl správou hudební školy v letech 1945-1946 pověřen Karel Urbánek. Ten zajistil pro školu vhodnou budovou na třídě Pohraniční stráže (dnešní Rooseveltova ulice) a nové hudební nástroje. Školu navštěvovalo 600 dětí. V dalším školním roce na místo ředitele nastoupil skladatel Jaroslav Franc l z Kutné Hory. Složil například Horáckou suitu pro orchestr, Pochod pro dětský orchestr, Milostnou suitu a mnoho dalších sborů. Počet žáků stále narůstal. Škola pravidelně pořádala vlastní veřejná vystoupení a večery komorní hudby.

V letech 1948-1949 došlo k reorganizaci školy. Měla přípravné a všeobecné a taneční oddělení pro děti od 8 do 15 let se sedmi třídami. Oddělení vyšší (4 třídy) pro žáky nad 15 let. Školu navštěvovalo přes 900 dětí. Od roku 1953 byl v čele školy Josef Tesařík, který byl zároveň i dirigentem Znojemského orchestru (bývalé filharmonie). Složil Znojemskou polku, Variace pro varhany, instruktivní skladby pro klavír, housle a mnohé další. V té době škola rozšiřuje vyučované obory o hru na harfu, kytaru, mandolínu a bicí nástroje. V roce 1961 se přidává ještě obor výtvarný. Od roku 1965 působí na okrese Znojmo dvě Lidové školy umění a to ve Znojmě a v Moravském Krumlově. Pobočky jsou též v Jaroslavicích, Vranově, Miroslavi, Jevišovicích a Hrušovanech.

Od roku 1959 byl ředitelem školy E. Machain, kterého v roce 1980 vystřídala bývalá žákyně Jarmila Holubová. Vznikají nové pobočky a je provedena generální oprava školy. Více pozornosti je věnováno folklóru.

Více o současném působení LŠU - Lidové školy umění (dnes ZUŠ – Základní umělecká škola) v kapitole 6.

2.5.3 Koncerty a opera 1919 - 1938

O poválečnou obnovu znojemského hudebního dění se kromě J. Fibyho a A. Peka zasloužili také J. Franci, S. Mašata, K. Urbánek a J. Tesařík.

Znojemské divadlo a ostatní německé budovy byly zpřístupněny českým kulturním institucím. Do Znojma se tak začaly pořádat nejrůznější zájezdy hudebního a divadelního zaměření. Ze známějších byly například ty, které pořádal 1. operní šéf Českého Městského divadla v Olomouci Karel Nedbal. Ony zájezdy byly velice prospěšné jak pro kulturní rozvoj města, tak i pro ekonomickou situaci.

V té době se stále více začínala rozvíjet spolupráce mezi orchestrálními a pěveckými tělesy. Velmi výrazným počinem v této oblasti a důležitým mezníkem v hudební historii Znojma vůbec bylo zakládání nových českých spolků ve Znojmě po roce 1918. Patří mezi ně asi nejvíce spolupráce sbormistra a dirigenta pěveckého spolku Vítězslav Novák (viz kapitola 8.18) a Znojemské filharmonie (viz kapitola 4.1), absolventa pražské konzervatoře Alberta Peka (viz kapitola 3).

Velkým přínosem pro znojemskou hudbu bylo též založení Sokolské hudby, 9. listopadu 1921. V čele stál její zakladatel K. Ševčík. Hudba se potýkala s finančními potížemi a nedostatkem hudebníků. Přesto úspěšně koncertovala po městech celé republiky. Dostala se dokonce i do Vídně a Bělehradu, kde obdržela vyznamenání od krále Alexandra. Po Ševčíkovi nastoupili G. Hauptvogel, Fr. Sedlák, Daniel Jícha, B. Nevrkla, V. Reiter a další. Na IX. A X. všesokolském sletu se kapele dostalo plného uznání a byla řečena za nejlepší mimopražskou kapelu. Za okupace museli bohužel všichni odevzdat své hudební nástroje. Po osvobození byly přivezeny z Moravských Budějovic opět do Znojma a na krátkou dobu se činnost kapely obnovuje.

2.5.4 Hudební Znojmo po roce 1940

V roce 1957-1958 byl tak obrovský zájem uchazečů o studium na hudební škole (nad 900 žáků), že škola nemohla tento počet uchazečů pojmout. Dům osvěty tak zorganizoval hudební kurzy pro 200 žáků. Tím došlo k rozšíření hudební vzdělanosti ve Znojmě.

Město začíná pořádat koncerty vynikajících umělců, našich i zahraničních, pod názvem Znojenské jaro.

Roku 1958 Dům osvěty založil Klub dobré hudby. Ten organizoval koncerty místních souborů, uměleckých těles a jednotlivců. Staral se o hudebně-kulturní rozvoj města. Z místních významných hudebních těles jmenujme například Jihomoravské kvarteto, založeno 1923, které slavilo velké úspěchy, Symfonický orchestr s předsedou S. Machainem, Harmonikový soubor při Základní umělecké škole, který obdržel 2. místo na celorepublikové soutěži, Flétnové trio, Žákovský dechový soubor, Dětská cimbálová muzika Polaječka a mnoho dalších.

V padesátých letech se asi nejvíce pořádaly koncerty učitelů hudební školy. Mění se dirigent filharmonie – Jaroslava Francla střídá Vilém Reiter. V roce 1951 byla Znojenská filharmonie přejmenovaná na Symfonický orchestr (názvu Filharmonie mohla použít jen Česká, Moravská nebo Slovanská). Symfonický orchestr se setkával s velkým úspěchem (provedení operety Polská krev – 25 repríz), koncertoval u nás i v zahraničí a na nejrůznějších soutěžích získával pěkné umístění.

Město Znojmo ve své bohaté hudební tradici pokračuje i dnes. Každým rokem vznikají nová hudební tělesa, pořádají se klasické koncerty i vystoupení z řad nonartificiální hudby. Velkého úspěchu se těší i hudební festivaly, které město pořádá. O současném hudebním životě Znojma více v kapitole 5.

3. HUDEBNÍ OSOBNOSTI ZNOJEMSKA

Městem Znojmem od dob jeho vzniku prošla velká řada osobností, které významně ovlivnili či neustále ovlivňují hudební vývoj města. Není možné vyjmenovat úplně všechny. Osob, zejména pedagogů hudby, bylo a je v historii města obrovská řada a každý z nich byl jistě do své práce velmi zapálen, miloval hudbu a byl v ní jakýmkoli způsobem aktivní a činný. V této kapitole by měl být podán alespoň stručný přehled těch opravdu nejvýznamnějších osobností. Ať už se jedná o ty, jež zde působili a zasadili se o rozvoj místní hudby, nebo o znojemské rodáky, jež město jako své rodiště, díky svým hudebním počínům, proslavili v jiných městech či dokonce v zahraničí.

BARTOŠKOVÁ Zdena – klavíristka, pedagožka

Narozena 05.09. 1924 v Praze.

Působila v hudební škole ve Znojmě od roku 1948.

BAUER-MARTINKOVSKÝ František – hudební skladatel, přítel O. Březiny

Narozen 20.01.1870 v Martínkově, zemřel 16.02.1954 v Hlubokých Mašůvkách na Znojemsku.

Řídil sbor ženského vzdělávacího spolku Eliška Krásnohorská, s nímž nastudoval světové hudební klasiky.

BAUER Robert – hudební pedagog

Narozen 05.12.1841 v Jiřicích u Moravského Krumlova, zemřel 20.05.1912 v Brně.

Od dětství byl slepý. Byl varhaníkem v ústavu šlechtičen a posádkovém kostele v Brně v letech 1859-1867.

BLAHOSLAV Jan – hudební teoretik, hudebník a skladatel

Narozen 20.02.1523 v Přerově, zemřel 24.11.1571 v Moravském Krumlově.

Bratrský biskup v Ivančicích u Brna. Zabýval se teorií hudby. Často navštěvoval blízké Znojmo.

BEHM Jiří – hudební skladatel, kněz

Narozen roku 1621 v Litoměřicích, zemřel 07.11. 1666 ve Znojmě.

BĚLÍK Vratislav – vlastivědný pracovník, národopisný pracovník, mistr lidové výroby, pěvec, spisovatel, sběratel folkloru, pedagog

Narozen 20.07.1900 v Rouchovanech, zemřel 17.10.1988 v Mikulově.

V roce 1937 nazpíval na gramofonové desky lidové písně z Moravského Krumlova a Znojemska.

BESA Alexander – hudebník, violista

Narozen roku 1971.

Vystudoval Lidovou školu umění ve Znojmě (dnes Základní umělecká škola).

Od roku 1994 sólo violista Cameraty Berm.

ČÁP Jan – varhaník, sbormistr

Narozen 1.5.1920 v Jezeřanech okres Znojmo, zemřel 21.12.1979, místo není známo.

Ředitel Lidové školy umění v Rosicích u Brna. Roku 1962 založil a sedmnáct let vedl smíšený pěvecký sbor Hornická píseň ve Zbýškově u Brna.

DADÁK Jaromír – hudební skladatel, dirigent, hudební režisér, redaktor, upravovatel lidových písní

Narozen 30.05.1930 ve Znojmě.

DIVÍŠEK Václav – vynálezce, hudební mechanik, převor, farář

Narozen 26.03.1698 v Hevlíkovicích, zemřel 21.12.1765 ve Znojmě.

Známý pod pseudonymem Prokop Diviš. Působil v Příměticích u Znojma na faře v letech 1742-1765. Vynalezl bleskosvod a hudební nástroj Denisd'or.

FIBY Jindřich – dirigent, pedagog, hudební skladatel

Narozen 15.05.1834 ve Vídni, zemřel 24.10.1917 ve Znojmě.

Organizátor německého hudebního života ve Znojmě. (Více viz kapitola 2).

FOERSTER Josef – hudební skladatel, pedagog

Narozen 31.12.1804 v Mladé, zemřel 28.08.1892 v Moravských Budějovicích.

Ve Znojmě působil v letech 1879-1883. Jeho rukopisná pozůstalost je uložena v Národním muzeu v Praze.

FOERSTER Karel – hudební skladatel, pedagog, varhaník, houslista

Narozen 02.06.1855 v Osenici, zemřel 14.06.1921 ve Znojmě.

Doba působení ve Znojmě – rok 1883. Byl syn Josefa Foerстера, hudebního skladatele.

FOJTÍK Karel – profesionální muzikant, pedagog

Narozen roku 1951 ve Vranově nad Dyjí

Profesionální hráč na saxofon - soubor Evy Pilarové, kapela Lud'ka Švábenského, která doprovázela Helenu Vondráčkovou, dále kapely doprovázející Nad'u Urbánkovou, Karla Černocho a mnohé další umělce. Zakládající člen kapely GPS s Yvettou Blanarovičovou a Pavlem Vítkem, člen orchestru československého rozhlasu i televize, hráč v orchestru Felixe Slováčka a mnoho dalších. Nyní učitel hry na saxofon, klarinet a zobcovou flétnu na ZUŠ ve Znojmě.

FRANCL Jaroslav – hudební skladatel, pedagog

Narozen 28.02.1906 v Kutné Hoře, zemřel 19.06.1990 v Praze.

Působil na hudební škole ve Znojmě v letech 1946-1950.

Byl také dirigentem Znojenské filharmonie a ředitelem hudební školy.

FUKA Vladimír – hudební skladatel, houslista, pedagog

Narozen 25.05.1920 v Dačicích.

Absolvent učitelského ústavu ve Znojmě v roce 1938.

FUKAČ Jiří – muzikolog, vysokoškolský učitel

Narozen 15.01.1936 ve Znojmě.

Vědecká činnost zaměřena na muzikologii a estetiku. Zakladatel a šéfredaktor časopisu Opus musicum. Působí na Masarykově Univerzitě v Brně.

GRMELA Tomáš – pedagog, sběratel lidových písní

Narozen 22.12.1864 Drahaný, zemřel 28.01.1930 ve Znojmě.

HÁLEK Gustav – hudební skladatel, harfista, dirigent

Narozen 13.11.1886 v Praze, zemřel 08.12.1958 ve Zlíně.

Používal též jméno Gustav Hauptvogel. Ve Znojmě působil v letech 1922-1933, mimo jiné jako harfista Znojemské filharmonie a kapelník sokolské hudby.

HLAVÁČEK Libor – houslista, dirigent

Narozen 09.01.1926 ve Znojmě, zemřel 27.02.1990 v Praze

Vedl Hlaváčkovu kvarteto a komorní sdružení Janáčkovy akademie muzických umění. V Praze byl primáři Novákovu kvarteta. Vedl Komorní orchestr, později Symfonický orchestr konzervatoře v Praze a byl šéfdirigentem Středočeského státního komorního orchestru Poděbrady, člen hudebního tělesa Virtuosi Pragenses a mnoha dalších hudebních těles.

HOLUBOVÁ Jarmila – pedagožka

Narozena 15.03.1945 v Jiřicích u Znojma.

Učitelka a v roce 1980 též ředitelka Lidové školy umění ve Znojmě. Práce v Klubu přátel hudby Znojmo.

HORÁK Josef – houslař

Narozen 07.03.1898 Lhota, zemřel 22.07.1976 ve Znojmě.

HORÁK Josef – klarinetista

Narozen 24.03.1931 ve Znojmě.

Světová kritika jej pro jeho objevný čin sólového basklarinetu a virtuositu nazvala „Paganini basklarinetu“.

HORKÝ Karel – hudební skladatel, pedagog, fagotista

Narozen 04.09.1909 ve Štěměchách u Třebíče, zemřel 27.11.1988 v Brně.

Absolvent vojenské hudební školy ve Znojmě, žák Alberta Peka. Prezentoval převážně díla J. Suka a V. Nováka, čímž navázal na tradici české hudby.

CHARVÁT Josef – pedagog, sbormistr

Narozen 09.05.1924 ve Znojmě

Zakladatel a dirigent pěveckého souboru Střední ekonomické školy ve Znojmě v roce 1955.

KOVAL Ivan – akordeonista, pedagog

Narozen 24.11.1949 v Kraslicích.

Svoji koncertní činností se snaží o umělecké uplatnění akordeonu v rámci sólového recitálu.

KRAFKA Karel – koncertní mistr, violoncellista, pedagog

Narozen 04.01.1921 ve Znojmě, zemřel 11.07.1984 v Brně.

Spoluzakladatel Janáčkova kvarteta.

LUDVÍK Jiří – pedagog, houslista

Narozen 5.7.1979 ve Znojmě.

Významně se podílí na rozvoji hudební kultury ve Znojmě, zakladatel a prezident řady hudebních festivalů vážné hudby ve Znojmě, primáš Cimbálové muziky Antonína Stehlíka.

MACÁK Václav – sbormistr, pedagog

Narozen 18.05.1945 v Kamenici nad Lipou

Ve Znojmě působí na Gymnásiu a Střední odborné škole pedagogické od roku 1977. Byl sbormistrem pěveckého sboru v Jevišovicích a stále působí jako sbormistr Dívčího pěveckého sboru Znoimia při pedagogické škole.

MACOUN Josef – pedagog, právník, hudebník

Narozen 04.03.1910 Znojmo, zemřel 31.01.1981 ve Znojmě

Byl žákem Alberta Peka, sólistou Jihomoravského kvarteta a působil též na hudební škole (1955-1969).

MACHAIN Emil – pedagog, dirigent, houslista

Narozen 24.01.1919 Znojmo, zemřel 03.11.1984 ve Znojmě

Ředitel Lidové školy umění ve Znojmě (dnes Základní umělecká škola).

MAŠATA Stanislav – hudební skladatel, varhaník, pedagog
Narozen 04.05.1903 Vsetín, zemřel 10.06.1948 ve Znojmě.
Ve Znojmě napsal skladbu Lidice na slova Vítězslava Nezvala.

MAYER Jan Nepomuk Emanuel – hudební skladatel, probošt
Narozen 01.05.1803 v Lišči, zemřel 19.02.1888 v Praze.
Působil jako probošt kláštera na Hradišti u Znojma kolem roku 1879.
Byl členem řádu křižovníků s červenou hvězdou.

MINKS Jaroslav – dirigent, kontrabasista
Narozen 17.01.1896 Slížany, datum a místo úmrtí nejsou známy.

MOLLÍKOVÁ Zdeňka – pěvkyně
Narozena 02.04.1957 ve Znojmě
Sólistka opery Státního divadla O. Stibora v Olomouci.

NECHVÁTAL Josef – dirigent, pedagog, hudební skladatel
Narozen 19.04.1923 v Medlicích, zemřel v prosinci r. 2002 ve Znojmě
Působil na hudební škole, dirigent Pěveckého sdružení Vítězslav Novák.

NEKVASIL Karel – pedagog, houslista
Narozen 31.10.1919 ve Znojmě
Působnost na hudební škole od roku 1945.
Zakladatel druhého Jihomoravského kvarteta.

NEKVASILOVÁ Zdena – pedagožka, sbormistryně
Narozena 18.09.1923 Zálesná Zhoř
Působení na hudební škole, v letech 1963-1973 řídila Dětský pěvecký sbor
Lidové školy umění.

NOVOTNÝ František – houslista
Narozen 28.03.1964 ve Znojmě.
Sólista Státní filharmonie Brno.

PIKNEROVÁ Ludmila- pedagožka

Narozena 11.4.1955 v Brně.

Vedoucí instrumentálně-vokálního souboru při ZUŠ ul. Loucká – Carmina Clara.

PEK Albert – hudební skladatel, sbormistr, folklorista, pedagog

Narozen 21.10.1893 v Poděbradech, zemřel 20.03.1972 v Praze.

Působil ve Znojmě na hudební škole v letech 1920-1938. Díky němu byla založena Znojemská filharmonie a Pěvecké sdružení Vítězslav Novák.

PEKÁRKOVÁ Dagmar – pedagožka

Narozena 14.06.1930 v Drásově u Brna.

Působí jako učitelka na Základní umělecké škole ve Znojmě.

PERNICA Bohuslav – spisovatel, literární historik, prozaik, folklorista, pedagog

Narozen 13.12.1907 v Brně, zemřel 03.11.1968 v Praze.

POKORNÝ Bohumír – ředitel kůru, skladatel

Narozen 08.11.1877 v Pavlicích u Znojma, zemřel 13.03.1968 v Jihlavě.

Zasloužil se o vznik mnoha spolků, např. Beseda, Omladina. Ty se později spojily v Pěvecký sbor Smetana. Propaguje své úpravy lidových písní. V hodinách učí hráče improvizovat.

POKORNÝ FRANTIŠEK – hudební skladatel, sbormistr, kapelník, dirigent

Narozen 10.10.1867 v Čermákovcích, zemřel 21.10.1956 v Bělehradu.

Jinak nazýván též Dragutin Pokorní, Dragutin Pokorný. Byl absolventem hudební školy ve Znojmě. V Bělehradě pořádal symfonické koncerty, na kterých propagoval českou hudbu.

PŠENIČKA Tomáš – pedagog

Narozen 20.9.1957 ve Znojmě

Současný ředitel Základní umělecké školy ve Znojmě.

PUKLOVÁ Miriam – pedagožka, klavíristka

Narozena 16.10.1950 v Písku

Působila na Lidové škole umění v letech 1973-1982. Byla též korepetitorkou

Dívčího pěveckého sboru Kantiléna v Hradci Králové.

SCHÜTZ Otakar – hudební pedagog, skladatel, dirigent, sbormistr

Narozen 24.03.1907 v Brně, doba a místo úmrtí není známo

SLAVÍK Bedřich – hudební skladatel, dirigent, pedagog

Narozen 30.01.1898 v Českém Těšíně, doba a místo úmrtí není známo

Kolem roku 1930 působil ve Znojmě na německé hudební škole.

STEHLÍK Antonín – pedagog, houslista

Narozen 10.09.1945 ve Znojmě

Zakladatel souboru Cimbálová muzika Antonína Stehlíka (1972).

STEHLÍK Miroslav – violista

Narozen 02.05.1955 ve Znojmě

Člen Kynclova kvarteta.

ŠINDELKA Hubert – sbormistr, pedagog

Narozen 21.07.1928 ve Znojmě

ŠŤASTNÝ Břetislav – hudební skladatel, dirigent, pedagog

Narozen 27.07.1874 v Litomyšli, zemřel 23.07.1936 v Brně

Dirigent Znojenské filharmonie a Pěveckého sdružení Vítězslav Novák.

TESAŘÍK JOSEF – pedagog, hudební skladatel, rozhlasový režisér, dirigent

Narozen 10.03.1906 v Unhošti, datum a místo úmrtí není známo.

Působil na hudební škole v letech 1952-1973. Byl též dirigentem Symfonického orchestru ve Znojmě.

URBÁNEK Karel – sbormistr, pedagog, hudební skladatel

Narozen 27.04.1910 ve Vídni, zemřel 28.06.1995 v Brně.

Působil na gymnáziu, učitelském ústavu a pedagogické škole ve Znojmě.

URBÁNEK Ladislav – houslař, pedagog

Narozen 07.12.1910 v Plavči

Působil na hudební škole ve Znojmě v letech 1957-1972. Byl Mistrem houslařem. Houslařství se vyučil u mistra Horáka, znojemského houslaře. Člen Znojemské filharmonie.

VALÍK Jan – hudební skladatel, dirigent, pedagog

Narozen 24.03.1923 Horní Bobrová

Působil na Lidové škole umění v letech 1960-1984. Byl též kapelníkem dechové hudby Práčská 10, dnes Znojemská 10.

VLK Jan – tenorista, hudební skladatel

Narozen roku 1822 v Telči, zemřel roku 1896 ve Znojmě.

Jmenovaný notář ve Znojmě. Roku 1869 první starosta českého spolku Besedy znojemské.

VODÍČKA Ferdinand – sbormistr, hudební skladatel, pedagog

Narozen 27.05.1895 v Černovicích, zemřel 18.05.1953 tamtéž

Působil na hudební škole v letech 1922-1925, v letech 1922-1926 byl též dirigentem Pěveckého sdružení Vítězslav Novák.

WACHTER Jakub – varhaník, hudební skladatel, pedagog

Datum a místo narození není známo, zemřel 26.01.1741 v Brně

Jinak též Jakub Vachter. Působil ve Znojmě v letech 1705-1714. Největší skladbu, kterou složil byl „Requiem“, který zazněl poprvé v den jeho pohřbu.

ZERZÁNEK Karel – pedagog, hudební skladatel

Narozen 05.09.1910 ve Vídni, zemřel 28.12.1989 ve Znojmě

Působil na hudební škole. Vedl též akordeonový soubor Jarmilka ve Znojmě, který v letech 1958-1965 uskutečnil několik nahrávek pro Československou televizi.

4. VÝZNAMNÉ ZNOJEMSKÉ HUDEBNÍ SOUBORY MINULÝCH LET

4.1 Znojemská filharmonie

Znojemskou filharmonii založil roku 1920 ředitel Městské hudební školy Albert Pek. Soubor vedl do roku 1938. Pod jeho vedením byly nastudovány a koncertně předvedeny skladby zejména českých autorů - B. Smetana, A. Dvořák, Z. Fibich, V. Blodek, V. Novák, J. Suk, ale i díla W. A. Mozarta, J. Haydna, L. van Beethovena, J. S. Bacha, F. Mendelsohna, P. I. Čajkovského či autorské skladby samotného vedoucího A. Peka.

V době okupace se mnozí členové filharmonie odstěhovali, a tak byla činnost souboru ohrožena. K obnově došlo v roce 1945 díky Karlu Urbánkovi. Po něm se vedení ujali O. Schuz, J. Francel, J. Fintajzl, J. Tesařík a v 60. letech Vilém Richter. Po smrti Richtera orchestr řídil E. Machain (1962-1970). Členové se skládali zejména z učitelů hudební školy a hudebních nadšenců.

Filharmonie koncertovala při mnoha oslavách, doprovázela soubory při pěveckých slavnostech v Jaroměřicích nad Rokytnou, Miroslavi a Telči. Ve Znojmě hrála při 14 reprízách Fidlovačky v letech 1968-1969 v Jihomoravském divadle.

Z důvodů nedostatků hudebních nástrojů a hudebníků samotných se ke konci 60. let stává z filharmonie spíše komorní orchestr. I ten však bohužel v 70. letech zaniká.

Obrázek č. 21
Albert Pek

Obrázek č. 22 – Znojemská filharmonie v čele s Albertem Pekem

4.2 Hudební proudy od 20. století

Ve 20. století dochází k ústupu tradičního folklóru a znojenské lidové písni a do města se dostává světová vlna pop music. Pod široký pojem „populární hudba“, jejíž vlně se nevyhnulo ani Znojmo, můžeme zahrnout spousty hudebních směrů, například pop, jazz, rock, swing, country and western, folk, šanson apod.

Cílem této kapitoly je představit kapely, které ovládaly dění znojenského hudebního života v této době. Zaznamenat přesný vývoj, časové rozmezí, přesné žánrové zařazení či dokonce personální obsazení souborů je však téměř nemožné. Muzikanti hráli v několika kapelách najednou (jak je tomu koneckonců i dnes), stylově bloudili, či hledali ten „správný,, směr. Všimneme si tedy alespoň těch, které se do hudební sféry města nesmazatelně zapsali a těch, u kterých pouhé vyslovení jména souboru u části střední a zejména u starší generace znojenských občanů, vyvolá pěkné vzpomínky na mladá léta a návštěvu koncertů těchto seskupení.

4.2.1 Cimbálová muzika Polajka

Cimbálovou muziku Polajka založili roku 1973 manželé Jaroslav Gronych (violino terc), Dagmar Gronychová (cimbál) a Jan Vajčner st. (kontrabas). Muzice se dostalo velkého ohlasu, proto se postupem času stále více rozrůstala o další hudebníky. Členové byli jak místní, tak přistěhovalí rodáci ze Slovácka. Postupem času se složení Polajky ustálilo na pěti členech.

Největším problémem se zpočátku zdál výběr repertoáru díky různorodosti obyvatelů na znojensku.³ To se nakonec ukázalo jako velkou výhodou. Polajka čerpá náměty z oblastí Moravského Slovácka, Myjavy, Valašska, Slovenska. Zabývá se též obnovou původních písní ze Znojemska.

³ Po válce se do Znojma přistěhovalo na 20 000 obyvatel, hlavně z Moravského Slovácka a Valašska. Noví občané sebou přinesli lidovou píseň svého kraje. Rodáci z Hradištska a Valašska žili ve vesnicích jižně od Znojma a ve vesnicích východně od Znojma se usídlili rodáci zejména z Kyjovska a Hodonínska.

Soubor vystupoval veřejně nejen ve Znojmě, jeho okolí, ale i v Jugoslávii, Itálii, Rakousku či Dánsku. Má za sebou na několik set vystoupení, pořádá tradiční Besedy u cimbálu, na nichž mnohokrát vystoupili i významní interpreti lidové písně, například Jožka Severín, Jarmila Šuláková, Jožka Černý, Horymír Sušil, Jan Gajda a další.

Polajka často spolupůčinkovala s folklórním souborem Dyjavánek. V rámci Polajky vzniklo při Základní umělecké škole ve Znojmě i přípravné oddělení „Polaječka“, které mělo za úkol vychovávat další generace muzikantů Polajky. V dnešní době již soubor Polajka ani Polaječka veřejně nevystupují.

Obrázek č. 23 – Polaječka

Obrázek č. 24 - Polajka

4.2.2 Éra swingu

STUDIO CLUB – big bandová⁴ skupina, která vznikla brzy po válce. Pravidelně hrávala na sobotních tanečních zábavách a tzv. nedělních „čajů o páté“.

V té době byly jediné vyhovující prostory ve Znojmě sloužící k veřejnému vystupování Lidový dům (v zimě) a zahradní restaurace u Sokolovny (v létě).

Po uvolnění bývalého Německého domu, později Domu práce, mohla kapela vystupovat pravidelně během celého roku na jednom místě.

Soubor reprodukoval swingové úpravy orchestru Karla Vlacha, Glenna Millera, Duke Ellingtona a dalších.

⁴ Nástrojové obsazení Big Bandu se ve 20. století ustálilo na 4 trumpety, 4 trombóny, 5 saxofonů a rytmická část – piano, basa, bicí.

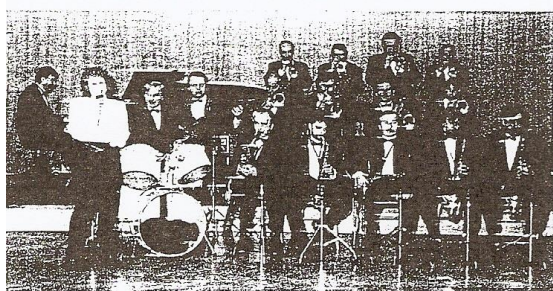
NONET – kapela původně devítičlenná, složená, po odchodu některých členů, ze skupiny Studo Club. Časem se kapela vypracovala na klasické bigbandové obsazení a vystřídala se v ní celá řada zpěváků a zpěvaček. Pravidelně vystupovala v Lidovém domě. Kromě swingu používali hudebníci stále více nové světové hity a to i z oblasti Rhythm and blues či Rock and Roll. Nonet spolupracoval i s orchestrem Gustava Broma. Velkým přínosem a velmi oblíbeným zpestřením, jak pro posluchače tak pro hudebníky samotné, bylo hostování zpěvačky Jarmily Veselé. Svého času se jednalo o nejoblíbenější kapelu v Znojmě.

COMBO – opět kapela složená z členů, kteří odešli z Nonetu. Základem byla rytmická skupina – piano, bicí, basa. Počet saxofonů klesl na 3 a skupina byla doplněna 2-3 plechy (trumpeta, trombon).

Hudba byla velmi ovlivněna swingovými aranžemi, ale i úpravami řekněme „nutnými“, které si žádal celosvětový trend. Velký důraz byl kladen na úlohu zpěváka.

ZNOJEMSKÝ BIG BAND – touha po akustické hudbě mezi znojemskými občany nevytizela ani v éře rocku, která po swingovém období přišla. V 80. letech se tedy opět sešli původní hráči kapel Studio Club, Nonet a Combo a založili Znojemský Big Band. Ten měl velmi dobrou úroveň. Účastnil se například jazzového festivalu v Kroměříži, pořádal zájezdy do Vídně a Itálie. Na koncertech Big Bandu velmi často vystupovali známí hosté, například zpěvák Karel Hála, jako kapelník se mnohokrát představil i sám Gustav Brom. Velmi oblíbené byly zejména předvánoční koncerty ve znojemském divadle.

Big Band působí ve Znojmě dodnes, byť je jeho sestava velmi omezená a koncertů již není tolik, jako tomu bylo dříve.

Obrázek č. 25 – Znojemský Big Band

Obrázek č. 26 – Znojemský Big Band s G. Bromem

4.2.3 Rockové období

Koncem 50. let došlo k úplné změně v oblasti pop music. Přichází vlna rocku. Výrazně se mění obsazení jednotlivých kapel, které se skládá převážně ze 4 muzikantů (3 kytary a bicí). Velkou změnou je také, že všichni členové zpívají, zpravidla v akordech, což bylo pro posluchače něco nového a velmi poutavého. Nepříjemnou stránkou nového proudu, zejména pro střední a starší generaci, byla elektrifikace kytar, které se daly zesílit někdy až na neúnosnou hranici poslouchatelnosti.

V tomto období vznikají ve Znojmě tyto kapely:

BEZEJMENNÍ, NOTHING FOUR, TEPTON, GAMA, FONTÁNA, M-ROC, ALFA, EXPERIMENT, STUDIO EVERGREEN, STYLE, E 84, JIŽNÍ KWÍLI, ŠOK, TAURUS, či MEDVĚD 009, EMINENT a FORTUNA, které ve městě působí dodnes.

Všechny tyto kapely byly klasickou ukázkou nového rockového proudu, přestože každá z nich hledala inspiraci v jiném hudebním vzoru. Bohužel rock sám o sobě nestačil kapelám k užití, a proto postupem času vnášely do své hudby i repertoár rozšířený o aktuální moderní trendy.

V 70. letech byla pozornost celé mladé generace soustředěna na nejoblíbenější podnik ve Znojmě – kavárnu Corso, která funguje dodnes. Zde všechny znojemské kapely pravidelně vystupovaly.

Postupně vznikají další kapely, například:

KOLEKTIV 49 – velmi oblíbená kapela hrající v Corsu. Zánik zavinila povinná vojenská služba hudebníků. Nebo kapela **SENIOR Q** – skupina hrající ve vinárnách a klubech. Q v názvu mělo původně znamenat kvartet, později kvintet. Skupina se nakonec rozrostla natolik, že se jin říkalo pouze „Senioři“. Pravidelně se střídala s kapelou Eminent v kavárně Corso. V roce 1990 došlo ke sloučení těchto dvou kapel. Repertoár a žánr seskupení byl velice různorodý – big beat, swing, rhythm and blues, rock and roll...

4.2.4 Country and Western

Tento hudební směr se rozšířil z USA do celého světa. V pozmeněné formě vlastně přetrvává dodnes. Zdrojem pro hudebníky jsou hlavně písně a balady evropských přistěhovalců z Anglie a Irska.

Znojenské country and western kapely měli velice často úspěchy na okresních, krajských i celostátních Portách.⁵ Některé z kapel dostali dokonce možnost pravidelně nahrávat v rozhlasu či v televizi. Každá z kapel byla trochu jiného zaměření. Některé se věnovali spíše bluegrassovému stylu, jiné folku či tramské písni. Zajímavostí je, že většina těchto kapel vystupovala bez nároku na odměnu. Psali si sami své texty i melodie písní. V této éře se u znojenských setkali s velkou oblibou.

Mezi znojenské kapely tohoto stylu patřily:

VORAŘI, TOULÁCI, JEZDCI a dodnes působící **KVĚTINKA** a **JEWELCI**.
V pozdějších letech se přidávají ještě i **PAROHÁČI**.

4.2.5 Dechová hudba ve Znojmě

Velmi významnou osobností pro vznik a existenci dechové hudby ve Znojmě je **Jan Valík**. Narodil se roku 1923 v Křížanově. Vystudoval dirigování na konzervatoři v Brně. Stal se hudebním režisérem v rozhlasu, kde řídil dechovou hudbu **Tempo**. Od roku 1960 působí ve Znojmě jako učitel na hudební škole. V dřívějších letech byl též dirigentem znojenského komorního orchestru.

Jan Valík zřídil krátce po svém příchodu do Znojma dechovou hudbu s názvem **ZNOJEMSKÁ TŘINÁCTKA**, kterou vedl čtyřicet let. Číslovka v názvu dechovky se během let dle počtu muzikantů měnila, například **ZNOJEMSKÁ OSMIČKA**. Později se název ustálil na **ZNOJEMSKÁ DESÍTKA**. Ke konci působení kapely, díky novému zřizovateli, působila pod názvem **PRÁČSKÁ DESÍTKA**. Završením kariéry této dechové hudby bylo natočení CD s výběrem nejúspěšnějších skladeb.

⁵ Tramská Porta – přehlídka kapel stylu Country and Western (existuje dodnes).

Dechová hudba pod vedením Jana Valíka byla originální, netradičně pojatá, obohacena skvělými aranžemi i autorskými skladbami vedoucího.

„Dechovka žel není z těch žánrů, které přitahují mladé muzikanty. A pak, Znojemsko není ani region, kde by dechová hudba měla takovou tradici, jako má například na Slovácku nebo Českobudějovicku. Obávám se, že v našem kraji tradiční dechovka postupně vymře.“⁶

Přesto, že se Jan Valík obával konce existence dechové hudby ve Znojmě, existují ve městě v současnosti dvě dechové kapely. **DETA** pod vedením M. Kubáka, která hraje koncerty a zábavy pouze výjimečně, objevuje se však často na smutečních obřadech konajících se na městském hřbitově, či vesnických hodech v okolí Znojma. Velmi oblíbenou dechovou kapelou ve Znojmě je **DECHOVÝ ORCHESTR AMATÉŘI**, viz kapitola 8.1.1.

Obrázek č. 27 – Znojemská 10 s dirigentem Janem Valíkem

⁶ Jan Valík v rozhovoru s Jiřím Roupcem

5. SOUČASNÝ ZNOJEMSKÝ HUDEBNÍ ŽIVOT

Město Znojmo je bezpochyby velmi kulturním městem. Každoročně se zde pořádá několik festivalů. V celoročním provozu je Městské divadlo, Jihomoravské muzeum, Znojemská Beseda, Dům umění a spousta klubů provozující kulturní akce. Zkusme alespoň ve stručnosti vyjmenovat některé z festivalů, které si nejvíce získaly srdce nejen znojemských občanů a jsou každoročně navštěvovány velkým počtem lidí.

ÚNOR: „Putování po dobšických sklepích“

Akci pořádá sdružení dobšických vinařů a na programu jsou zejména ochutnávky ve vinných sklípčích. Dobrá muzika, povětšinou ta cimbálová, nesmí nikdy chybět.

DUBEN: „Velikonoční trhy“

Akci zajišťuje Znojemská Beseda a město Znojmo a koná se pravidelně na Masarykově náměstí. Pro návštěvníky je připraven bohatý kulturní program na přistaveném pódiu, atrakce, jarmark, trhy atp.

Obrázek č. 28
Velikonoční trhy ve Znojmě, rok 2009

Obrázek č. 29

KVĚTEN: „Muzejní noc“

Muzejní noc je celorepublikovou akcí. Návštěvníkům jsou zdarma otevřeny všechny objekty Jihomoravského muzea. Pravidelně se pořádají koncerty domovských skupin pod Rotundou sv. Kateřiny.

ČERVEN, ČERVENEC, SRPEN: „Znojenské kulturní léto“

V tomto období nastává vysloveně ráj pro příznivce kultury. Všichni se mohou těšit na výstavy, koncerty, hudební festiválky, divadla, akce pro děti a mnoho dalších. Zejména v posledních letech obliba a zejména pak úroveň Znojenského kulturního léta velice stoupá.

V červu se též koná tradiční rockový festival WAKE UP v Louckém klášteře. V červenci zase mezinárodní Hudební festival Znojmo věnovaný každoročně velké hvězdě na poli vážné hudby (Beethoven, Mozart, Vivaldi). Festival zahrnuje klasicky pojatou vážnou hudbu, ale i netradiční možnosti jejího zpracování (jazz, cimbál apod.).

V srpnu se koná okurkový týden. Koná se opět na Masarykově náměstí a kromě bohatého kulturního programu se zde soutěží o nejlépe zavařené okurky a rychlokvašky.

ZÁŘÍ: „Znojenské historické vinobraní“

Jedná se o největší kulturní akci nadregionálního charakteru. Celé město se v tento čas mění na dějiště oslavy vína. Vrcholem oslav je slavnostní historický průvod v čele s Janem Lucemburským (předloni ztvárnil tuto úlohu herec Jiří Pomeje). Součástí jsou rytířské turnaje, historická tržiště, vystoupení dobových historických kapel, ohňostroj, mázhauzy s vínem a burčákem a mnoho dalších atrakcí.

Na vinobraní navazují další přidružené akce spojené s vínem – Znojenský hrozen a Burčákfest.

Obrázek č. 27
Znojemské historické vinobraní, rok 2009

Obrázek č. 28

Obrázek č. 29

PROSINEC: „Znojemský advent“

První adventní neděli se každoročně na Masarykově náměstí rozsvěcuje vánoční strom a posvěcuje adventní věnec. Touto akcí započíná znojemský advent, který návštěvníkům zajišťuje bohatý kulturní program během celých dnů až do Vánoc.

Obrázek č. 30
Znojemský advent 2009

Obrázek č. 31

Obrázek č. 32

5.1 Kam ve Znojmě za kulturou?

5.1.1 Znojmská Beseda

Obrázek č. 33 – Znojmská Beseda

Znojmská Beseda vznikla r. 1870 a jejím zakladatelem byl notář Jan Vlk. V této době došlo k velkému rozmachu německé kultury. Beseda byla tak prvním ryze českým spolkem ve Znojmě. Byla jakýmsi střediskem, z něhož se postupně odlučovaly další organizace, mezi nimi například peněžní spolek, školská Matice či Sokol (1882). Hned od samého počátku vzniku organizace zřídila Znojmské divadlo, kde pořádala koncerty, zábavy apod.

Beseda měla velmi široké pole působnosti, jak dokazují Stanovy Besedy Znojmské z roku 1870:

„Účelem besedy této jest vzdělávání se čtením knih a časopisů, zábava předčítáním, deklamováním hudbou, tancem, dovolenými hrami, hraním divadelních kusů, jakož i uspořádáním společných výletů na venek a do jiných míst a účastněním se na veřejných slavnostech, dále povznášení a rozšiřování vědomosti obchodnické, průmyslové a hospodářské, rokovati o záležitostech týkajících se obchodu, průmyslu a hospodářství, přednášky o těchto záležitostech členy i hostmi konané a podávati dle usnesení návrhy neb petice ohledně těchto záležitostí na místa příslušná.“⁷

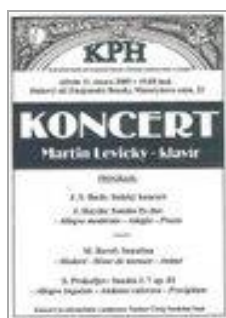
Dnešní Znojmskou Besedu bychom mohli charakterizovat jako kulturní a společenskou organizaci. Jejím posláním je uspokojovat zájmy a potřeby znojmských občanů v oblasti kultury, společenského života, vzdělávání a v mnoha dalších oborech.

⁷ Polesný K.: Šedesát let Besedy Znojmské. Znojmo, vydal Josef Jahoda 1930

Znojemská Beseda vznikla díky dohodě statutárních zástupců Okresního úřadu ve Znojmě a Městského úřadu ve Znojmě. Došlo tak ke sloučení dvou kulturních organizací, například Městské osvětové besedy a Okresního kulturního střediska ve Znojmě.

Znojemská Beseda je příspěvková organizace. Jejím zřizovatelem je Městský úřad ve Znojmě. Snaží se o udržení standardu vysokého kulturního vyžití občanů města a jeho návštěvníků. I nadále pořádá koncerty, společenské a významné akce.

Při Znojemské Besedě funguje i Klub přátel hudby (KPH), který organizuje velké množství koncertů zejména klasické hudby.

Obrázek č. 34
Pozvánky KPH na jeden z koncertů.

Obrázek č. 35

5.1.2 Městské divadlo ve Znojmě

Obrázek č. 36 – Městské divadlo ve Znojmě

Počátky divadla jako takového se ve Znojmě datují k přelomu 13. a 14. století, kdy žáci znojemské školy, působící v kostele sv. Mikuláše, předváděli pašijové hry.

Než se však město Znojmo dočkalo vlastní divadelní budovy v podobě a na místě, jak ji známe dnes, uběhla velice dlouhá doba.

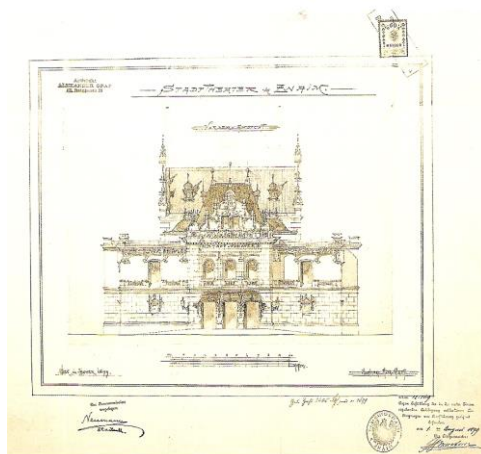
Divadelní představení, hudební koncerty, opery apod. se předváděly v různých improvizovaných prostorách, na ulici a vlastně všude, kde to bylo možné.⁸

Zásadní zlom nastal v roce 1892, kdy byl starostou J. Brantnerem pověřen výbor pro výstavbu nové divadelní budovy. Město se obrátilo na zkušenou vídeňskou firmu Helmer a Felner, která po dlouhém hledání a rozmýšlení našla vhodnou lokalitu na Salisově náměstí (dnešní náměstí Republiky).

Po spolupráci s nejrůznějšími významnými architekty byl 31.1.1899 vybrán projekt Alexandra Grafa. Jeho rozpočet na stavbu budovy předpokládal s maximální finanční částkou 250 000 korun. Pro stavební práce byl vybrán znojemský městský stavební inženýr Adolf Janish.

Obrázek č. 37
Část Salisova náměstí (dnes náměstí Republiky) s chlapeckou školou Františka Josefa I. Stav před výstavbou nového Městského divadla kolem roku 1898.

Obrázek č. 38
Alexander Graf: Návrh průčelí nového Městského divadla. Vítězný návrh konkurzního řízení z ledna 1899.

Ke konci roku 1899 byla stavba téměř hotová a v průběhu roku 1900 se pokračovalo zejména na odborných interiérových pracích.

⁸ Více o historii a dění ve městě v oblasti kultury a divadla nalezneme v kapitole č. 2.

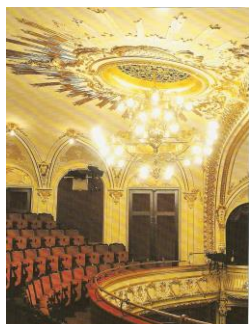
Obrázek č. 39

Hlediště Městského divadla.
Stav po roce 1920.

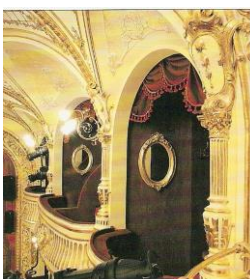
V původním projektu mělo mít divadlo kapacitu 532 diváků, což se ještě v dubnu 1900 pozměnilo na 616. Díky nedostatku financí se vnějšek budovy musel obejít bez náročnější výzdoby. Zato interiéru se dostalo pozornosti na vysoké úrovni.

Nové městské divadlo bylo slavnostně otevřeno v sobotu 29. září 1900 hrou „Dva šťastné dny“ Franze Schontana a Gustava Kadelburgra.

V průběhu let bylo divadlo několikrát rekonstruováno, například v roce 1963 došlo k podstatné úpravě prostranství před divadlem, v roce 1992 započala postupná celková oprava budovy – generální rekonstrukce jeviště, fasáda, interiér, výstavba moderní kašny před vchodem. Novým vzhledem byl pověřen brněnský architektonický ateliér Hexagon. Do roku 2000 se úpravy divadla vyšplhaly na téměř 32 milionů korun.

Obrázek č. 40
Interiér Městského divadla ve Znojmě

Obrázek č. 41

Obrázek č. 42

Obrázek č. 43

V den stého výročí, 29. září 2000 bylo divadlo opět slavnostně otevřeno představením Blodkovy opery V studni a název Jihomoravské divadlo bylo pozměněno na Městské divadlo ve Znojmě.

5.1.3 Nejnavštěvovanější kluby, výstavní a koncertní místa

DŮM UMĚNÍ

Obrázek č. 44 – Dům umění

Dům umění sídlí v jednom z nejkrásnějších renesančních paláců ve městě. Budova byla postavena v druhé polovině 16. století. Přízemí domu, které původně sloužilo jako tržnice otevřená do náměstí, tvoří dvoulodní síň, tzv. mázhauz. V polovině 20. století byl dům upraven pro výstavní účely. Dnes se zde nachází galerie Jihomoravského muzea. Expozice se neustále mění dle aktuální nabídky. V přízemí je víceúčelový sál pro příležitostné výstavy, přednášky a konference a koncertní vystoupení. Ve vstupní síni (mázhauzu) je kromě prodejny muzejních publikací a suvenýrů také příjemná kavárnička.

ALTHANSKÝ PALÁC

Obrázek č. 45 Althanský palác

Althanský palác byl postaven v roce 1607. Mohutný barokní palác se sloupovou síní v přízemí a dvěma dvorními křídly zdobí vstup s korintskými sloupy. Je dalším velmi atraktivním místem konání nejrůznějších koncertů a hudebních představení.

GALERIE S RESTAURACÍ NA VĚČNOSTI

Obrázek č. 46 - Na Věčnosti

Dům Na Věčnosti byl postaven v období renesance. V průběhu let byla budova několikrát rekonstruována. 23. června 1995 byl ve sklepních prostorách zahájen provoz hospůdky. Dominantou je malé pódium, kde se pravidelně 2-3x týdně konají koncerty nejrůznějších žánrových stylů. Mladší částí je nadzemní část domu, kde byla 17. května 2001 otevřena vegetariánská restaurace spojená s galerií. Pověštinou se zde konají výstavy místních malířů a fotografů.

GOGO KLUB

Obrázek č. 47 – Gogo klub

Gogo klub, sídlící na ulici Pražská v horní části města, je hudební klub, kde jsou pořádány pravidelné koncerty zajímavých, nejen domácích kapel.

DEJA – VU

Obrázek č. 48 – Bar Deja-vu

DeJavu club je situován v prostorách známého znojemského podzemí (skály, klenby), a tak jsou tu zajímavé a členité prostory. Tento bar nabízí nevšední zážitky díky nejrůznějším hudebním akcím, nebo jen vychutnáváním výborných alkoholických koktejlů, či jiných nápojů a mnohým jiným akcím, jež bar nabízí.

COOLNA

Obrázek č.49 – Coolna (slavnostní otevření)

První znojemské nízkoprahové zařízení pro děti a mládež do šestadvaceti let bylo otevřeno v únoru roku 2009 na Masarykově náměstí. Klub sídlí ve zrekonstruovaných prostorách bývalé dětské knihovny.

Kromě středy a víkendu sem může přijít každé dítě nebo mladý člověk, který má chuť si popovídat s vrstevníky, zúčastnit se společných aktivit, posedět s přáteli nebo si zahrát ping-pong, stolní hokej či fotbal. Nejedná se o klasické zájmové kroužky, jaké nabízí například Dům dětí a mládeže. Hlavním cílem je pomoc ohroženým dětem a mladým lidem v nepříznivé životní situaci. Otevřeno je ale i třeba pro teenagery, kteří nemají na odpoledne žádnou činnost a chtějí být s vrstevníky. Otevřeno je od 13.00 do 18.00 hodin a pobyt zde je bezplatný. V klubu pracují tři pracovníci sociální péče a v rámci své činnosti poskytuje klub i bezplatné služby psycholožky, která je připravena pomoci mladým lidem s řešením jejich trápení a problémů. Zbudování nízkoprahového centra bylo financováno z evropských sociálních fondů a ze státního rozpočtu. Zřízení a chod klubu zajišťuje Charita.

Dalšími navštěvovanými místy je například Disco club Manhattan, Lidový dům, sál hotelu Dukla, Country restaurace, restaurace Corso a jiné, kde se pravidelně konají koncerty nejen místních kapel. Nově byla v letošní prázdninové sezóně zbudována hudební scéna u Vlkové věže, kde se konají každý pátek večery s živou hudbou.

5.2 Hudební festivaly ve Znojmě

Znojmo se v posledních letech stává stále více a více hudebním městem. Zasloužil se o to zejména učitel zdejšího gymnasia Mgr. Jiří Ludvík, pod záštitou města Znojma a starosty Petra Nezvedy. Ve městě existuje celá řada hudebních festivalů a stále vznikají nové. Všechny festivaly jsou též doprovázeny ochutnávkami výborného znojemského vína. Představme si alespoň ty nejdůležitější, jež si postupně získávají stále větší oblibu jak u znojemských občanů, tak i u turistů, kteří sem na tato festivalová představení jezdí mnohokrát až z velké dálky.

Obrázek č.50 – logo festivalu

Hudební festival vznikl před pěti lety a po Znojemském historickém vinobraní se jedná o největší kulturní a společenskou událost města. Jde o festival klasické artificiální hudby každoročně věnované nějaké významné skladatelské osobnosti z dějiny hudby. V minulých letech například J.S.Bach, G.F. Händel, W.A.Mozart, L.v.Beethoven, A.Vivaldi. V posledním ročníku (2009) byl festival zasvěcen Josefu Haydnovi. Slavnost se koná vždy v měsíci srpnu a návštěvníci se mohou těšit na obrovský počet různorodých koncertů, vystoupení významných umělců na poli vážné hudby, a hudebních představení konaných nepřetržitě po dobu více než dvou týdnů a několika koncertních místech ve městě. Patronem festivalu je houslový virtuos Pavel Šporcl, prezidentem Jiří Ludvík a uměleckým vedoucím Roman Válek.

Obrázek č. 51 – logo festivalu

V letošním roce se uskutečnil již druhý ročník znojemského jazzového festivalu, jehož patronem je muzikant, flétnista, jazzman Jiří Stivín. Žánrově vyhraněný styl se setkal s poměrně velkou odezvou. Jedním z nejzajímavějších vystoupení festivalu bylo i provedení Jazzové mše Boba Chilcotta, zpíval pěvecký sbor Masarykovy univerzity pod vedení MgA. Michala Vajdy. Vyhlídky tohoto festivalu vypadají velmi příjemně a nejen pořadatelé jazzfestu doufají, že další ročníky budou stejně úspěšné jako ty dva předešlé.

Obrázek č.52 – logo festivalu

8.-10.5.2009

Sdružení VOC Znojmo sdružuje významné výrobce vína znojemské vinařské podoblasti. Cílem festivalového setkání je poskytnout návštěvníkům zážitek z vína, umocněný kvalitní, nejen folklórní hudbou. Pořadatelem dalšího z mnoha hudebních festivalů ve Znojmě je opět občanské sdružení Znojemský hudební festival.

Obrázek č. 53 – logo festivalu

V roce 2008 se poprvé na několik dní Znojmo opět ponořilo do své historie, odělo se do středověkého hávu, ožilo středověkou hudbou a z plných číší se podávalo nejen archivní víno. Jakési putování a vzdání holdu českému králi, Přemyslu Otakarovi II. vzniklo díky předsedovi festivalu MUDr. Karlu Florykovi a za přispění města Znojma a Jihomoravského kraje. Není vyloučeno, že se Znojmo brzy setká s dalším ročníkem.

Obrázek č. 54 – logo festivalu

Za zrodem tohoto hudebního festivalu, úspěšného hlavně mezi mladší populací, stojí zejména Lubomír Jan Chlumský a spousta jeho pomocníků a hudebních nadšenců z organizačního týmu Wake up festivalu. V roce 2009 se konal již III. ročník a to 26. - 27. června, tradičně v osobitém areálu Louckého kláštera ve Znojmě. Opět jsme se těšili z pestrého hudebního výběru, připraveny byly nové workshopy a samozřejmě řada hudebních představení. Diváci zde mohli vidět a hlavně slyšet kapely jako Vypsaná fixa, PSH, Polemic (SK), Lola Angst (DE), 100 C, ČokoVoko, Disco Balls, Dorian Gray's Prostitutes, Fate Magazine, Love gangsters, Niceland, Nuck Chorris gang, Quasimodo (SK), Rhodian, Sympathy for Strawberry (A), Xindl X, Zelené koule.

Obrázek č. 55
Záběry z festivalu Wake up

Obrázek č. 56

Obrázek č. 57

HUDEBNÍ FESTIVAL „LOUKA OPEN „

Tento hudební festival patří k těm nejmladším, dne 23.5.2009 se konal teprve druhý ročník. Hudební produkce započala v dopolední hodinách, ve velmi oblíbeném areálu Louckého kláštera, a končila pozdě k ránu. Setkala se s velkým ohlasem publika.

Na festivalu vystoupily mimo jiné i tyto kapely: Desmod, Kreyson, Harlej, Škwor, Enter, Debustrol, Morčata na útěku, Dragons eye, Debil Heads či znojemský „pornofolkař“ Závaš.

Obrázek č. 58 – logo festivalu

Obrázek č. 59 – program hudebního vystoupení na Znojemském hradě.

Znojemský majáles je velkou dvoudenní kulturní událostí, která si ve městě buduje své čestné místo mezi festivaly. Je doprovázen velkou řadou hudebních vystoupení. Prostor je dáván jak známým kapelám, tak studentským souborům ze Znojma i jeho okolí. Každým rokem se úroveň zvyšuje. Město Znojmo a spousta dalších institucí a firem finančně podporuje činnost žáků středních i základních škol, kteří tuto akci iniciují.

„ŠRAMLFEST“

Šramlfest je dvoudenní festival alternativní, pouliční, klubové a jiné kultury. Jde o setkání umělců v historické části města Znojma na Mikulášském náměstí. Poslední ročník se konal 31. července a 1. srpna 2009. Diváci měli možnost shlédnout koncerty kapel i písničkářů, výstavy, divadla, filmové a video projekce. Festival poskytuje široké kulturní vyžití v mnoha oblastech a to jak pro dospělé, tak i pro děti.

6. HUDEBNĚ VZDĚLÁVACÍ INSTITUCE VE ZNOJMĚ

6.1 Základní umělecká škola

Obrázek č. 60- Základní umělecká škola ve Znojmě

Hudební škola byla založena v roce 1919. Kompletní historický vývoj této školy nalezneme v kapitole 2.5.2. Od samého počátku vzniku existuje na škole hudební oddělení. Zpočátku se učilo hře jen na několik málo hudebních nástrojů. V dnešní době škola nabízí výukové programy téměř ve všech oborech hudebních nástrojů. Hudební obor je rozdělen do několika oddělení. V čele každého oddělení stojí předseda předmětové komise. Postupem času se k hudebnímu oboru přidaly i další nové obory vyučované na škole (taneční, literárně dramatický, výtvarný).

Základní umělecká škola (dále je ZUŠ) sídlí na ulici Rooseveltova 21, kam se přesunula po roce 1945 z budovy dnešního Státního okresního archivu na Divišově náměstí.

Při ZUŠ funguje Znojemský komorní orchestr složený zejména z učitelů, vyspělejších žáků a hudebních nadšenců (viz kapitola 8).

Ředitelem školy je Tomáš Pšenička (vyučuje hru na kontrabas a violoncello), zástupcem ředitele je Ladislav Pospíchal (housle a violoncello). V současnosti na škole vyučuje 36 kvalifikovaných pedagogů. Počet žáků se pohybuje kolem jednoho tisíce.

Žáci školy se pravidelně účastní mnoha soutěží s postupy do oblastních, krajských i národních kol. Škola pořádá v průběhu celého roku kromě absolventských koncertů i spoustu jiných hudebních akcí. Úzce také spolupracuje se Znojemskou Besedou a Klubem přátel hudby ve Znojmě.

ZUŠ se zájmem sleduje své bývalé žáky. Z těch nejvýznamnějších uvedme alespoň houslistu Františka Novotného, nyní pedagog JAMU v Brně a violistu Alexandra Besu, žijícího ve Švýcarsku, který v roce 1998 získal za svoje CD cenu "Objev roku". K jedním z úspěchů znojemského smyčcového oddělení patří též členství Jiřího Pospíchala ve skupině I. houslí České Filharmonie, kde je rovněž zástupcem koncertního mistra.

Nabídka výukových programů a oborů ZUŠ:

HUDEBNÍ OBOR:

1. oddělení klávesových nástrojů – vedoucí Alena Oprchalová
2. pěvecké oddělení – vedoucí Eva Velebová
(sólový, komorní i sborový zpěv)
3. oddělení smyčcových nástrojů – vedoucí Ladislav Oprchal
(vyučuje se hře na housle, violoncello a kontrabas)
4. oddělení dechových nástrojů – vedoucí Jan Vrbica
(vyučuje se hře na tyto nástroje: zobcová flétna, příčná flétna, klarinet, saxofon, hoboj, fagot, dále trubka, baskřídllovka, eufonium, trombon, tuba a bicí nástroje, včetně melodických)
5. akordeonové oddělení – vedoucí Jarmila Holubová
(spolupracuje s konzervatoří v Brně a Českých Budějovicích)
6. oddělení elektronických klávesových nástrojů (EKN) – vedoucí Bohuslav Zika
7. kytarové oddělení – vedoucí Jaroslav Pikner

VÝTVARNÝ OBOR:

Výtvarný obor vznikl již v roce 1961. Od roku 1990 se obor vyučuje ve vlastních prostorách v tzv. Masarykově kolonii ve Znojmě. Žáci se během celého roku účastní nejrůznějších výtvarných soutěží u nás i v zahraničí. Velice oblíbené jsou výstavy pod širým nebem. Žáci zúčastňují humanitární akce nazvané "Na vlastních nohou", kdy se z výtěžku prodeje ručně malovaných pohlednic financuje nákup zdravotnické techniky a mnoha dalších aktivit.

TANEČNÍ OBOR:

K zavedení tanečního oboru došlo v roce 1945, kdy byla v rámci Městské hudební školy zavedena výuka baletu. Bez přerušení činnost oboru trvá dodnes. Studenti se scházejí pravidelně v sále ZUŠ, kde nacvičují choreografie na nejrůznější prezentace a vystoupení.

Obrázek č. 61 – Taneční sál ZUŠ Znojmo

LITERÁRNĚ-DRAMATICKÝ OBOR:

Tento obor je na znojemské ZUŠ nejmladší. Vznikl v roce 1968 a v prvních třech letech se nesetkal s velkým úspěchem. Jeho orientace se tedy zpočátku věnovala loutkářskému směru. V roce 1994 byl obor zrušen. Zhruba po třech letech byl opět obnoven díky absolventce hudebně-dramatického oboru brněnské konzervatoře Martině Výhodové, která obor vede dodnes. Díky rekonstrukci hlavní budovy ZUŠ má nyní obor své vlastní prostory v půdní vestavbě školy.

6.2 Hudební škola Yamaha

Obrázek č. 62 – Logo Hudební školy Yamaha

Historie založení hudebních škol Yamaha v České republice datujeme v roce 1994. Již po roce 1989 začaly do České republiky proudit spolu s dalším zbožím spotřební elektroniky v nebyvalé míře i elektronické hudební nástroje, zejména keyboard. Založení tohoto druhu školy, kde bylo hlavním předmětem výuka na tento nástroj se tudíž setkalo s velkou odezvou. Později se v Hudebních školách Yamaha (dále jen HŠ Yamaha) velmi rozšířila nabídka výukových kategorií pro všechny věkové skupiny uchazečů. V současnosti má škola na 200 poboček po celé České a Slovenské Republice a navštěvuje ji přes 8500 žáků. Vyučování má vlastní koncepci, metodiku, didaktické postupy, na než vlastní svoji licenci a výhradní práva k užívání. Jedná se o výuku skupinovou (pravidelně skupinky o 8-12 žácích).

Hudební škola Yamaha ve Znojmě vznikla v 1994 jako první z těchto škol v České a Slovenské republice. Nejprve se výuka konala v malých pronajatých prostorách v budově Střední Odborné školy Pedagogické. Později díky velkému zájmu znojemských občanů získala potřebné finance na vlastní prostory. Po celou dobu je ředitelem školy a zároveň jejím zakladatelem, Mgr. Zdeněk Simek, který je též generální poskytovatel franchízového systému Hudebních škol YAMAHA pro Českou a Slovenskou republiku.⁹

⁹ Franšíza - nebo Franchising je samostatná a uznávaná forma prodeje, kterou jsou na trhu nabízeny služby. Uživatel franšízy hudební školy YAMAHA má k dispozici kompletní know-how včetně licenčních práv světově uznávané a osvědčené organizace hudební školy.

Hudební škola Yamaha ve Znojmě v současnosti nabízí tyto výukové programy:

A. PŘEDŠKOLNÍ HUDEBNÍ PROGRAMY – pro děti od 4 měsíců do 6 let

1. **Robátka** - pro děti od 4 do 18 měsíců

Podstatou programu je proces "volného objevování". Dítě pozoruje a objevuje nabízené předměty s přihlédnutím k individuální úrovni smyslového vnímání. Další aktivitou je společný zpěv, poslech hudby a hudebně-pohybové hry.

Obrázek č. 63 – „Robátka“

Úloha rodičů v hodině spočívá v zajištění a zaopatření dětí. Jednotlivými hodinami děti provází maskot – tuleň Robbie. Prožívá s nimi témata, která vychází z běžného života – koupání, uspávání, jídlo, pohyb, nemoci... Výuka je vedena formou příběhů s písněmi, básněmi, pohybem atp.

2. **První krůčky k hudbě** - pro děti od 18 měsíců do 4 let

Obsahem výukového programu jsou jednoduché písně, vyprávění, hudebně pohybové a rytmické hry, poslech skladeb, hra na rytmické hudební nástroje (včetně doplňujících výtvarných a pracovních činností). Program vychází z faktu, že každé dítě spontánně reaguje na zvuk, tón a rytmus.

Obrázek č. 64 „První krůčky k hudbě“

Hodina je řízena hravou formou všech činností.

Pro děti je velice důležité setkávání se s ostatními dětmi a učení se žít v kolektivu. Každé probírané téma je ze života dětí, které odpovídá jejich věku a zkušenostem. Ke každému tématu je připravena odpovídající píseň, báseň a poslechová ukázka. Děti též využívají nejrůznějších metodických pomůcek a učebních materiálů. Hodinu provázejí maskoti – chobotnice Jájinka a medvídek. Zajímavostí je též aktivní účast jednoho z rodičů (popřípadě prarodičů).

3. Rytmické krůčky - pro děti od 4 do 6 let

Tento program volně navazuje na První krůčky k hudbě. Jde již o cílenou hudební průpravu. Hravou formou se děti učí základy hudební nauky ve spojení s praktickými činnostmi. Důraz je kladen především na rozvoj hudební představivosti.

Obrázek č. 65 – „Rytmické krůčky“

Obsahem hodin je vnímání metra, rytmu a interpretace na dětské hudební nástroje, rytmizace, melodizace a scénické vyjádření říkadel, intonace pomocí solmizačních slabik, orchestrální hra s využitím klasických i dětských hudebních nástrojů, cílený poslech spojený s intenzivním vnímáním hudby. Program využívá též elementární hru na hudební nástroje - zobcová flétna, keyboard, melodické rytmičné nástroje atd.

B. INSTRUMENTÁLNÍ HUDEBNÍ PROGRAMY – pro děti od 6 let, mládež a dospělé

Obrázek č. 66

Obrázek č. 67

Obrázek č. 68

Obrázek č. 69

Instrumentální hudební programy Hudební školy Yamaha

4. Zobcová flétna – pro děti od 6 let, mládež a dospělé
5. Akustická kytara - pro děti od 8 let, mládež a dospělé
6. Fun Key Kids – pro děti v rozmezí 6-8 let
7. Fun Key – pro děti od 8 let, mládež a dospělé

Jedná se o skupinovou výuku. Žáci společně nacvičují repertoár nejrůznějších hudebních stylů. Základem je zvládnutí techniky hry na nástroj, rozvoj hudebního sluchu a velká pozornost je též věnována instrumentální souhře. Při vyučování se používají kromě učebnic i CD s doprovody ke skladbám, což podporuje hravou formu učení. Děti mají navíc CD s nahrávkami skladeb k dispozici doma a mohou tak podle nich cvičit.

C. ROCK/POP – pro děti od 10 let, mládež a dospělí

8. Populární zpěv

V hodině se pracuje na osvojení si pěvecké techniky, dosažení znělého a intonačně čistého projevu.

Obrázek č. 70 „Rock/Pop“

Pracuje se na osobitém interpretačním stylu s širokou škálou expresivních výrazových prostředků typických pro sólový vokální projev. Respektuje se individualita žáků ve skupině. V repertoáru mají žáci písně z různých žánrů populární hudby.

Znojenskou pobočku HŠ Yamaha navštěvuje přibližně 400 žáků ve věku 5 měsíců až 34 let. 2/3 žáků tvoří děti do šesti let a každým rokem se počet uchazečů zvyšuje. Škola v poslední době rozšířila své prostory, nabízí rozmanitý výběr výukových programů, přijímá nové lektory, kteří se pravidelně školí v daném výukovém programu a snaží se vyjít vstříc všem přihlášeným a přijmout co nejvíce uchazečů. Heslem školy je „Učení je radost“.

6.3 Dům dětí a mládeže

Obrázek č. 71 - Dům dětí a mládeže

Obrázek č. 72 – logo DDM

Dům dětí a mládeže, dříve Dům pionýrů a mládeže, byl ve Znojmě založen v roce 1951. Dům dětí a mládeže (dále jen DDM) zprostředkovává výuku zájmových kroužků, kurzy, akce jednodenní a vícedenní besedy, přednášky, exkurze kulturní a sportovní akce zájezdy (výstavy, koncerty) příměstské tábory akce rodičů a dětí burzy, pořádá tábory – letní i zimní. Organizuje soutěže a přehlídky. Zajišťuje individuální práci s dětmi a mládeží. Hojně též spolupracuje s mateřskými, základními a i středními školami ve Znojmě.

Ředitelkou školy bývala dlouhá léta Jitka Schneiderová, nyní druhým rokem Hana Bílková, zástupkyní Věra Chmelíková. DDM zaměstnává v současnosti 10 pedagogických pracovníků, navštěvuje ho 1474 žáků základních a středních škol a 555 přihlášených tvoří předškolní děti a dospělí.

Přestože se Dům dětí a mládeže díky své nabídce výukových programů a zájmových kroužků může jevit jako sportovně zaměřená organizace, existují v seznamu programů i ty s hudebním zaměřením. Je tedy právoplatně jednou z dalších výchovně vzdělávacích institucí ve Znojmě, která poskytuje hudební vzdělávání.

Zájmové kroužky s hudebním zaměřením:

- flétna	- kytara	- keyboard
- klavír	- klavír + hudební nauka	- zpíváme si se zvířátky
- zpívánky pro děti	- zpívánky	- brémští muzikanti

Další nabízené obory a zájmové kroužky:

A) taneční

společenské tance, břišní tance, Kořata (taneční a pohybová výchova hrou), country tance, square dance, moderní tance, break dance

B) sportovní a pohybové

aerobic, roztleskávačky, Kung-Fu, disco tance, HIP-HOP, Hatha jóga, Tajchi plavání, potápěči, florbal, Taekwon-do, volejbal, sebeobrana pro dívky, biketrial sahadža jóga – meditace, míčové hry, basketbal, pohybová atletická příprava horolezení, Pohybová výchova „Žabičky“, jízda na koni (kurz), judo, capoeira stolní tenis, nohejbal, dřevěné šermování, skateboard, sportovní hry, pohybová výchova

C) jazykové

angličtina, němčina, ruština, esperanto

D) modelářské

letečtí modeláři, mladý modelář, automodeláři, plastиковí modeláři, železniční modeláři papírové modelářství, origami, fingerboard

E) keramické, výtvarné a rukodělné

Keramika, hlíněnka, výtvarná skupina Ateliér, vlněný design (filcování, tkaní) rodinná keramická relaxace, mladí malíři a výtvarníci, výtvarná dílna, keramická dílna, tvořivá dílna, výtvarka „Sluníčko“, výtvarka „Paleta“ šikovné ruce, malování na skle, dívčí klub Šikulky (zručnost, dovednost, výroba pro radost)

F) dramatické

dramatický kroužek, hrajeme si na divadlo, dramatický kroužek Maňásek,

G) ostatní

Peer klub, Klubíčko, cestujeme po světě, páni kluci, archeologický kroužek, večerníčkový klub, klub instruktorů „Kamarád“, sedmikráska (ekologie hrou,) scrabble, mladý reportér, rybáři, chovatelství, šachy, filatelisté.

6.4 Základní škola JUDr. Josefa Mareše

Tato škola je moderní a progresivní a klade důraz na talent a nadání žáků. Je též školou s rozšířenou výukou hudební výchovy, proto je dobré se v této kapitole o škole zmínit. Žáci kromě hudební výchovy navštěvují nejrůznější hudební obory Základní umělecké školy ve Znojmě. Své znalosti a dovednosti z těchto kroužků pak uplatňují při vyučování. Při škole existuje pěvecký sbor Carmina Clara, Chlapecký soubor a soubor Karmínka, viz kapitola 7.4. Učitelé se nejrůznější druhy talentů a nadání (nejen hudebního) snaží ve výuce i zájmové činnosti co nejlépe rozvíjet. Moderní technologie, znalost jazyků a informační gramotnost jsou základy, na kterých staví úspěšnost studentů při dalším studiu i v životě. Škola se řídí heslem: *„Každé dítě může být úspěšné, tak proč ne Vaše!“*

V současné době se projeví maximálně 3-10 % talentů. Nejnovější výzkumy však mluví až o 30% nadaných v populaci. Zde je jasný skrytý potenciál a cíl snažení této školy.

Cílem školního projektu je systematicky vyhledávat a sledovat nadání a talent dětí, snažit se u žáků vysledovat typ a intenzitu talentu a ten dále rozvíjet, správně a soustavně motivovat žáky k lepším výsledkům, u dětí s vysokým nadáním připravovat podmínky pro individuální integraci a zohlednění specifických potřeb, zajistit materiální podmínky pro rozvoj různých druhů nadání pro každého žáka, zajistit personální zázemí učitelů systematicky školených a vedených pro rozvoj talentovaných dětí a následnou práci s nimi, zajistit organizační opatření ve škole tak, aby mohly být uplatňovány široké palety metod a forem výuky a práce s talentovanými dětmi ve výuce i v mimoškolní činnosti, spolupracovat s dalšími organizacemi zabývajícími se rozvojem a podporou talentovaných dětí, vytvářet výstupy a šetření při práci s talentovanými dětmi a ty zobecňovat a případně přenášet na další subjekty a systematicky vyhledávat a sledovat nadání a talent dětí.

Základní teze programu:

Každé dítě má nějaký druh nadání a talentu, škola by měla systematicky, soustavně a erudovaně tento talent vysledovat a dále rozvíjet, do programu zahrnout co nejširší skupinu dětí, vyhnout se kastování a tvorbě malých skupin vybraných žáků, zajistit maximálně výhodné výchozí podmínky pro úspěšnost žáků v dalším životě, škola by měla připravit takové podmínky, aby byl talent dětí v průběhu jejich vývoje v předškolní a školní docházce objeven a následně stimulován, aby se projevil skrytý potenciál dětí, děti u kterých se projevil jakýkoliv druh a intenzita nadání a talentu, podporovat a rozvíjet jejich dispozice a připravovat podmínky pro tento záměr, program zásadně mění systém motivace žáků, program mění způsob spolupráce mezi rodinou a školou - otevřenost a konstruktivní spolupráce, program svým způsobem přispívá prevenci negativních jevů (drogy, šikana, gamblerství).

„Budeme svým žákům pomáhat najít své nadání a talent a budeme vytvářet možnosti pracovat s ohledem na toto nadání. Budeme žákům připomínat, že nadání se dá najít i na neobvyklých místech.“¹⁰

¹⁰ viz [www.hubatka@evokace.cz](mailto:hubatka@evokace.cz)

7. HUDEBNÍ SOUBORY PŘI MATEŘSKÝCH, ZÁKLADNÍCH A STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

Ve Znojmě je v současnosti 8 mateřských škol, 11 základních škol, 9 středních škol či odborných učilišť a 1 pobočka Vysoké školy Univerzity Palackého v Olomouci. Také se zde nachází specializovaná škola pro děti s poruchami učení (zvláštní škola), dětské centrum a dětský domov. Téměř v každé výchovné instituci, zejména pak při mateřských a základních školách existuje kromě povinné hudební výchovy nějaký hudební kroužek – sboreček, flétnička, kytara a další. Výjimkou však nejsou ani střední školy. Za velmi důležitou pokládám zejména Základní školu JUDr. Josefa Mareše, která je specializovaná na rozvoj talentovaných dětí, se zaměřením na hudební výchovu (viz kapitola 6). Existují však hudebně zájmové soubory při těchto školách, které se aktivně představují svoji veřejnou činností nejen ve Znojmě, ale po celé republice a někdy i v zahraničí. Patří mezi ně Dětský pěvecký sbor Libohlásek, Pěvecký sbor Carmina Clara, Pěvecký sbor Gymnasia Dr. Karla Polesného a Dívčí pěvecký sbor Znoimie (viz kapitola 8). Tyto soubory jsou všem znojemským občanům velmi dobře známy a proto by neměly být v této práci rozhodně opomenuty.

7.1 Znojemčánek

Dětský pěvecký sbor Znojemčánek byl založený 1.10.1981 při mateřské škole Rudoleckého ve Znojmě. Sdružoval děti ze všech mateřských škol ve městě. Vedoucími sboru byly ředitelka Lidové školy umění (dnes Základní umělecká škola) Jarmila Holubová, která obstarávala též klavírní doprovod a ředitelka MŠ Rudoleckého Marie Šístková. V repertoáru byly skladby převážně ze sborníků Skřivánek, Sluníčko a Veselý den. V roce 1982, rok po založení, sbor vyhrál 1. místo v soutěži Svátky písní. Roku 1984 místo Jarmily Holubové nahradila učitelka Jaroslava Hamzová. Sbor se s velkým úspěchem účastnil každoročního Setkání dětských pěveckých sborů Jihomoravského kraje. V roce 1984 se tohoto setkání účastnili i skladatelé dětské hudby Petr Jistel a Pavel Jurkovič.

Sbor sílil na oblibě a zájemců bylo stále víc a víc. Rozšiřoval se též repertoár. Sbor zpíval nejen písně lidové, ale i soudobé. V roce 1986 byl sbor přijat do Unie českých pěveckých sborů. 15.6.1988 měl sbor své první samostatné vystoupení ve Znojenské Besedě. Další vystoupení se konala nejen ve městě Znojmě, ale i širokém okolí a to při nejrůznějších příležitostech. V roce 1992 získal sbor 2. místo v soutěži O nejhezčí vánoční písničku. Rok 1992 byl pro Znojemčánek zlomový. Z kapacitních důvodů nebylo možné vést tak velký sbor (přes 50 členů), proto byly počty omezeny. Děti z ostatních školek již nedocházeli na sbor do MŠ Rudoleckého, neboť dle tohoto vzoru si ostatní MŠ zakládali vlastní sborečky. Po odchodu Merie Šístkové do důchodu (1994) místo dirigentky a též ředitelky školy přebírá Jaroslava Mirošová. Korepetitorkou zůstává Jaroslava Hamzová.

Poslední koncert před ukončením činnosti sboru se konal v roce 2005 ve štukovém sále Znojenské Besedy.

Obrázek č. 73 – Znojemčánek, rok 1986

7.2 Musica Antiqua

Musica Antiqua byla založena Mgr. Václavem Macákem roku 1991 jako instrumentální doprovodné těleso Dívčího pěveckého sboru Znoimia při Střední pedagogické škole ve Znojmě. Později se těleso osamostatnilo a konalo svá vlastní vystoupení pod vedením Mgr. Zdeňka Simka.

V dobách „největší slávy“ vystupovalo těleso v tomto nástrojovém obsazení: kvarteto zobcových fléten (soprán, alt, tenor, bas) podpořené smyčcovým kvartetem (1. a 2. housle, viola, violoncello) a jako harmonický doprovod kytara. V repertoáru měla Musica Antiqua renesanční a barokní skladby českých i cizích autorů.

V roce 1992 byla natočena audiokazeta společně se sborem Znoimia pod názvem „Znojenské Vánoce“ a v roce 1998 CD „Musica Antiqua“.

Souborem prošly tři generace studentek, to je kolem dvanácti děvčat, Střední pedagogické školy ve Znojmě. 1. housle a violu hráli jako hosté Luboš Pokorný a Vladimír Beneš z Cimbálové muziky Antonína Stehlíka.

Soubor vystupoval pravidelně na festivalu „Harantovské slavnosti“ na hradě Pecka, při Znojenském historickém vinobraní. Pravidelné bývalo též přední umístění na soutěžích středních škol v Otrokovicích. Za významné akce jmenujme třeba vystoupení v pražském Karolinu roku 1998 v rámci pedagogické konference, koncerty v Harderwijku, Vídni, Gerasu, Jaroměřicích nad Rokytnou a ve spoustě dalších měst u nás i v zahraničí.

V posledních letech již Musica Antiqua vystupovala pouze jako flétnový soubor. Seskupení zaniklo roku 2001 kvůli odchodu vedoucího jako učitele ze Střední pedagogické školy ve Znojmě.

Obrázek č. 74

7.3 Dětský pěvecký sbor LIBOHLÁSEK

Orázek č. 75 – logo souboru

Dětský pěvecký sbor Libohlásek působí při ZŠ nám. Republiky od školního roku 1993/94. Do roku 2007 vedly sbor paní učitelka Lenka Rosenheimová a paní Hana Padrťová. Od roku 2008 vede sbor 1. – 3. tříd paní učitelka Jana Vojáčková a sbor 4. – 9. tříd paní učitelka Lenka Rosenheimová.

Sbor zkouší jedenkrát týdně a v současné době má téměř 70 členů.. Repertoár sboru je velmi různorodý - od písní lidových přes populární až po písně latinské. Pravidelně pořádá vánoční koncerty, podílí se také na kulturních akcích pořádaných Základní školou nám. Republiky, městem Znojmem i jinými organizacemi. Několik let úspěšně spolupracuje s Hudební školou Yamaha. Sbor funguje také díky finanční podpoře města Znojma.

Součástí sborového výcviku je též každoroční letní pěvecké soustředění.

Obrázek č. 76

Obrázek č. 77

7.4 Pěvecký sbor CARMINA CLARA

Pěvecký sbor Carmina Clara, v překladu Česká píseň, byl založen roku 1992 absolventkou brněnské konzervatoře Ludmilou Piknerovou. Sbor působí při Základní škole JUDr. Josefa Mareše. Jedná se spíše o vokálně – instrumentální soubor, neboť členové sboru, jež mají téměř všichni rozšířenou výuku hudební výchovy, hrají na nějaký hudební nástroj. Hudební nástroje, zejména flétny tedy hojně ve sboru využívají. Mimo flétnového oddělení je doprovází malý komorní orchestr.

Sbor se během let dostal na velmi vysokou úroveň. Díky sponzorům natočili CD, kde se kromě českých písní objevují i písně italské, anglické, argentinské, venezuelské a také koledy. Písně jsou doplněny klasickými i soudobými skladbami J. S. Bacha, W. A. Mozarta a J. K. Vodňanského. Bylo natočeno na Znojemském hradě v Sále Předků.

S Carminou Clarou též velmi často vystupuje chlapecký soubor (též pod vedením paní Piknerové) a „Carmínka“ - přípravný soubor nejmenších zpěváčků.

Obrázek č. 78
Carmina Clara při zkoušce

Obrázek č. 79
Carmina Clara – Vánoční vystoupení v kostele sv. Mikuláše

Obrázek č. 80
Carmina Clara – Vánoční vystoupení v kostele sv. Mikuláše

Obrázek č. 81
Chlapecký soubor při zkoušce

Obrázek č. 82
Chlapecký soubor při vystoupení

Obrázek č. 83
Vystoupení Carmínky

7.5 Pěvecký sbor při Gymnasiu Dr. Karla Polesného

Obrázek č. 84

Pěvecký sbor vznikl před osmi lety, kdy jeho sbormistr Mgr. Jiří Ludvík, nastoupil na školu jako pedagog. V současnosti mu ve sboru vypomáhají jako asistentky Lucie Sochorová a Jaroslava Navrkalová. Sbor má proměnlivě mezi 25 – 40 členy a vystupuje zejména pro potřeby školy a města Znojma. Účastní se také nejrůznějších sborových soutěží. Mezi největší úspěchy patří umístění ve stříbrném a bronzovém pásmu na soutěži Gymnásium Cantant. Repertoár sboru je velice široký – od lidových písní, klasického a duchovního repertoáru až po moderní písně.

8. HUDEBNÍ SOUBORY AKTIVNĚ PUSOBÍCI VE MĚSTĚ ZNOJMĚ

Ve Znojmě působí neskutečně velké množství hudebních souborů, kapel a hudebních těles. Je téměř nemožné zachytit úplně všechny. Mnoho z nich nepůsobí dlouho a mnoho z nich ve Znojmě téměř nevystupuje. Personální obsazení je velmi vrtkavé, členové přecházejí z jedné kapely do druhé a mnoho mladých muzikantů třeba v právě tomto okamžiku zakládá nové a nové kapely. Mnoho z nich se naopak rozpadá.

Tato kapitola má za úkol alespoň stručně představit a charakterizovat 20 nejznámějších a nejvíce působících kapel či hudebních souborů ve Znojmě.

8.1 DECHOVÝ ORCHESTR AMATÉŘI

Obrázek č. 85

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Dechový orchestr Amatéři vznikl v roce 2000, ovšem jeho historie sahá do roku 1996. Právě v této době se domluvilo pár nadšených jedinců a začali se scházet v ZŠ v Dobšicích u Znojma. Původním záměrem bylo vytvořit mladou průchozí kapelu jako „přípravku“ začínajících hráčů a pomoci jim v jejich prvních muzikantských krůčcích. Základna hráčů se začala rozšiřovat, a tak mohl orchestr začít vystupovat.

V roce 2000 se mladá kapela stabilizovala a s příchodem zpěváků se rozrostla na stávající počet 18 lidí. Orchestr hraje písničky českých, moravských a slováckých autorů. Kapela má v repertoáru i vlastní aranžmá písní lidových a zlidovělých. Ovšem nejenom tímto žánrem, ale i swingovou či klasickou hudbou se orchestr prezentuje na veřejných akcích. Dechový orchestr Amatéri můžete potkat na různých koncertech, plesech, zábavách, posvíceních, poutích a jiných společenských příležitostech nejen znojemského regionu, ale i sousedního Rakouska.

Jména členů + nástrojové obsazení:

Zpěvy:

1. Jana Kotrncová
2. Dana Kroutilová
3. Milan Březovský (klarinet)
4. Antonín Vlček

Tenory a pozouny:

1. František Příhoda – tenor (trombon)
2. Vladimír Musil – baryton (trombon)
3. Radek Svoboda - trombon, j. h.

Klarinety:

1. Robin Kosmák – Es
2. Jitka Hanzalová – 1B klarinet
3. Ondřej Šinka – 2B klarinet, zvuk

Křídlovky a trumpety:

1. Roman Teplý – 1B křídlovka (kapelník)
2. Jiří Adam – 2B křídlovka
3. Radim Dušek – 1B trubka oblig.

Doprovody:

1. Jan Zlatuška – 1B trubka doprovod
2. Jan Dechet – 2B trubka doprovod
3. Svatopluk Fučík – bastrubka (trombon)

Tuba:

1. Lukáš Šilingr – tuba, j. h.

Bicí:

1. Jan Gráf – bicí
2. František Jaroš – bicí, j. h.

Diskografie: CD „Orosená“, 2009

8.2 B-JAM

Obrázek č. 86

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Kapela vznikla v září roku 2003. Původně produkovala převážně hudbu od texaského kytaristy Stevieho Ray Vaughana.

Poté, co seskupení prošlo přirozeným vývojem, natočili demo nahrávky a postupně se obměnilo složení muzikantů, přestala být pouze revivlem zmíněného hudebníka a začala hrát i své vlastní skladby. V roce 2007, kdy se kapela rozhodla svoji činnost ukončit přišlo na poslední koncert nečekaně velké množství fanoušků, a tak se členové rozhodli ve své hudbě nadále pokračovat.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Dan Krhut – zpěv	4. Roman Havlík – kytara, zpěv
2. Aleš Mrňa – basová kytara	5. Petr Nešetřil – klávesy, zpěv (hostující člen)
3. Zdeněk Novotný – bicí	

- Diskografie:**
1. demo nahrávka – „B-Jam SRV revival“ (2003)
 2. demo nahrávka (2004)
 3. demo nahrávka – „From the Melcuss Street“ (2007)

8.3 BLUESTEAK

Obrázek č. 87

Obrázek č. 88

Obrázek č. 89

Obrázek č. 90

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Myšlenka založit bluesrockovou kapelu se zrodila v říjnu 2006, ale k její realizaci došlo až první zkouškou v květnu 2007. Aby se kapela sešla, začala zkoušet skladby známých bluesmanů a rockových kapel, jako např. Robben Ford, S.R. Vaughan, Johnny Winter, ZZ Top, Glenn Kaiser. Hlavním přáním členů je ale tvořit vlastní skladby, které mají bluesovou náladu.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Mirek Pokorný – kytara, zpěv, fukací harmonika
2. David Juráš – basová kytara, zpěv
3. Lubomír Chlumský – bicí nástroje

- Diskografie:**
1. BLUES ON THE ROAD (2007)
 2. CD SALTY PEARLS EP (2008)

8.4 BON ! BON !

Obrázek č. 91 –BON ! BON ! (dříve Fortuna)

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Kapela vznikla v roce 1986 pod názvem Baron B, se stylovým zaměřením hard rock. Jelikož se název nelíbil, v té době našemu politickému režimu, byla kapela donucena ke změně názvu na Fortuna. Pod tímto názvem se zúčastnila několika ročníků rockfestů, kde dosáhla velkého úspěchu. Zahráli si i v brněnském Rondu na krajském kole. Kapela na nějakou dobu přerušila činnost(5 let) a opět jí zahájila v letošním roce pod novým názvem BON BON! Kapela se od samého začátku zaměřuje na původní tvorbu.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Radek Vala - bicí
2. Jarda Pěnkava – basová kytara
3. Jirka Stritzko - kytara
4. Milan Gařík Gařařík - klávesy
5. Ivoš Sláma - zpěv

- Diskografie:**
1. demo nahrávka „Zákon života“ (1992)

8.5 B.U.R.A.N.A. ORCHESTR

Obrázek č. 92

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Kapela vznikla na jaře roku 2006 pod názvem Burana Orffchester. Její hudební zařazení není vůbec jednoduché. Soubor se věnuje dnes tolik populární „world music“. Strhující, energií nabitá hudba a pódiové show rozbíjí zažitě standardy a na bázi balkánských speeddechovek, ale i veškerých jiných možných hudebních vlivů, od folku, klezmeru až po rockové laufy, likviduje veškeré hranice mezi žánry. Přestože byla skupina založena ve Znojmě a většina jejich členů ze Znojma i pochází, a též pravidelné zkoušky se konají v tomto městě, mezi členy patří i muzikanti téměř z celé Moravy. Klarinetista například dojíždí i z velmi vzdáleného Švýcarska. Bezesporu největším úspěchem je vítězství divácké soutěže „O Krtka“ v roce 2007 na jednom z největších folkových festivalů v České Republice – Zahrada. To kapelu zviditelnilo natolik, že se již několikrát dostala do televizních pořadů, rádií a je hojně zvána na největší hudební festivaly u nás.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Antonín Maceček – zpěv, cistra	7. Michal Dostál „Kulda“ - bicí
2. Iva Burdová – zpěv, šalmaj	8. Radek Uhlíř - akordeon
3. Mírek Kratochvíl – trumpeta	9. Karel Šlichta - kytara
4. Radek Svoboda – pozoun	10. Lukáš Šilingr „Pávek“ - tuba
5. Lad'a Gregor – klarinet	11. Milan Škaroupka „Bzuk“ - banjo
6. Milan Kratochvíl „Pajda“ – perkuse, zpěv	12. Robin Kosmák – klarinet
(alternace)

- Diskografie:**
1. CD „Nas mnogo“ (2008)
 2. CD „Underworld music“ (2009)

8.6 CIMBÁLOVÁ MUZIKA ANTONÍNA STEHLÍKA

Obrázek č. 93

Obrázek č. 94

Obrázek č. 95

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Cimbálová muzika Antonína Stehlíka vznikla v roce 1983 ve Znojmě, tehdy jako dětská folklorní skupina Polaječka, pod vedením Antonína Stehlíka staršího. Postupem času prošlo tímto souborem na 40 muzikantů a zpěváků. K přejmenování souboru došlo ku příležitosti 10. výročí založení a své jméno přijala po původním zakladateli a primáši. Muzika hraje k nejrůznějším příležitostem jako jsou ochutnávky vín, plesy, prezentace města Znojma, regionu i soukromých firem, veřejná vystoupení i soukromé oslavy a vlastní koncerty. Cimbálová muzika má též zkušenosti z mnoha zahraničních vystoupení např. na Slovensku, v Rakousku, Anglii nebo Holandsku. Repertoár se skládá asi z dvou set lidových písní všech regionů. Jako hosté na jejich koncertech vystupovali např. Jarmila Šuláková, Cimbál Classic a jiní. Spolupracují též s dirigentem Romanem Válkem, Martinem Jakubíčkem, houslistou Pavlem Šporcem, sborem Ars Brunensis a mnoha dalšími.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Jiří Ludvík – primáš	6. Barbora Drobíková - terc
2. Lenka Jíšová – cimbál	7. Vladimír Beneš - kontry - viola
3. Antonín Stehlík – kontrabas	8. Lenka Kosková - obligat
4. Veronika Pevná – klarinet	9. Zbyněk Súpup - terc
5. Luboš Pokorný - terc, kontry – viola	

Diskografie: 1x záznam z vánočního koncertu v Mikulášském kostele

8.7 DYJAVÁNEK

Obrázek č. 96

Obrázek č. 97

Obrázek č. 98

Obrázek č. 99

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Folklorní soubor Dyjavánek Znojmo vznikl v roce 1987 při Znojemské Besedě. Od roku 1995 působí při ZŠ ulice Mládeže. V září roku 1999 se podařilo k souboru založit i dětskou cimbalovou muziku, která má již dvě oddělení. V současnosti sdružuje kolem čtyřiceti dětí ve věku 7 – 19 let. Vzhledem k tomu, že město Znojmo nemá vlastní folklorní tradice, zpracovává soubor dětské hry, písně a tance z nedalekého Slovácka. Zavítáme i na Slovensko či Moravsko-Slovenské pomezí. Během svého působení se děti představily a představují na desítkách a dnes už stovkách vystoupení v rodném městě Znojmě, okolí a v zahraničí (Holandsko, Itálie, Maďarsko, Polsko, Rakousko, Slovensko, Velká Británie). Soubor sklízí nejrůznější ocenění na přehlídkách a soutěžích a těší se velkým úspěchům. Dyjavánek pořádá koncerty pro školy, besedy u cimbalu, vystupuje v nemocnicích, podporuje akce pro domy s pečovatelskou službou, hraje na různých výstavách, ochutnávkách vín, podílí se na programu znojemského adventu a na známém Znojemském vinobraní. Stranou nezůstávají ani soukromé akce, jako např. narozeninové oslavy a za zmínku stojí také spolupráce s Cimbalovou muzikou Antonína Stehlíka, se Znojemským hudebním festivalem, znojemskými institucemi a organizacemi a také znojemskými firmami, podniky a společnostmi.

Jména členů + nástrojové obsazení:

Malá hudba:

1. Súkup Zdeněk (vedoucí)	4. Novotný Radek
2. Egner Adam	5. Svobodová Andrea
3. Muhlberger Petr	6. Šrubařová Kristina

Velká hudba:

1. Mgr. Ludvík Jiří (vedoucí)	4. Kaššaiová Michaela	7. Loydová Linda
2. Forejtová Kristýna	5. Kolařík Martin	8. Marešová Veronika
3. Horáková Nela	6. Kudrna Jiří	

Tanečníci 1:

1. Machalínková Dita (ved.)	3. Heroldová Eva
2. Ziková Veronika (ved.)	4. Rajchlová Tereza

Tanečníci 2:

1. Baladová Lucie	4. Dvořáková Martina	7. Horová Anežka
2. Blahová Natálie	5. Forejtová Lenka	8. Loydová Martina
3. Čapounová Markéta	6. Hambálek Vojtěch	9. Willmanová Hana

Tanečníci 3:

1. Balík Tomáš	4. Egner Evžen	7. Prušek Erik
2. Balmbergerová Nikola	5. Horová Markéta	8. Prušková Dominika
3. Balmbergerová Sandra	6. Hrůza Ondřej	

8.8 EMINENT

Obrázek č. 100

Obrázek č. 101

Obrázek č. 102

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Kapela vznikla v roce 1976-79 z původně vinárenské kapely ve Znojmě ve vinárně Corso. V osmdesátých letech si povšimnul této skupiny Max Wittman z Českého rozhlasu a natočil s kapelou několik snímků. Zpěvák Karel Procházka dokonce dostal příležitost si zaspívat v televizních klipech s Janou Matysovou a dále v pražské Lucerně s orchestrem Ladislava Štáidla v televizním pořadu Mladých forem.

Od vzniku skupiny se zde vystřídala řada znojemských hudebníků až do roku 1992, kdy zánikem nočních vináren zanikla i hudební tělesa, která v nich působil. Ale již rok poté se postupně skládala současná tvář kapely Eminent.

Eminent se od samého počátku vymyká svým stylem pouze komerčnímu vystupování. Repertoár se zaměřuje na revivalovou především zahraniční hudbu a to beatovou a swingovou, většinou ve vlastních někdy i smělých úpravách využívajících nástrojových a hráčských schopností členů kapely. Ve velké většině však aranžmá zachovává rukopis autora skladby.

V současné době kapela působí na plesích, tanečních zábavách, ale i večírcích a klubových produkcích. Rovněž je několikrát do roka obsazována na koncerty při prestižních společenských akcích ve Znojmě a okolí. Několikrát již kapela Eminent reprezentovala město Znojmo v zahraničí např. v Rakousku, Holandsku, Německu.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Novotný Pavel - kapelník ,saxofony, chřastidla
2. Procházka Karel - zpěv , kytary, frontman kapely
3. Jeřábek Jan - baskytary, zpěv, zvuk a technika
4. Jalůvka Rostislav - bicí nástroje , zpěv (zvláštní funkce - kvalitář)
5. Babáček Luboš - sólová kytara, zpěv
6. Říha Aleš - klávesové nástroje, efekty

8.9 FREE BAND

Obrázek č. 103

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

100% živé produkce bez použití computerů, sequencerů a podobně. Kapela s tímto jménem vznikla na podzim v roce 1989. Zakladateli této kapely jsou bratři Trejbovi, kteří jsou dodnes jejími aktivními členy. Kapela prošla několika personálními změnami, vyzkoušela si zahraniční angažmá, jako barová kapela.

V současné době působí převážně na znojemském okrese, ale často také zajíždí na Moravské Slovácko. S plným nasazením kapela hraje pop, rock i lidovou muziku a nejen mezi znojemskými je jednou z nejoblíbenějších.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Aleš Mrňa – basová kytara, v současnosti zastupuje Josefa Trejbu
2. Jan Trejba – elektrické bicí, zpěv
3. Jan Trejba junior – elektrická kytara, zpěv
4. Petr Nešetřil – klávesy, akustická kytara, zpěv

8.10 JEWELCI

Obrázek č. 104

Obrázek č. 105

Obrázek č. 106

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Skupina JEWELCI vznikla na jaře roku 1990 ve Znojmě. Jako u mnoha dalších kapel, i zde během několika let působení došlo k mnoha personálním změnám. V roce 1994 získala kapela ocenění poroty na Portě v Třebíči. V roce 2001 Portu dokonce vyhrála. Původní záměr zůstat countrybálovou kapelou se mění asi v roce 1995, kdy se objevil první zájem ze strany pořadatelů malých regionálních festivalů i přesto, že se hrál převážně převzatý repertoár. Kapela vystupuje nejen u nás, ale hojně i v zahraničí. Natočila také dva hudební klipy pro Českou televizi do hudebního pořadu Aport. Autorsky kapela čerpá od textařů Jiřího Roupce, Tomáše Tichého, Martina a Richarda Málkových a zvolna směřuje k natočení nového CD.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Milan Škaroupka - banjo	3. Martin Málek - kytara
2. Richard Málek – mandolína, kytara	4. Jan Jeřábek – baskytara, kontrabas

- Diskografie:**
1. CD „Než já“ (1998)
 2. CD „Kde jsou ti vorři“ (2008)

8.11 KISS CZECH REPUBLIC REVIVAL

Obrázek č. 107

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Tato kapela působí ve Znojmě již několik let a je velmi oblíbená. Jak samotný název kapely vypovídá, zabývají se hudbou kapely KISS a dle názorů veřejnosti poměrně obstojně. Kapela koncertuje po celé České Republice.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Jarda Drozd - Trace Elliot, basa Punisher
2. Jan Gajdoš - TAMA Swingstar
3. Karel Chmelíř - Marshall 50W+ box 320W, Kytary- Ibanez Ice Man PS10, Ibanez Ice Man Cracked Mirror
4. Milan Šťáva - Marshall 50W+ box 300W

Diskografie: CD „Welcome to the shaw“

8.12 KLAXON

Obrázek č. 108

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Kapela vznikla přibližně kolem roku 1981 ve dvoučlenném obsazení. Postupem času se rozrůstala až do nynější podoby. Vystupují převážně na zábavách, plesech, svatbách a oslavách. Hrají převážně převzaté moderní písně populárních žánrů (pop, rock, dance, punk, lidovou hudbu, folk&country a další).

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Jindra Bulín - zpěv, kytara
2. Rost'a 'ROKO' Koc - zpěv, bicí
3. Honza 'JENÍČEK' Bulín - basová kytara
4. Pavel 'JUDAS' Alexa - alt saxafon, perkuse, vokály
5. Jarda Pikner - zpěv, kytara

8.13 Country skupina KVĚTINKA

Obrázek č. 109

Obrázek č. 110

Obrázek č. 111

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Květinka je jednou z nejstarších hudebních kapel působících ve městě Znojmě. Hraje písně klasické i moderní country hudby včetně bluegrassu, známé folkové písně nejen v jazyce českém, ale i v německém či anglickém.

V repertoáru má i některé české a moravské lidové písně. Nejčastěji hraje na různých bálech, plesech a oslavách, a to k poslechu i k tanci.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Malč Michal - umělecký vedoucí skupiny, pětistrunné banjo, fukací harmonika, kytara a zpěv
2. Večeřa Petr - doprovodná kytara, zpěv
3. Fiala Jaromír - sólová i doprovodná kytara, zpěv
4. Šabatka Jaroslav - housle, zpěv
5. Bula Karel - mandolína, rytmické nástroje, zpěv
6. Valová Pavla - zpěv

Diskografie: 1. CD „Od Mikuláše zvon“
live nahrávka z Vánočního koncertu 12.12.2006

8.14 LUCREZIA BORGIA

„Společnost pro dobové a jiné hudební formy“

Obrázek č. 112

Obrázek č. 113

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Historizující kapela zabývající se dobovou tematikou působí již od roku 2001. Texty (píše sám kapelník) a hudba (kterou tvoří společně všichni členové souboru) je autentická, hraná na ručně vyráběné repliky dobových historických nástrojů. Při vystupování používají dobové oděvy z různých období (gotika, renesance), které jsou na míru šity dle předloh nacházejících se v nejrůznějších historických knihách. Kapela vystupuje převážně na historických slavnostech, trzích a bitvách. Pravidelně se účastní i Znojemského historického vinobraní. Pro příjemné zpestření je též zvána na rauty, podnikové akce, výstavy, oslavy, svatby, plesy a další. Kromě České Republiky kapela pravidelně vystupuje též v Rakousku, Slovensku, Německu, Holandsku a Itálii. Kapela natočila též tři další demonahrávky tři videoklipy na písně „Stromy“, „Za Boha, za žold a za víru“ a „Když jsou ty Vánoce“.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Antonín Maceček (kapelník) – violoncello, kytara, kytaroloutna, cistra, niněra
2. Jiří Stritzko – kytara, cistra, loutna
3. Milan Kratochvíl – djembe + ostatní bicí nástroje
4. Jana Vojáčková – zobcové flétny, irská flétna, volské rohy, šalmaj, cornamusa
5. Iva Burdová - zobcové flétny, příčná flétna, volské rohy, šalmaj, cornamusa, píšťala s měchuřinou.

Diskografie:

1. CD „Pojď dál a dík“ (2003)
2. CD „Město králů“ (2003)
3. CD „Od hradu k hradu“ (2004)
4. CD „Galgenlieder“ (2005)
5. CD „O hroznové koze“ (2006)
6. CD „Válka růží“ (2006)
7. CD „Peche le da regalar“ (2006)
8. CD „Jeden o voze a my o koze“ (2006)
9. CD „Když jsou ty Vánoce“ (2007)
10. CD „Valpuržina noc“ (2010)

8.15 MOSTY

Obrázek č. 114

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Soubor založil v říjnu roku 2008 Petr Kolář po rozpadu vokální skupiny V.O.S.K. Skupina reprodukuje hudbu převážně duchovní, písně klasické (renesance a baroko), ale i písně moderní (například převzaté písně od kapely Spirituál Kvintet).

Repertoár je zajímavý zejména neobvyklými a nápaditými aranžemi Petra Koláře a skvěle sezpívanými vokály všech členů. Nejvíce koncertují v období Velikonoc, Vánoc a také na Znojenském historickém vinobraní.

Kromě Znojma skupina koncertuje i v kostelech okolních vesnic, na vernisážích a podobně. Za významné kapela pokládá též vystoupení na Mezinárodním dni parků.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Kolářová Karolína – 1.soprán	4. Bláha Dominik - tenor
2. Kejzlarová Iva – 2.soprán	5. Kolář Petr - bas
3. Schebestová Hana - alt	

8.16 ONKELS

Obrázek č. 115

Obrázek č. 116

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Koncem roku 1997 začala v Blížkovicích zkoušet parta hudebních nadšenců pod jménem Six Onkels. Kapela sbírala zkušenosti na českých pop-rockových písních.

V létě 1998 dochází k prvním změnám ve složení kapely, v průběhu vývoje to dokonce vypadalo i na úplný rozpad kapely.

Nakonec ale vzniká nový Onkels, který sklízí velké úspěchy nejen u svých skalních fanoušků, ale i na různých plesech, zábavách, oslavách a svatbách.. Co se repertoáru týče, kapela produkuje převzatou moderní populární hudbu, jíž dodává svoji dechovou sekcí ohromný sound. Velmi příjemná je i vizuální show, kterou kapela při svých koncertech předvádí.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Jaromír Finda – klávesy, zpěv
2. Jindřich Červinka – kytary, zpěv
3. Jiří Novotný – basová kytara, zpěv
4. Lukáš Novotný – bicí souprava
5. Jindřich Finda – saxofony, zpěv
6. Jiří Novotný – trubka

Alternující členové a hosté:

1. Marek Scholler - trombon
2. Eva Nevoralová – příčná flétna
3. Vladimír Kost'a Kostelecký - bicí
4. Karel Špalek – bicí, percuse

8.17 PES, MYSTIK A DOBRÁ NÁLADA

Obrázek č. 117

Obrázek č. 118

Obrázek č. 119

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Tato kapela se skládá z velmi mladých a nadšených muzikantů. První myšlenky jejich tvorby směřovaly k ortodoxnímu punku. Skupině se nepodařilo najít zkušebnu, což zapříčinilo to, že se nakonec rozhodli hrát akusticky. Jejich prvotní tvorbou byly písně punkfolkové, avšak všichni se vyvíjí a tak se časem oprostili od jednoduchých, ne však špatných „čtyřakordovek“ a začali vymýšlet větší kytarové legrace.

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Jiří Gombár - zpěv, kytara
2. Milan Kačurák - zpěv, kytara
3. Zdeňka Prochazková - zpěv, klarinet, perkuse
4. Eliška Perglerová - baskytara
5. Terežka Pokorná - akordeon

- Diskografie:**
1. CD „Demokracie“ (2007)
 2. CD „Večerní seminář neokarbonismu“ (zatím nevyšlo)

8.18 PĚVECKÉ SDRUŽENÍ VÍTĚZSLAV NOVÁK

Obrázek č. 120

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Pro vznik PSVN je rozhodující datum 27. října 1920, kdy ženský i mužský sbor vystoupily společně jako samostatný smíšený sbor. Sám skladatel Vítězslav Novák napsal 11. března 1921 sboru dopis, kde vyjádřil své potěšení nad pěveckým sdružením nesoucím jeho jméno a popřál všem hodně štěstí. Do činnosti sboru se zapojilo několik sbormistrů. Zakladatel Albert Pek vedl sbor s menší přestávkou až do roku 1934. V době okupace vedl sbor profesor Karel Urbánek v Moravských Budějovicích. Nejdéle za dirigentským pultem setrval sbormistr Josef Nechvátal. Pod jeho vedením se sbor stal členem Unie českých pěveckých sborů a navázal četná přátelství s českými a zahraničními sbory.

Po smrti J. Nechvátala (2002) převzal sbormistrovské vedení Mgr. Lukáš Janírek. Od listopadu 2009 má sdružení nového sbormistra Jana Svobodu. Pravidelné zkoušky se konají 1x týdně. Sbor koncertuje na nejrůznějších akcích ve městě Znojme i po celé České Republice.

8.19 VICOMT

Obrázek č. 121

Obrázek č. 122

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Skupinu Vicomt založili v roce 1979 kytaristé Vlasta Dvořák a Ivo Oprchal společně s bubeníkem Karlem Bačákem. První vystoupení se uskutečnilo v červnu 1980, to už na basu hrál Luboš Černý. Tři zakládající členové spolu hráli, kromě vojny, do r. 1989, kdy odešel Karel Bačák. Když v r. 1991 skončil Ivo Oprchal, zůstal z původních muzikantů pouze Vlasta Dvořák a Vicomt hrál do podzimu roku 1993. Do této doby Vicomt neustále fungoval, vystřídalalo se v něm 23 muzikantů (počítají se pouze ti, kteří hráli více než půl roku).

Další zábava kapely Vicomt se konala po sedmiměsíční přestávce až v létě r. 1994 a od této doby se odráží současné složení kapely. Vystřídalalo se dalších 13 muzikantů (celkem 36).

Jména členů + nástrojové obsazení:

1. Vlasta Dvořák - kytara, zpěv	4. Marek Tesař - bicí, zpěv
2. Martin Černík - klávesy, zpěv	5. Jirka Šerák - zvuk, světla
3. Rošť'a Svoboda - basa, zpěv	

- Diskografie:**
1. CD „Opilcovo memento“ – 2001
 2. CD „Bílý, černý“ – 2006

8.20 ZNOJEMSKÝ KOMORNÍ ORCHESTR

Obrázek č. 123

Charakteristika, styl hudby, zajímavosti:

Vznikl v roce 1992 jako amatérské těleso. U zrodu se sešli 2 hudebníci – zástupce ředitele Základní umělecké školy ve Znojmě Ladislav Pospíchal a pan Erich Zlöbl, tajemník pěveckého sboru z rakouského Retzu, s nímž orchestr spolupracuje.

Orchestr působí pod záštitou ZUŠ v čele s jejím ředitelem Tomášem Pšeničkou. Snahou je navázat na slavnou minulost Znojenské filharmonie. Nejprve se uvažovalo pouze o založení kvarteta, ale zájemců z řad učitelů ZUŠ, přátel školy a hudebních nadšenců bylo tolik, že vznikl komorní orchestr.

Soubor koncertuje ve Znojmě a jeho okolí. Hrál také například v Praze ve strahovské bazilice Nanebevzetí Panny Marie, Rakousku, v klášteře sester Boromejek v Albrechticích atd. Repertoár tvoří stará hudba od 2. poloviny 17. století, ale i hudba baroka, klasicismu, romantismu či některé soudobé skladby.

Jména členů + nástrojové obsazení:

Dirigent: PhDr. Willi Türk

I. housle: Ladislav Pospíchal, MUDr. Petr Půček, Daniela Kotrnetzová,
Dominik Filip

II. housle: Marie Vršková, Ing. Prokop Pospíchal, Aneta Kratochvílová,
Klára Malčová

Viola: MUDr. Stanislav Růžička, Ing. Jindra Dvořáková, Mgr. Jakub Tomala,
Marta Entlerová

Violoncello: Tomáš Pšenička

Kontrabas: Ladislav Zapletal, Jiří Kudrna

Kromě výše jmenovaných kapel ve Znojmě působí tzv. „duové formace“. Jedná se o seskupení hrající zejména přejatou populární hudbu. Vystupují na zábavách, plesech, svatbách, oslavách a podobně. Mezi nejznámější patří například:

Adrien Music Duo, Carmen Music Duo, Duo Blue Band, Duo Dreams, Jarry band, Duo Crocodile, Duo Artemis, Duo Giuseppe a mnoho dalších.

Obrázek č. 124
Adrien Music Duo

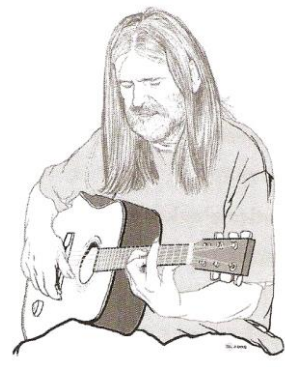
Obrázek č. 125
Duo Blue Band

Obrázek č. 126 – Duo Dreams

Ve městě vystupuje též řada sólových umělců, zejména z řad raperů jako například MC Phoenix, GPK, MC Estek, MC Replika a mnoho dalších.

Jednou z nejkontroverznějších hudebních postav města Znojma je písničkář, který si říká Závíš, vlastním jménem Milan Smrčka. Jeho hudba by se dala charakterizovat jako takzvaný pornofolk. Hudba bývá velmi často melodicky příjemná a nápaditá, ovšem koncerty by díky obsahům textů měli navštěvovat pouze posluchači starší osmnácti let. Závíšova hudba se v poslední době rozšířila daleko za hranici města Znojma, prodávají se jeho CD a stylu hudby, který produkuje se dostává velké obliby, přestože jsou jeho texty velmi pepné.

Obrázek č. 127 – Závíš

9. DÍVČÍ PĚVECKÝ SBOR „ZNOIMIA“

Obrázek č. 128 – DPS Znoimia rok 2006

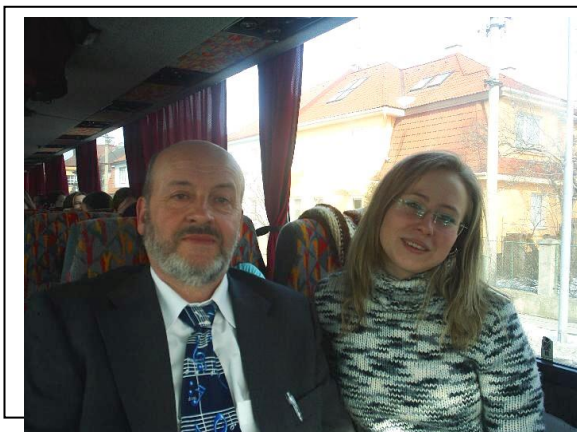
Obrázek č. 129
DPS Znoimia – rok 2007

Obrázek č. 130
DPS Znoimia – rok 2007

Obrázek č. 131
DPS Znoimia – rok 2008

Obrázek č. 132
Sbormistr: Mgr. Václav Macák
Zástupkyně sbormistra a korepetitorka:
Mgr. Bc. Iva Burdová

9.1 Představení sboru

Dívčí pěvecký sbor Znoimia (dále jen DPS Znoimia) založil v roce 1977 při Střední pedagogické škole ve Znojmě Mgr. Václav Macák. Za celou dobu svého působení prošlo sborem přes 200 dívek a 10 chlapců. Věkový průměr zpěvaček je 18 let. Po dlouhá léta sbor spolupracoval s korepetitorkou PhDr. Alenou Havlovou, od roku 2002 tuto funkci zastává Mgr. Bc. Burdová Iva.

Repertoár sboru tvoří duchovní skladby různých období, spirituály, lidové písně i muzikálové melodie. Sbor se pravidelně zúčastňuje nejrůznějších sborových přehlídek a soutěží u nás i v zahraničí. Pravděpodobně ta nejvýznamnější pro sbor je každoroční národní soutěž středních a vyšších odborných škol pedagogických, kde se velmi často umísťuje na předních příčkách. DPS Znoimia pořádá několik koncertů v průběhu celého školního roku. Těmi nejvýznamnějšími je samozřejmě Vánoční koncert a v poslední době též tradiční červnový závěrečný koncert na konci školního roku, kde probíhá slavností rozloučení s maturantkami, zakončené předáním diplomu absolventkám sboru.

Sbor koncertuje nejen po celé republice, ale podíval se i do Rakouska, Itálie, Slovinska či Holandska. Pořádá též spřátelené koncerty s jinými soubory či pěveckými sbory. Dříve nejčastěji s Musikou Antiquou (flétnový soubor, který při SPgŠ dříve fungoval, viz kapitola 7.2), v poslední době se smíšeným pěveckým sborem z USA, s muzikálovým sborem Millenium při Masarykově Univerzitě v Brně či výborným smíšeným pěveckým sborem Kos z Litomyšle.

Oficiální www stránky sboru jsou – www.znoimia.ic.cz, vzniklé díky iniciativě jedné z bývalých členek sboru.

Obrázek č. 133 – archivní snímek DPS Znoimia

9.2 Sbormistr Mgr. Václav Macák

Obrázek č. 134 – Mgr. Václav Macák

Narozen 18.05.1945 v Kamenici nad Lipou

1. Dětství

Známky hudebního nadání se v dětství u mne příliš neprojevovaly. Začal jsem se učit na klavír, ale k ničemu to nevedlo. Až v 6. třídě jsem začal s houslemi. Vyrůstal jsem však v hudebním prostředí – tatínek hrál na violoncello a maminka na housle, byla učitelkou hudební výchovy a vedla dětský sbor, kam jsem pochopitelně musel chodit.

Naši nás (mne a dvě mladší sestry) často brávali na koncerty. Také jsem měl štěstí na spolužáky. Mnozí se učili v Lidové škole umění na hudební nástroje, i dechové, takže v 8. třídě jsme založili třídní dechovku, kde nás hrálo tuším šest. Já jsem se učil na bas, nejprve heligon, pak tubu.

2. Střední škola

Gympl se tehdy jmenoval Střední všeobecně vzdělávací škola (SVVŠ) a fungoval zde smyčcový orchestr, v němž se studenty hráli i profesori. Hrál jsem zde druhé housle. Starší studenti založili taneční orchestr, kde jsem hrál na tubu a později na kontrabas.

Po celou dobu středoškolské docházky na SVVŠ v Pelhřimově jsme já i moji kamarádi byli členy mládežnického dechového orchestru, který vedl ředitel LŠU v Pelhřimově Václav Nouze.

V šestnácti letech mne pan Zeman, můj učitel, vzal poprvé mezi dospělé muzikanty do hasičské dechovky Bořejáci. *„Tehdy jsem, mimo muzikantské zážitky a zkušenosti, také poznal, jak mají někteří muzikanti kladný, přímo přátelský vztah k alkoholu (ale to tam ale nepiš).“*¹¹

3. Epizoda se zobcovou flétnou – zpět do dětství

Můj kamarád Vítek měl příbuzné v Německu a ti mu jednou přivezli zobcovou flétnu, což nás tehdy velmi zaujalo a začala shánka po flétnách a samostatné učení. Brzy jsme i veřejně vystupovali. Pak můj zájem o zobcovou flétnu ustoupil zcela do pozadí. Vrátil jsem se k tomuto nástroji až jako učitel Základní školy v Jevišovicích, později na pobočce LŠU. Tam jsem mimo jiné učil i zobcovou flétnu a založil soubor, neboť jsem získal od pana učitele Čtveráčka z Tasovic (nadšený hudebník, folklorista a propagátor zobcové flétny) i basovou flétnu. To bylo asi v první polovině 70. let až do roku 1977, kdy jsem odešel učit na SPgŠ ve Znojmě.

4. Vysoká škola

Kam po maturitě? Původně jsem vážně uvažoval věnovat se instrumentální hudbě a jako hráč na tubu studovat na vojenské hudební škole v Roudnici nad Labem. Ale rodiče mne přemluvili na učitelskou dráhu, takže jsem složil přijímací zkoušky na Pedagogický institut v nedaleké Jihlavě na obor Matematika a Hudební výchova.

Více než škola mne zajímaly hudební aktivity – školní i mimoškolní. Hrál jsem tubu v dechovém orchestru LŠU Jihlava, kontrabas ve školním orchestru. Pod vedením Doc. J. Mátylského jsme se věnovali horáckému folklóru. Ale nejvíce jsme my, mladí muzikanti, tíhli k jazzu tradičnímu a studentskou kapelou Dixieland Jazz Band jsme byli populární mezi studenty i mnohými mladými profesory. V těch krásných letech šedesátých už nastávalo jisté uvolnění politické, takže i ta „americká hudba“ nám byla trpěna.

¹¹ Uvádí Václav Macák v osobní korespondenci s autorkou diplomové práce.

V té době existoval v Jihlavě Horácký symfonický orchestr vedený Dr. Ladislavem Fučíkem, pedagogem školy, výkonným metodikem a dirigentem Horáckého divadla K. Noskem. Do orchestru mne přijali jako tubistu a tak jsem měl to štěstí podrobně poznat prováděná díla, například opery Smetanovy – Dalibor, Prodaná nevěsta, Hubička či Dvořákovu Rusalku. Dále Vltava, Borodinova Bohatýrská symfonie a jiné.

Další výrazný pedagog Doc.Dr. Jan Kostečka založil Horácký pěvecký smíšený sbor (HSPS), kde jsme konali povinně praxi. Brzy mne tato činnost natolik upoutala, že jsem se jí věnoval se zaujetím a už natrvalo, ač na absolventském koncertu jsem neřídil sbor, ale orchestr se Smetanovou předehrou Oldřich a Božena.

Mezi zážitky trvalé a největší z období mého působení v HSPS patřilo provedení Dvořákova oratoria Stabat mater v chrámu sv. Jakuba v Jihlavě, kde basový part v sólovém kvartetu zpíval skvělý Richard Novák.

5. Praxe

Čtvrtý ročník vysokoškolského studia jsme tehdy, v roce 1965, absolvovali jako takzvanou řízenou praxi (z důvodu nedostatku učitelů). Umístěnku jsem dostal do Štěpánova nad Svratkou nedaleko Bystřice nad Pernštejnem, kde působil znamenitý hudební pedagog a sbormistr Josef Kšica, který vedl Pěvecký sbor Vysočina, jehož jsem se stal členem. V Bystřici nad Pernštejnem učila na základní škole spolužákyně z vysoké školy Marie Kuchaříková, také sborová zpěvačka, s níž jsem se v roce 1966 oženil.

V roce 1965-1967 jsem absolvoval vojenskou službu a v září 1967 jsem nastoupil na ZDŠ v Jevišovicích u Znojma jako učitel na 1.-5. stupni. V roce 1970 jsem převzal výuku hudební výchovy na 1. i 2. stupni. Založil jsem Jevišovický dětský sbor s dvěma odděleními – mladší a starší, s nímž jsem dosahoval úspěchů v okresních i krajských soutěžích. Dodnes vzpomínám na účast v ústředním kole soutěže Písně přátelství (asi v roce 1972) v Kladně nebo na 2. místo pěveckého tria v celostátní soutěži venkovských škol.

Někdy v polovině 70. let mi byla nabídnuta funkce metodika hudební výchovy. Asi od roku 1969 jsme se zúčastnili týdenních kurzů „Modernizace Hv“, které se konaly v Chebu a později v 80. letech několikrát ve Znojmě na půdě SPgŠ. Pořadatelem kurzů byla Česká hudební společnost (dříve Československá společnost pro hudební výchovu).

Asi od roku 1972 jsem se účastnil rovněž týdenních prázdninových sbormistrovských kurzů Unie českých pěveckých sborů (UČPS) vedených Dr. Zbyňkem Mrkosem. Tam jsem poznal mnohé mladé i zkušené sbormistry z celé republiky. Dr. Mrkos zval jako lektory na přednášky a semináře různé významné osobnosti. Namátkou vzpomínám na hlasovou výchovu – MUDr. Běla Syková, Prof. Jarmila Vrchotová-Pátová, Jaromír Richter, Pavel Kamas, hudební psycholog Dr. Vomáčka, na interpretaci sborové tvorby Prof. M. Venhoda, Dr. Šafařík, Petr Eben, Zdeněk Lukáš a mnozí další.

6. Zlomová etapa v životě, přechod z Jevišovic na SPgŠ ve Znojmě

Den před Silvestrem roku 1976 mne navštívil v našem bytě v Jevišovicích ředitel nově založené Střední pedagogické školy ve Znojmě, pan Bohuslav Nehybka a nabídl mi místo sbormistra a učitele hudební výchovy. Tato nabídka pro mne byla velikou výzvou a nedala se odmítnout. Přijal jsem a na této škole vyučuji dodnes. Založil jsem zde pěvecký sbor, jehož vedení se stalo moji životní prioritou, zábavou a potěšením.

Sbor v průběhu své existence prošel třemi fázemi:

1. období 1978 – 1989, tzv. komunistické období

V této době byl sbor velmi početný, Střední pedagogická škola otevírala dvě třídy oboru Učitelství pro mateřskou školu, tudíž zájemkyň o sborový zpěv bylo opravdu mnoho. Zpívalo se převážně na různých politických výročích a sjezdech Komunistické strany, kde reprezentace podléhala „vhodnému“ obsahu té doby. Pamatuji si, že jsem byl v té době řeckně nepříjemně nařčen za Švagerovu skladbu *Ut omnes*, kterou jsme zpívali k oslavě V. I. Lenina. Kritizován byl zejména latinský text jako „text farářů“. Ve vánočním repertoáru sboru se objevovaly „Michnovky“, zejména v letech osmdesátých. Avšak ze strachu před fanatickými ateisty jsem svévolně (abych zbytečně neprovokoval a „vrchnost“ nám nezakázala zpívat) měnil v některých písních „závadná slova“, například slovo „Ježíši“ jsem zaměnil za „děťátko“ a podobně.

Sbor se v té době účastnil tradičních soutěží a přehlídek, například Písně přátelství a celorepublikových sborových soutěží středních pedagogických škol. Děvčata vystupovala v hnědé sukni pod kolena a žlutorezavé halence.

2. 1990 – 1996, tzv. období euforie

Sbor dosahoval poměrně velké kvality a podařilo se též sehnat nejrůznější kontakty na vystoupení do zahraničí. Následovaly tedy koncerty v Holandsku, Rakousku, Německu a Itálii. Velkým zlomem bylo též založení doprovodného instrumentálního souboru, jehož vedení později převzal Mgr. Zdeněk Simek, pod názvem Musica Antiqua.

Pravděpodobně největším tržištěm sboru v té době byly Vánoční koncerty pořádané s velkou slávou v Jihomoravském divadle ve Znojmě. Koncerty byly choreograficky promyšlené, v kostýmech, s instrumentálními doprovody a divadelními vložkami a setkávaly se s velkým úspěchem publika. Proto v této době též vznikla MC kazeta ve spolupráci s Musicou Aniquou pod názvem „Znojenské Vánoce“ natočená v Jevišovicích v kapli a sále Starého zámku, kde je možné kromě koledí slyšet i 8 písní Adama Václava Michny z Otradovic ze Svátočnické muziky a z České mariánské muziky. Tyto vánoční koncerty se dělaly také pro mateřské, základní a střední školy ve Znojmě a v různých dalších městech naší Republiky.

V té době jsem zařadil do běžného repertoáru sboru lidovou píseň „Teče voda, teče“. Nedovedl jsem si ani představit, co tato nádherná píseň vyvolá za bouři. Ihned po jejím zveřejnění mi telefonovali vedoucí pracovníci, pracovníci OKS, následoval osobní pohovor u ředitele školy. Po delším naléhání a odporu a neustálým otázkám „Proč?“ jsem jako vysvětlení udal, že se jedná o Masarykovu píseň. Ovšem důrazně mi bylo vysvětleno, že Masarykova píseň je „Teče voda cez velecký majír“ ! Nakonec jsem byl donucen tuto lidovou píseň z repertoáru stáhnout.

Koncertním oblečením byly bílé haleny zdobené fiží, které zakoupilo Sdružení rodičů a přátel školy a černá delší sukně.

3. období 1997 – současnost

Toto období sboru považuji za nejplodnější, zejména díky přísunu velice kvalitních zpěvaček, kterými byly téměř všechny studentky pedagogické třídy 1998-2002, kde jsem byl třídním učitelem. Jejich píle a odhodlanost mi po „krizi sboru“ v roce 1997 dodala další chuť do práce.

Znovu se obnovila festivalová soutěž středních a vyšších odborných škol pedagogických, kde se sbor pravidelně umísťoval na předních příčkách. I v sólových kategoriích měla děvčata velké úspěchy.

Sbor koncertoval mnohokrát do roka, jezdil na nejrůznější přehlídky a soutěže. Podařilo se v té době natočit také dvě CD – „SPgŠ Znojmo hraje a zpívá za spolupráce souboru Musica Antiqua a Pedagogic.kvint (soubor klávesových nástrojů vzniklý za účelem účasti na soutěži pedagogických škol) a CD „Svítá“, což byl poslední největší počin sboru v období jeho největší slávy.

Změnilo se též koncertní oblečení – černá halenka a černé dlouhé sukně, popřípadě kalhoty, doplněno o šátky barevně odlišné podle hlasové skupiny.

V současnosti bych řekl, že sbor prodělává ve své historii druhou krizi, která je zapříčiněná neochotou studentek věnovat se sborovému zpěvu ve svém osobním volnu a nedostatkem kvalitních hlasů (vzhledem ke zrušení přijímacích zkoušek z hudební výchovy). Já, jako sbormistr, jsem po těch letech již unavený na to, abych chodil a přemlouval každou studentku, aby do sboru chodila a pracovala. Domnívám se, že vrchol sboru již proběhl a takové jako dřív to nebude. To vše sebou nese doba, výchova a životní postoje a priority dnešní mládeže. Rád si uchovám vzpomínky na nejkrásnější období ve sboru, na zkoušky, koncerty a přebírání různých cen a vyznamenání. Můj odchod do důchodu se nezadržitelně blíží. Neutíkám z boje, to ne, ale v životě to tak již chodí a nástup mladé generace je nevyhnutelný. Budu své nástupkyni držet palce a pevně věřím, že se jí nakonec podaří sbor opět postavit na nohy.

9.3 Úspěchy absolventek sboru

Během 32 let, co sbor existuje jím prošla velká řada děvčat a dokonce i někteří chlapci. Mnoho z absolventů G a SOŠPg jsou nyní úspěšnými učitelkami (učiteli) aktivně se věnující hudebním činnostem dětí, dokonce i ředitelkami škol, vědeckými pracovníci... Mnoho z nich se uplatnilo v uměleckých hudebních oborech.

Vyjmenujme si nyní alespoň několik významných členů sboru, na které sbormistr nejvíce vzpomíná:¹²

¹² Datum před jménem znamená rok maturitní zkoušky

- 1981 – **PhDr. Milena (roz. Mácová)** – vědecká pracovnice v Brně
- 1982 – **PhDr. Vladislava Hovančíková**
- 1982 – **Jana Procházková (roz. Friedrichovská)** – zpěvačka folkové skupiny
- 1983 – **L. Slámová**, ředitelka školy (Suchohrdly u Znojma), hudební činnosti s dětmi,
členka Pěveckého sdružení Vítězslav Novák
- 1984 – **Ivana Divišová (roz. Zerzánková)** – Třebíč, zpěvačka rockové skupiny
- 1985 – **Jana Hanáková (roz. Slováčková)** – Strážnice, zájem o folklór, výborná
flétnistka, zpěvačka dechové kapely
- 1986 – **Mgr. Helena Valová (roz. Nechvátalová)** – učitelka ZUŠ Třebíč,
vedoucí pěveckého sboru Resonance
- 1989 – **Věra (roz. Kronovetrová)** – učitelka, zpěv v komorním sboru
- 1990 – **H. Paluchová** – učitelka ZUŠ Miroslav, vedoucí pěveckého sboru
- 1990 – **Renáta (roz. Blažková)** – Jihlava, členka PS Campanela
- 1991 – **Jitka Schneiderová** – herečka
- 1991 – **Alena (roz. Veliká)** – bývalá moderátorka ČT
- 1994 – **Martina Válková (roz. Stehlíková)** – herečka
- 1994 – **Jaromíra (roz. Šlapáková)** – studium hudební výchovy a klavíru, konzervatoř
Praha, vyučuje na ZUŠ v Brandýse nad Labem, korepetitorka špičkových
pěveckých sborů
- 1994 – **Irena (roz. Blechová)** – Třebíč, asistentka sbormistra pěveckého sboru Slunko
- 1994 – **Sylva (roz. Bohatá)** – Brno, učitelka MŠ, specializace - hra na flétnu
- 1995 – **Mgr. Eva Daňhelová (roz. Havlíčková)** – učitelka, nyní sólistka ČFS Brno
- 1995 – **Jana Malcová** – konzervatoř Praha, AMU, nyní koncertní pěvkyně
- 1996 – **Lucie (roz. Gráfová)** – zpěvačka dechové hudby Budějovanka
- 2001 – **Vilma (roz. Kotrncová)** – soukromé studium sólového zpěvu
- 2002 – **Mgr. Bc. Iva (roz. Burdová)** – studium sólového zpěvu, učitelka G a SOŠPg
Znojmo, zástupkyně sbormistra a korepetitorka DPS Znoimie, zpěvačka
- 2002 – **Mgr. Jana (roz. Kotrncová)** – zpěvačka dechové hudby Amatéri Znojmo,
zástupkyně ředitele základní školy
- 2002 – **Mgr. Klára (roz. Mikulková), Dis.** – vyšší herecká škola ve Zlíně, ředitelka
hudební školy Yamaha - Zlín
- 2002 – **Mgr. Lenka Čermáková (roz. Schallenbergerová)** – absolventka studia
klasického zpěvu, zpěvačka klasické hudby

- 2002 – **Jana (roz. Bílková)** – bývalá hlasatelka regionálních zpráv, zpěvačka bluegrassové kapely Dessert a dua Teze (se sestrou Martinou , která je též bývalá členka sboru)
- 2004 – **Barbora (roz. Divišová)** – reportérka televize Nova („Střepiny“)
- 2004 – **Mgr. Kateřina (roz. Milchová)** – absolventka studia sbormistrovství, učitelka
- 2006 – **Martina (roz. Dvořáková)** – zlatá medailistka mistrovství Evropy klubových posádek dračích lodí, zpěvačka Duo Dreams Znojmo
- 2007 – **Ivo Ondráček** – pedagogická fakulta hudební výchova – výtvarná výchova, bývalý sólista DPS Znoimie

9.3.1 Vzpomínky na DPS Znoimie

Jak již bylo zmíněno, sborem prošla velká řada studentek i studentů pedagogické školy. Mezi známější bývalé členky sboru patří například i herečky Martina Stehlíková a Jitka Schneiderová.

Obě dámy jsem prostřednictvím e-mailové pošty požádala o vyplnění krátkého dotazníku týkajícího se jejich vzpomínek na DPS Znoimie.¹³

Obrázek č. 135 – Jitka Schneiderová

¹³ V případě paní Schneiderové jsem se však setkala s překvapivým odmítnutím. Za dob mých studií nám právě tuto bývalou studentku školy udávali téměř ve všech předmětech výchovy za vzor – výborná v recitaci, na videozáznamu školy jsme se dívali, jak Jitka Schneiderová cvičí svoji gymnastickou sestavu o hudební výchově nemluvě a i pan Macák na ni velice rád vzpomíná. Škola je na ni hrdá a tak jsem si říkala, že by bylo úžasné, kdybych ve své práci měla její slova – jak ona na školu vzpomíná, jak jí sbor přirostl k srdci. Zklamáním pro mne bylo, když mi prostřednictvím e-mailové pošty (byť velice slušně, s přáním mnoha studijních i pracovních úspěchů) odpověděla: „*Neumím Vám na tyto otázky odpovědět, neboť si z té doby již nic nepamatuji*“. Velmi mne to zamrzelo, jak kvůli mé diplomové práci, tak zejména kvůli škole, která se pyšní, že významná herečka Jitka Schneiderová je absolventkou právě SOŠPg ve Znojmě a ona si na toto období téměř nepamatuje. To je myslím smutné.

MARTINA STEHLÍKOVÁ – VÁLKOVÁ – PREISSOVÁ

Povolání: Herečka

Věk: 34

Rok narození: 1975

Místo narození: Znojmo, ČR

Životopis:¹⁴

Herectví vystudovala na JAMU v Brně (1998). Již během studia hostovala v brněnském Národním divadle (Mahenově činohře), členkou divadla byla od roku 1996 do 2000.

Zahrála si zde několik významných rolí – Jenůfu, Číču ve Feydeauově Dámě

od Maxima, Editu z Bergu v Dvuhlavém orlu, Millionářku v Immanuelu Kantovi, Ofélii v Hamletovi, Carolu v Sestupu Orfeově, Blanku Kastilskou v Dürrenmattově hře Král Jan (1999).

Obrázek č. 136 – Martina Válková

V pražském Národním divadle ji mohli diváci ještě vidět pod jejím dívčím jménem Stehlíková, kdy zde v roce 1998 nastudovala a pohostinsky hrála roli Anděly v drammatizaci Durychova Bloudění a v roce 2000 Kristinu v Hofmannsthalově Kristinčině návratu (StD).

Členkou činohry Národního divadla se stala od roku 2000. K dosavadním rolím přibyla Luciana v Shakespearově Komedii omylů a Olivie ve Večeru tříkrálovém, Ruměna v Klicperově Hadriánovi z Římsů, Nastasja Filipovna v drammatizaci Dostojevského Idiota, Olga Rodiniovová v Jecelínově Rodinném sídle, Élektra a členka sboru Eumenid v Aischylově Oresteie.

¹⁴ <http://narodni-divadlo.cz/umelci>

Následovaly role: Mí C' v Brechtově Dobrém člověku ze Sečuanu, Vilma v Havlově Pokoušení, Virgilia v Shakespearově Coriolanovi, Světimíra v Tylových Krvavých křtinách aneb Drahomíra a její synové, dvě role v Čičvákově adaptaci Tisíc a jedna noc – První žena a Dalíla, Jírovcová ve Šrámkových Zvonech, Diana, hraběnka z Belfloru ve hře od Lope de Vegy Vladařka závist aneb Zahradníkův pes ad.

V současné době ji diváci mohou vidět na jevišti Národního divadla jako Roxanu nebo Subretu a Sestru Kláru v Rostandově Cyranovi z Bergeracu, ve Stavovském divadle jako Kamilu Burdychovou ve Štechově komedii David a Goliáš. Na komorní scéně Divadla Kolowrat hraje roli Šury v Sigarevově Černém mléku, za kterou byla nominována na Cenu Thálie.

Bohatá je také její mimodivadelní činnost. Na televizní obrazovce se objevila ještě během svého působení v Brně, kdy účinkovala v seriálu Bakaláři, v seriálu Detektiv Toms s Markem Vašutem v hlavní roli, v Četnických humoreskách ve filmu podle námětu Vl. Vančury Útěk do Budína, v Krvi zmizelého. Poslední její velkou rolí v TV byla Redaktorka Kateřina v seriálu Redakce. Často spolupracuje s rozhlasem a dabingem.

Ocenění: V roce 1999 byla nominována na Cenu Thálie za roli Blanky Kastilské (v Dürrenmattově Králi Janovi), kterou nastudovala ještě v brněnské Mahenově činohře. V roce 2004 byla nominována na Cenu Thálie podruhé, a to již za zmíněnou roli Šury v Sigarevově Černém mléku (režie Jan Kačer).

DOTAZNÍK¹⁵

- 1. Vzpomínáte někdy na své působení v Dívčím pěveckém sboru Znoimie, který jste navštěvovala při svém studiu na G a SOŠPg ve Znojmě?**
- 2. Jak dlouho jste sbor navštěvovala a kam jste se po tu dobu s koncertováním dostali? Jaké úspěchy sbor v té době měl?**

Odpovědi na otázky č. 1 a č. 2

Do sboru jsem chodila celkem 4 roky po celou dobu studia. V té době bylo toto těleso složeno převážně ze žákyn prvních ročníků, takže jsme společně zažily pěkná léta zpěvu. Cestovali jsme téměř po celé republice, navštívili jsme Itálii a Holandsko. Zúčastnili jsme se téměř všech přehlídek a soutěží, které se v Čechách pořádaly... Myslím, že tou dobou byl náš sbor na vrcholu sil a výsledků.

- 3. Vzpomenete si na své nejlepší (i nejhorší) zážitky ze sboru? Máte nějakou zajímavou historku?**

Nejlepším zážitkem byly každoroční vánoční koncerty. I když zrovna přemýšlím, jestli návštěva Itálie mi v srdci nezůstala silněji. Ale asi ty Vánoce měly svou sílu. Byla jsem spolutvůrce scénáře a dodnes na to vzpomínám.

- 4. Vzpomenete si ještě na repertoár, který se ve sboru zpíval, když jste do něj chodila?**

Jen na co si vzpomenu: Pololánikova Missa Brevis, Michnova Loutna česká, Janáčkovy Moravské dvojzpěvy, Otvírání studánek Bohuslava Martinů a další.

¹⁵ Odpovědi jsou přesnou citací z mailové korespondence s paní Martinou Stehlíkovou-Válkovou-Preissovou.

5. Můžete-li zhodnotit, ovlivnilo působení v DPS Znoimie nějak Vaši cestu za hudbou a budoucí profesi i po absolvování G a SOŠPg?

6. Jak vzpomínáte na pana sbormistra Mgr. Václava Macáka?

**7. Je ještě něco (týkající se sboru), na co byste ráda zavzpomínala?
Něco, o čem byste se chtěla zmínit, co je pro Vás nějak důležité?**

Odpovědi na otázky č. 5, č. 6 a č. 7

Myslím si, že sbor byl a je pro mne jedním z nejdůležitějších stavebních kamenů mé profesní cesty. Na Janáčkově akademii múzických umění jsem automaticky rozuměla týmové práci, uměla zpívat z listu a byla jsem zvyklá na vystupování před veřejností. Díky panu sbormistru Macákovi jsem i dokázala ctít autoritu, kterou on beze sporu byl a především léta strávená pod jeho vedením mne naučila lásce k hudbě, disciplíně a vedla k nádherným zážitkům.

9.4 DPS Znoimie dnes

Ačkoli se jedná o velmi nemilé konstatování, je nutno říci, že úroveň Dívčího pěveckého sboru Znoimie rok od roku klesá. Velmi velký podíl na daném faktu má situace na Gymnásiu a Střední odborné škole pedagogické ve Znojme. Dříve se na pedagogickou školu do oboru předškolní a mimoškolní pedagogika, jehož členek bývá tradičně ve sboru nejvíce, hlásila děvčata, ale i chlapci, kteří již byli v minulosti nějak hudebně vzděláváni a hudbě byli od malinka vedeni i ve svých rodinách. Při přijímacích zkouškách z hudební výchovy byly na uchazeče o studium daného oboru kladeny veliké nároky – intonačně čistý zpěv, rytmicko-melodické cítění, hra na klavír na úrovni prvního cyklu základní umělecké školy a mnoho dalších. Zájem o studium na pedagogické škole byl tak velký, že i mnohdy muzikálně výborní studenti nemohli být přijati. Postupem času se od vysokých nároků v důsledku malého počtu uchazečů upouštělo. Dnešní situace z pohledu učitele hudební výchovy je žalostná.

Studentů hlásících se na tuto školu je tak málo, že se od přijímacích zkoušek z hudební výchovy (ale i z výchovy výtvarné a tělesné) muselo bohužel upustit a žáci se na školu dostávají díky svému studijnímu průměru na základní škole. Často se pak do hodin hudební výchovy dostanou i absolutní „nezpěváci“ s velmi omezeným, někdy až téměř žádným zájmem o hudbu.

To všechno má samozřejmě kritický dopad na úroveň sboru. Mnohdy je na počátku školního roku situace tak nepříjemná, že se zvažuje o další existenci sboru.

I přes veškeré snahy sbormistra, všech kolegů na škole a straších členek, náborů, které kladou ty nejnižší nároky na přijetí do sboru a nejrůznější agitace, se nedaří počet sboristek udržet na počtu potřebném ke kvalitě hodné alespoň částečné úrovně, jaké sbor dosahoval v minulých letech. A přesto, když se podaří a najdou se studentky, které mají zájem o hudbu a sborový zpěv a jsou ochotné tvrdě pracovat, je to takzvaný „běh na dlouhou trať“. Během 2-3 let vychováte ve sboru slušné zpěvačky na opravdu dobré úrovni. Bohužel ale přijde maturita, spousty učení, velká absence a následně konec studia. Kvalitní jádro odejde a můžete s dřinou a prací začínat znova.

Přesto se sbormistr nevzdává. Rok co rok, znova a znova školí nové zpěvačky a snaží se udržet sbor na co nejvyšší úrovni dle daných možností. Je to opravdu obdivuhodná práce. A všichni, jež ji dokáží ocenit přejí jemu i celému sboru, aby se to dařilo co nejdéle.

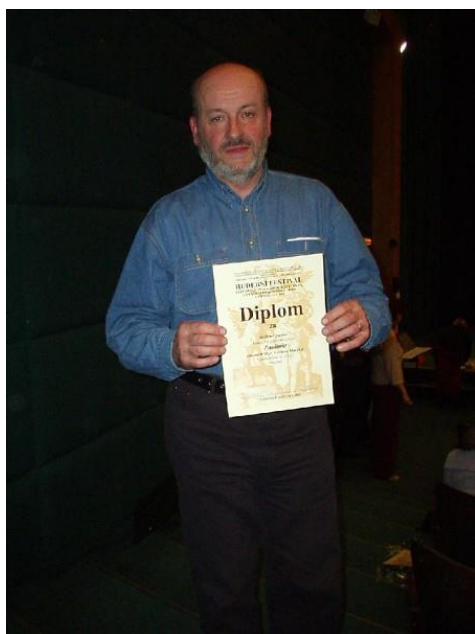

Obrázek č. 137 – DPS Znoimia, rok 2009

Obrázek č. 138 – DPS Znoimia

9.4.1 Úspěchy, koncerty, soutěže

Obrázek č. 139 – Václav Macák při udílení ceny

Sbor za dobu svého působení obdržel nesčetná ocenění a nedá se říct, že by jedno bylo důležitější než to druhé. Snad jen velmi významné, zejména pro sbormistra, bylo 2. místo na mezinárodní soutěži pěveckých sborů Mundi Cantant v Olomouci v roce 2002. A každým rokem celý sbor potěší kvalitní umístění ve velmi silně konkurenčním boji sborové soutěže středních a vyšších odborných škol pedagogických, kde se sbor umísťuje střídavě ve stříbrném a bronzovém pásmu.¹⁶

¹⁶ Dříve se sbory na této soutěži umísťovaly tradičně na 1., 2., 3. a dalších místech. V posledních letech se porota soutěže rozhodla rozdělit sbory do tzv. pásem, kde se vždy v daném pásmu umístí 2-3 sbory bez udání pořadí.

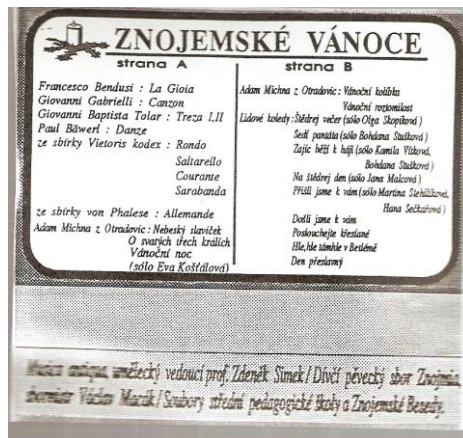
Za velký úspěch DPS Znojmia se také pokládá natočení audiozáznamů:

1. MC - „Znojenské Vánoce“ – natočeno roku 1992

Obrázek č. 140

MC Znojenské Vánoce

Obrázek č. 141

Jedná se o společnou nahrávku souboru Musica Antiqua (více kapitola 7.2) a Dívčího pěveckého sboru Znojmia. Jedou ze sólistek je i Martina Stehlíková (viz kapitola 9.3.1).

2. CD – „SPgŠ Znojmo hraje a zpívá“ – natočeno roku 1999

Obrázek č. 142

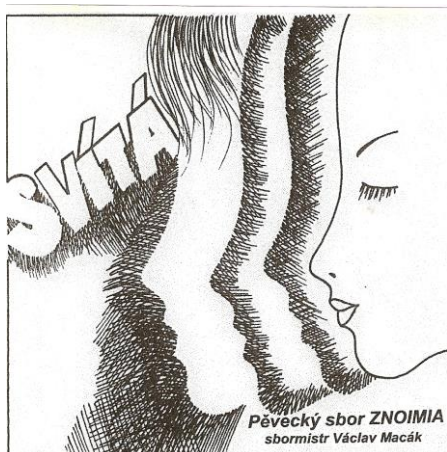
CD SPgŠ Znojmo hraje a zpívá

Obrázek č. 143

Společný projekt 3 souborů působících na SPgŠ Znojmo – Musica Antiqua, Pedagogic.kvint a DPS Znoimia.

3. CD – „Svítá“ – natočeno roku 2002

Obrázek č. 144
CD Svítá

Záznam z hudební síně SPgŠ Znojmo 21. června 2002	
1. Svítá	Jaroslav Ježek
2. Fit porta Christi pervia	anonymus 16.století
3. Sly panenky	lidová z Čech /arr. J. Krček
4. Teče voda, teče	lidová z Čech /arr. Z. Lukáš
5. Ta zlučkovská náves	lidová z Čech /arr. J. Churáček
6. Nad tú našú Moravu	Jaroslav Zimák
7. Věneček	Zdeněk Lukáš
8. I can 't help	Elvis Presley
9. Some day my Prince	Frank Churchill
10. Per cruceem	duchovní kánon
11. Oda XV.	Jan Campanus Vodňanský
12. Ad cantus, ad chorus	Matthias Sigismund Biechteler
13. Praise the Lord	duchovní píseň z Kamerunu
14. Amazing grace	traditional ze Skotska
Záznam z Adventního koncertu v Židlochovicích 21. prosince 2001	
15. Helling, helling	Franz Schubert
16. Credo / Malá vánoční mše/	Vlastimil Peška
17. Sanctus /Missa brevis/	Zdeněk Pololánek
18. Čas radosti	česká barokní koleda
19. Veselé vánoční hody	česká barokní koleda
20. Veselme se všickni nyní	česká barokní koleda
Pěvecký sbor ZNOIMIA - sborníkem Václav Macák	
Sóla: Jana Bilková /13, 18/ Ivě Burdová /5/ Jana Nováková /19/	
Lenka Schellenbergerová /12, 14/ Janomír Ondráček /1, 19/	
Klaviř: Kateřina Měchová /1, 6, 9, 17/ Eva Kašparová /12/	
Musica Znojma /18 - 20/	
Výtvarná spolupráce: Dr. Miluše Ilková	
Zvuková spolupráce: Bronislav Šmid	

Obrázek č. 145

První samostatné CD pěveckého sboru. Součástí jsou i live nahrávky z vánočního koncertu v Židlochovicích.

9.4.2 Sborový repertoár

Sborový repertoár je v současné době rozmanitý. Velmi oblíbené jsou nejrůznější úpravy lidových písní, pro jejichž nácvič má sborníkem asi největší cítění. Velmi časté jsou skladby duchovního charakteru a minimálně dvakrát do roka i složitější skladby polyfonní. Mladá generace si též žádá skladby z oblasti nonartificiální hudby, tudíž se v repertoáru objevují i sborové úpravy moderních a populárních písní. Vyberme alespoň skladby, jimiž se sbor prezentuje nejčastěji a které se u publika setkávají s největším úspěchem.

DUCHOVNÍ REPERTOÁR	LIDOVÉ PÍSNĚ
<ul style="list-style-type: none"> - Ad cantus, ad choros – M.S.Biechteler - Audite, silete – Michael Praetorius - Ave verum corpus – W.A.Mozart - Corneum –Orlando Lasso - El Grillo – Yosquin Desprez - Fit porta Christi previa – anonym 14. stol. - Gloria – Jan Novák - Gloria Musica – Jan Míšek - Laudate omnes gentes - Mater et filia – Carl Orff - Missa Brevis – Zdeněk Lukáš - Oda XV – Ex Bohemico – J.Vodňanský - Pater mi – Antonín Tučapský - Pueri, concinite – Jacobus Gallus - Rondo – upr. P.Jurkovič - Rorando Coeli – J.K.Vodňanský - Rytmus – Ivan Hrušovský - Solis orevia – anonym z 15.stoeltí - Totustuus – H.M.Górecki - Truvérská mše - Petr Eben - Ut omnes homines vivat humaniter – L.Švagera, J.A.Komenský - Věčný králi – anonym 14. století - Alleluja – R.Twardovski 	<ul style="list-style-type: none"> - Až ty pudeš k nám – arr. Zdeněk Kaňák - Čarnica – upr. Jan Rykota - Dolino, dolino – upr. Václav Hálek - Má hvězda – Bedřich Smetana - Hej Haj – upr. Zdeněk Kaňák - Nad tú našú Moravú – Jaroslav Zimák - Přejde jaro, přijde – A.F. Tovačovský - Rozmarýnek – Antonín Tučapský - Šly panenky silnicí – arr. J.Krček - Ta Zlukovská náves – upr. Jan Málek - Teče voda, teče – arr. Zdeněk Lukáš - Tovačovský Hatě – upr. Milan Uherek - Věneček – Zdeněk Lukáš
KÁNONY a SPIRITUÁLY	MODERNÍ SKLADBY
<ul style="list-style-type: none"> - Amazing Grace – skotský tradicionál - Da pacem, Domine – Melchior Franck - Freedom Is Coming – arr. Ancers Nyberg - Go down, Moses – arr. Otto kaufmann - Hosanna Nkosi Phezulu - I'm gonna ride - Per Crucem - Praise, Praise, Praise the Lord! 	<ul style="list-style-type: none"> - Ave Maria – moderní úprava Cacinniho - Chitty Chitty Bang Bang – R.Scherman - Hail Holy Queen – arr. M.Schaiman - Hymn to Freedom – O.Peterson - I'm goin' up a Yonder – arr. M.Sirvatka - Kočár – Miroslav Raichl - Poor Man Lazrus – J.Hairston - Sound the trumpet – H.Purcell - Svítá – Voskovec, Werich, Ježek - Veselá fuga – Vladimír Šalinskij - We rise again – Leon Dubinski - Yesterday – J.Lennon/P.McCartney

Je evidentní, že by sbor potřeboval zkoušet alespoň 2x týdně, neboť by měl veškeré dispozice k obrovskému růstu.

Bohužel smutnou realitou je, že můžeme být rádi, že jsou stále tací studenti, kteří do sboru chodí alespoň jedenkrát týdně a tato činnost je skutečně baví.

Sbor zkouší v koncertním sále „hudební budovy“ G a SOŠPg, na ulici Dolní Česká. Tato budova je vybavena dalšími šesti učebnami s klavíry, což je velice prospěšné zejména při dělených zkouškách.

Obrázek č. 147 – zkouška DPS Znoimie – rok 2009

Průběh sborové zkoušky:

1. Zápis docházky

(absence musí být řádně omluvena a neúčast mívá neblahé následky)

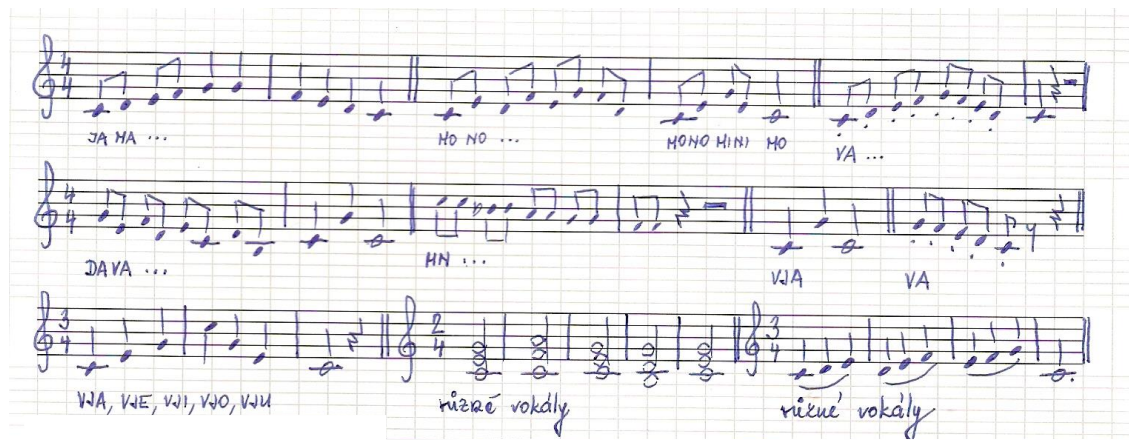
2. Sdělení náplně dané zkoušky a nových informací

(plánovaný koncert a podobně)

3. Rozezpívání (provádí korepetitorka, sbormistr řídí)

- vhodně zvolenými hlasovými cvičení připravujeme zpěváky na pěvecký výkon,

Nejčastěji sbor využívá těchto cvičení:

Obrázek č. 148

4. Zopakování písní nacvičovaných na minulých zkouškách sboru

(v případě intonačních nejasností přezpívání jednotlivých hlasů, nebo dokonce zpěv dané skladby jednotlivci)

5. Nácviik nové skladby (rozdání notového materiálu)

- nácviik nové skladby (písňe) provádíme nejčastěji intonací, v případě obtížnějších skladeb formou imitace. Každý hlas se rámcově seznámí se svoji melodickou linkou. Poté část skladby zkusíme dohromady, popřípadě ji korepetitorka zahraje na klavír, aby studenti dostali ucelenou představu o skladbě.

Následuje dělená zkouška. Sbormistr stanoví dobu, po kterou se skupiny hlasů rozejdou do učeben a danou skladbu si každý hlas nacvičí sám. Nácviik vždy řídí vedoucí daného hlasu (ten je stanoven sbormistrem a bývá neměnný po celý školní rok – jedná se většinou o hudebně nejzdatnější studentku v daném hlase). Úkolem sbormistra a jeho zástupkyně po dobu dělených zkoušek je postupně obcházet všechny hlasy, pomáhat a radit při nácviiku dané skladby.

Po uplynutí dohodnuté doby pro nácviik se studentky opět vrací do hudebního sálu, kde probíhá „sezpívání“ jednotlivých hlasů dohromady. Odstraňování intonačních nečistot, práce na dynamice skladby, souhra s korepetitorkou a podobně.

6. *Následuje krátká přestávka*

- v této přestávce dostává slovo obvykle předsedkyně sboru a řeší se důležité věci jako například koncertní oblečení, výběr peněz pakliže je to potřeba a jiné. (Předsedkyně sboru je nepostradatelná osoba. Je jakousi pravou rukou sbormistra. Volí si ji sami členové sboru na počátku roku a jedná se většinou o svědomitou a všemi oblíbenou studentku z vyššího ročníku, která pak tuto funkci zastává až do maturity).

7. *Nácvik druhé nové skladby* (probíhá stejným systémem jako nácvik skladby první)

8. *Závěrečné zpívání*

- (studentky si většinou sami volí, které písně ze současného repertoáru sboru by si chtěly na závěr zazpívat)

9. *Zhodnocení zkoušky sbormistrem, zadání domácího úkolu*

- (samostudium obtížných pasáží nových skladeb a podobně)

9.4.4 *Současné personální obsazení sboru*

Obsazení a počty členů sboru se neustále mění. Hudebnímu oddělení Gymnásia a Střední odborné školy pedagogické ve Znojmě se stále nepodařilo prosadit myšlenku, že by sborový zpěv měl být alespoň pro všechny ročníky pedagogických tříd zaměřených na předškolní a mimoškolní pedagogiku povinný. Proto je sbormistr odkázán pouze na zájem a ochotu mladých lidí, majících zájem o hudbu a trávení svého volného času zkouškami a pilnou prací. Je jasné, že v dnešním multimediálním světě je tato zábava nepříliš vyhledávaná. Přesto se najdou z řad studentek a někdy i studentů skuteční zájemci o hudbu s láskou ke sborovému zpěvu. Povětšinou to bývá tak, že podaří-li se úspěšný nábor hned v prvních ročnících studia, členové zůstávají sboru celé čtyři roky věrní až dokud školu úspěšně neabsolvují.

Na počátku školního roku 2009/2010 je do sboru zapsáno 33 děvčat a 1 chlapec. Sbor bojuje s nevyvážeností hlasových skupin. Velká převaha je v 2. altu a nedostatek je 1.sopránu.

Seznam členů sboru:

G 4.A – Hronová Michaela

P I.A - Bobu Monika, Borkovcová Denisa, Brhelová Ivana, Kolářová Tereza,
Konvalinková Hana, Neradová Marie, Nováková Pavla, Otisková Iveta,
Prášková Andrea

P I.C – Kučmová Pavlína

P II.A – Hadrabová Dana, Holzbauerová Stanislava, Šuhajová Kateřina,
Krasekerová Andrea (předsedkyně sboru)

P II.C – Burdová Jana, Chobotová Markéta, Pokorná Kateřina

P III.A – Dominiková Barbora, Dvořáková Tereza, Gajdošová Michaela,
Chalupová Michaela, Kalinová Marie, Kratochvílová Jana,
Michálková Lucie, Špalková Kateřina, Zdražilová Tereza

P III.C – Diviš Michal, Mátlová Kateřina, Ráčková Zdenka, Žáková Kateřina

P IV.A – Slabá Petra, Vaňátková Kateřina

P IV.C – Povolná Jitka

9.4.5 Dotazník pro členy sboru Znoimie, rozhovory s ostatními pedagogy a ředitelem školy

Je pro nás, tedy pro sbormistra i pro mne jako pro jeho zástupkyni, velmi důležité, co si o sboru myslí ostatní kolegové, ředitel školy a zejména pak samotné studentky, které sbor navštěvují. Zeptala jsem se proto výše zmíněných na pár zajímavých otázek, díky nimž jsem se dozvěděla spousty nových informací.

Prostřednictvím školního e-mailu jsem se kolegů zeptala na jednoduchou otázku: „Co si myslíte o sboru na naší škole?“ Obdržela jsem mnoho velice zajímavých odpovědí.

Většina kolegů se domnívá, že existence sboru na naší škole je velmi přínosná jak pro studenty, tak pro propagaci a dobré jméno školy. Mnozí z nich velmi chválili úroveň sboru, jeho úspěchy na soutěžích a rádi vzpomínají na koncerty sboru, které v poslední době navštívili. Samozřejmě se zde najdou i ohlasy, které se velmi kriticky opírají o fakt, že pokud sbor intenzivněji zkouší před důležitou soutěží, či koncertem, nebo vyjíždí-li na vícedenní soutěže, má meškání studentek ve výuce neblahý dopad na plánované písemné práce, zkoušení a prospěch celkově. Dovedu takový názor pochopit. Na druhou stranu vím, že takovéto názory mají zejména ti kolegové, které jsem nikdy neviděla na jediném našem koncertu, nikdy si nepředstavili, kolik píle a dřiny dá taková příprava na koncert či soutěž a nikdy také neviděli tu radost v očích děvčat, jejich rodičů a posluchačů, když si z národní soutěže dovezou krásné ocenění.

Z osobního rozhovoru s panem ředitelem vyplynula jedna zásadní informace, se kterou se musíme vypořádat jak nejlépe dovedeme. Jakkoli bychom chtěli, není možné začlenit u pedagogických tříd hodiny sborového zpěvu do povinné výuky. Mohou za to předepsané hodinové dotace. Tudíž se tak rozplývá má šance na stoprocentní přísun co největšího počtu nových zpěvaček. Přesto pan ředitel pěvecký sbor na škole velice podporuje, snaží se ze své pravomoci sbormistrům i členkám vycházet co nejvíce vstřícně a doufá, že si sbor udrží své postavení a bude na škole působit co nejdéle.

DOTAZNÍK – Dívčí pěvecký sbor ZNOIMIA

1. Jak dlouho chodíš do sboru Znoimia?
2. Jaké jsou důvody (pravé důvody) toho, proč do sboru chodíš?
3. Domníváš se, že ti sbor může nějak pomoci při tvém budoucím studiu či povolání?
4. Co si myslíš o sborovém repertoáru? Změnila by jsi něco a jak?
5. Jak se díváš na koncertní oblečení? Změnila by jsi něco a jak?
6. Co by se mělo ve sboru do budoucna změnit, dělat jinak, upravit...?
7. Jaká je podle tebe pěvecká úroveň sboru Znoimia? (ohodnot' klasifikační známkou 1-5). Na čem úroveň sboru závisí.

Děvčata vyplňovala dotazník v jedné ze zkoušek sboru, respondentek bylo 21.

Otázka č.1:

Prvním rokem chodí do sboru 7 děvčat, druhým rokem 9, třetím rokem 3 a čtvrtým rokem 2 děvčata.

Otázka č.2:

Téměř všechny respondentky odpovídaly shodně. Do sboru chodí, protože je baví zpěv jako takový (tři dokonce uvedly přímo sborový zpěv). Mají rády hudbu, koncertování a účast na soutěžích. Pět děvčat uvedlo též, že je sbor pro ně přínosný díky zdokonalení svého hlasu, získávání nových zkušeností, pěveckých dovedností a návyků. Ve dvou případech se objevil názor, že díky sboru děvčata poznala nové kamarády a stále se setkávají s novými lidmi. Pro jednu slečnu je účast ve sboru příjemnou relaxací a odpočinkem. Dvě děvčata uvedla, že do sboru chodí, protože musí.¹⁷

Otázka č.3:

Většina dotazovaných odpověděla na danou otázku „ANO“. Objevily se též názory: „Zpěv je pro děti velice důležitý a zde se dozvím vše potřebné“ nebo „Studujeme přeci pedagogickou školu. Co by to bylo za učitelku, která neumí zpívat?“... Pět děvčat považuje nabitě znalosti ze sboru za velice přínosné pro budoucí přijímací zkoušky na vysokou školu a 3 děvčata vědí, že jim sbor pomáhá v pěveckém růstu, ovšem nedomnívají se, že by znalosti a dovednosti zde nabitě někdy později využily.

¹⁷ Přestože byl dotazník anonymní, je zcela evidentní, že se jedná o studentky z mé pedagogické třídy III.A z předmětu Hudební výchova - specializace. Jedná se o 2 hodiny specializace z vybrané výchovy (děvčata na SOŠPg ve Znojmě volí z hudební výchovy, tělesné výchovy nebo výtvarné výchovy) týdně – nad rámec běžné hodinové dotace daného předmětu, ze které budou děvčata maturovat.

Mým požadavkem pro zvládnutí specializace je minimálně roční účast ve školním sboru. Pokládám tuto zkušenost za velice důležitou, vzhledem k tomu, že se děvčata chtějí hudbě věnovat a předpokládá se jejich práce s dětmi či dětskými soubory a pěveckými sbory. Tato zkušenost jim může též velmi pomoci při jejich dalším studiu hudební výchovy na univerzitě. Ostatně i pro učitelku v mateřské škole či vychovatelku ve školní družině je tato sborová zkušenost k nezaplacení. Bohužel jsou děvčata, která s mým názorem nesouhlasí.

Otázka č.4:

Deset studentek by žádným způsobem neměnily sborový repertoár a 3 odpověděly diplomaticky: „*Některé písně mne baví, jiné ne*“. V připomínkách ostatních dotazovaných se objevily tyto požadavky na změny:

- více rychlých písní
- více moderní písní z oblasti populární hudby
- více duchovních písní a staré hudby
- zařadit pohybovou choreografii k písním

Otázka č.5:

Studentky se shodly na tom, že sborové oblečení, které sbor používá již téměř deset let všem vyhovuje.¹⁸ Objevily se zde ale i věcné připomínky, že v průběhu let se barevné šály promíchaly a není v barevné odlišnosti žádný systém, proto by se měla barva šály ustálit na jednu, pro všechny hlasy stejnou barvu. Druhou velmi důležitou připomínkou byl požadavek na sjednocení spodního dílu oblečení – buď všechny kalhoty, nebo všechny dlouhé sukně. Tento názor projevila téměř polovina děvčat.

Otázka č.6:

Sedm dívek odpovědělo, že jsou se sborem spokojené tak, jak to je a nic by na něm neměnily. 5 dívek nedokázalo na tuto otázku odpovědět. A zbylá děvčata uvedla spousty zajímavých připomínek a názorů:

- více dělených zkoušek (po jednotlivých hlasových skupinách)
- individuální přezkušování jednotlivců
- větší důslednost v nácviku detailů skladeb
- nacvičovat skladbu vždy celou a ne po částech (i v případě složitých skladeb)
- větší důslednost studentek, píle, domácí příprava, pravidelná docházka, soudržnost s kolektivem, pomoc starších a zkušenějších nově příchozím
- zavést přijímací zkoušky na pedagogickou školu
(z důvodu přísunu kvalitních zpěvaček)
- více zkoušek sboru (1x týdně nestačí)

¹⁸ Sbor vystupuje v černém oblečení (černá halenka, černá sukně nebo kalhoty a barevná šála – barevný odstín šály závisí na hlasové skupině – soprán má barvu modrou, alt – zelenou...).

Otázka č.7:

Klasifikační ohodnocení sboru:

- známka 1: neudělena
- známka 1-2: jedna z dotazovaných
- známka 2: udělena 10x
- známka 2-3: jedna z dotazovaných
- známka 3: udělena 6x
- známka 4: udělena 2x
- známka 5: neudělena

Studentky se shodují na tom, že úroveň sboru závisí na zodpovědnosti, dochvilnosti a domácí přípravě členek sboru. Důležité jsou též názory na „nepatrné“ detaily, které sbor dělají profesionálnější, jako je prezentace při vystoupení, jednotné desky na noty, vzájemné otevření desek na povel dirigenta, již samotný nástup sboru na pódium a mnoho dalších.

9.4.6 Vize a plány do budoucna

Jaké jsou vlastně vize a plány s Dívčím pěveckým sborem Znoimie do budoucna? Domnívala jsem se, že nejkompentnější člověk, který by na tuto otázku měl odpovědět je sám sbormistr. Ovšem na tuto otázku Mgr. Václav Macák odpověděl velice diplomaticky: *„Dívčí sbor Znoimie jsem založil před 37 lety a po celou dobu jej vedu. Jsem již v důchodovém věku a přestože mi bude sbormistrovství a práce se sborem velmi chybět, domnívám se, že je na čase, abych začal svého důchodu využívat. Nejpozději do dvou let bych rád svoji funkci předal své studentce a nynější kolegyni Mgr. Bc. Ivě Burdové. Jak se říká – mládí je plné energie, nových vizí a nápadů. Sám za sebe tedy do budoucna, co se pěveckého sboru Znoimie týče, plánuji pouze návštěvy koncertů coby divák a popřípadě, bude-li zájem tu a tam poskytnu nějakou tu radu“.*

Touto odpovědí jsem byla zaskočena, musela jsem se tedy zamyslet a přijmout fakt, že možná již v příštím školním roce bude pravděpodobně řízení sboru na mne. Pokládám si tedy znovu onu otázku: „Jaké jsou vlastně vize a plány s Dívčím pěveckým sborem Znoimie do budoucna?“

Ráda bych inovovala a rozšířila repertoár sboru. V poslední době ubylo duchovních písní a skladeb za doprovodu klavíru, písně se velmi často v krátkém časovém horizontu opakovaly. Je nutné též nově obsadit místo korepetitora (korepetitorky), které po mne zbude neobsazené. Ráda bych též požádala město Znojmo i Jihomoravský kraj o dotaci, za kterou by bylo možné nechat ušít pro sbor nové koncertní oblečení. Sbor celá léta vystupuje v černém stejnokroji, což je pro dívčí sbor plný mladých krásných studentek poněkud ponuré a smutné. A v neposlední řadě se budu velice intenzivně zasazovat o co nejčastější koncertní vystoupení, ať již pro základní a střední školy v našem městě, tak i v ostatních městech České Republiky, snad i v zahraničí.

Chtěla bych, aby sbor jezdil na nejrůznější sborové přehlídky a soutěže a postupně se tak svými zkušenostmi a usilovnou péčí dostal zpět na takovou úroveň, jaké dosahoval před lety. Mým velikým přáním a cílem je též prosadit sborový zpěv jako povinný vyučovací předmět pro studentky oboru předškolní a mimoškolní výchovy na Střední odborné škole ve Znojmě a to alespoň pro ty, které se rozhodnou maturovat z hudební výchovy. Domnívám se, že by to mohlo být velikým přínosem jak pro studentky, tak i pro mne jako pro sbormistra, neboť děvčat je stále málo a intenzivnější zájem o sbor bohužel chybí a rok od roku upadá.

Velice si vážím toho, že chce pan sbormistr Macák předat svůj sbor právě mne a pevně doufám, že se mi podaří pokračovat v jeho šlépějích úspěšně a udržet tradici a pověst sboru na úrovni, jaké dosahuje dnes.

ZÁVĚR

Diplomová práce je rozdělena do 9 kapitol. Za teoretickou část bych označila kapitoly 1-5 zabývající se historickým shrnutím hudebního života ve městě Znojmě. Následuje část praktická. V kapitolách 6-8 jsem se snažila zmapovat, jak vypadá hudební dění ve městě v současnosti, což mnohdy nebylo vůbec jednoduché, neboť hudební scéna ve Znojmě je velice proměnlivá. Právě v tuto chvíli vznikají nová a nová hudební tělesa a spousta starých naopak zaniká. Největší pozornost jsem pak věnovala kapitole 9, která měla za úkol detailně představit fungování Dívčího pěveckého sboru Znoimie při Gymnásiu a střední odborné škole pedagogické ve Znojmě.

Když jsem si volila téma své diplomové práce, netušila jsem, jak obsáhlé toto téma může být, zejména co se týká hudební historie města Znojma. Při studiu pramenů a literatury jsem se plně seznámila s hudebním vývojem v tomto městě a dozvěděla se velkou spoustu nových a pro mne velmi zajímavých a překvapujících informací. Do této doby jsem ani netušila, jak bohatou hudební historii Znojmo má a jakým významným kulturním střediskem bylo.

V dnešní době se Znojmo opět dostává na vysokou úroveň díky mnohým hudebním festivalům, přehlídkám a soutěžím jak z oblasti artificiální, tak i moderní, populární hudby.

Při psaní diplomové práce jsem poznala velkou řadu nových lidí, setkala se s mnohými muzikanty a sama byla překvapená, kolik souborů ve Znojmě působí, kolik učitelů hudební výchovy s dětmi aktivně mimo školu hudbu provozuje a kolik mladých lidí má zájem nejen o poslech hudby, ale i o její provozování.

Město Znojmo, jako mnohá další, se v současné době potýká s ekonomickou krizí a přestože v rámci svých možností vždy plně podporuje kulturu ve městě, není nyní možné žádat o finanční zajištění k vydání mé publikace, jak jsem si v úvodu diplomové práce myslela. Nicméně bych se ráda v budoucnu o zveřejnění své práce pokusila.

Velmi ráda jsem též pronikla do historie Dívčího pěveckého sboru Znoimie a práce sbormistra Mgr. Václava Macáka. A přestože vyhlídky na další fungování sboru nebyly v poslední době příliš příznivé, jak jsem již zmiňovala v kapitole 9, jako zastupující sbormistr mám nyní novou energii a chuť do další práce. Pěvecký sbor Znoimie se 23. – 28. 3.2010 zúčastnil 33. ročníku národní soutěže pěveckých sborů středních a vyšších odborných škol pedagogických v Litomyšli, kde se umístil z celkového počtu devíti pěveckých sborů ve stříbrném pásmu. Po řekněme velmi nezdařilém pokusu na této soutěži v roce 2009 bylo toto ocenění velkou odměnou za tvrdou práci a úsilí, jež bylo do přípravy vloženo. 4. místo, jehož sbor dosáhl v celkovém ohodnocení na jmenované soutěži, se tak stává velice silnou motivací do další práce, a to jak pro sbormistry, tak pro členy sboru.

SEZNAM LITERATURY

1. Brom, G., Zapletal, J., Majer, J.: *Můj život s kapelou*, Vydavatelství Akcent, Třebíč, 1991
2. Buček, M.: *Sborový zpěv.*, 1.vyd. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 1993
3. Dostalík, J.: *Dětský sborový zpěv jako svébytná estetická kvalita hudby*, 1968
4. Havlík, L.: Znojmo, Brno: Krajské nakladatelství, 1956
5. *Hudba v zájmové umělecké činnosti Jihomoravského kraje*, sborník materiálů vydaný na závěr roku české hudby 1984-1985
6. Hrubý, K.O.: *Jižní Morava*, Krajské nakladatelství v Brně, 1958
7. Jahoda, Josef.: *Katalog Znojenské a jubilejní krajské výstavy ve Znojmě 1929*
8. Jihomoravské divadlo, Znojmo, Jihomoravské divadlo 1993
9. Kainar J., Hrouzek V.: *Jižní Morava*, Krajské nakladatelství v Brně, 1958
10. Kaláb, J.: *Zpěvnost na Znojemsku dříve*, Podyjí 1959
11. Korčáková, K.: *Lidová píseň na Znojemsku a její využití v Hv*, Olomouc 1993
12. Kostečka, J.: *Sborový zpěv a řízení sboru.2*, Výbor ze sborové tvorby, 1.vyd. Brno: UJEP Brno, 1972
13. Kroniky města Znojma 1918 – 1980
14. Lýsek, F.: *Dětský sborový zpěv*, 1.vyd., Praha: SPN, 1958
15. Městská knihovna Znojmo: *Zpráva o Městském divadle ve Znojmě*, 2000. ISBN 80-85064-14-6
16. Městské divadlo ve Znojmě 1900-2000, ISBN 80-85064-15-4
17. Okresní knihovna Znojmo: *Osobnosti Znojma*, Znojmo, 1996, ISBN-80-85064-03-4
18. Papírník, Miloš.: *Bibliografie okresu Znojmo*, Brno, 1992
19. Pernica, Milan.: *Podyjí a Jihlavské vrchy*, Olympia Praha, 1978
20. Poledňák, Wasserberger: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby*, Edition Supraphon, 1980
21. Pokorná, Z.: *Výsledky výzkumu lidové písně v obci Plaveč u Znojma*, Brno, 1980
22. Polesný K.: *Šedesát let Besedy Znojenské*. Znojmo, vydal Josef Jahoda 1930
23. Roupec, J.: *Vzpomínky plné muziky 1., 2. a 3. díl*, Edice Jen tak, Znojmo 2009

24. Říha, J.: *Sborový zpěv v hodinách hudební výchovy*, 1.vyd.,
Praha: Supraphon, 1979
24. *Seznam hudebních souborů okresu Znojmo k 1. 2. 1986*, Znojmo,
Okresní kulturní středisko 1986
25. Sehnal, J., Vysloužil, J.: *Dějiny hudby na Moravě*, Muzejní a vlastivědná
společnost v Brně, 2001
26. Státní okresní archiv Znojmo, Archiv města Znojma, stará a nová spisovna
27. Stehlík, A.: *Polajka – cimbálová muzika*, ONV Znojmo, 1988
28. Svoboda, Jiří.: *Zpěváci a muzikanti (pouliční hudebníci ve Znojmě v 19. století)*,
Znojemský zpravodaj 1986
29. *Šedesát let Lidové školy ve Znojmě*, vydalo ředitelství školy a SRPŠ při LŠU
ve Znojmě, 1979
30. Šimša, J., Nechvátal, J.: *Pěvecké sdružení Vítězslav Novák ve Znojmě
1920 – 1970*, Znojmo 1970
31. Veselá Eva.: *Znojemský zpravodaj*, Mest.OB, duben 1986
32. Vinická, V.: *Osobnosti Znojemska – hudebníci*, Znojmo
33. Vrchotová-Pátová, J.: *Pěvecká příprava učitelů hudební výchovy pro studující
PeF a PGS*, 1.vyd., SPN, 1976
34. *Zprávy společnosti Vítězslava Nováka*, Brno 1984

PŘÍLOHA 1

Kontakty k hudebně vzdělávacím institucím ve Znojmě (kapitola 6)

1. Základní umělecká škola

Rooseveltova 21
Znojmo

E-mail : zuszn@mboxzn.cz

2. Hudební škola Yamaha

Mgr. Zdeněk Simek
Vídeňská třída 25
669 02 Znojmo

mobilní telefon: +420 777 249 068

e-mail: simek@yamahaskola.cz

3. Dům dětí a mládeže

Sokolská 8 nebo J. Curie 4
669 02 Znojmo

tel: 515 22 43 53 (Sokolská 8)

fax: 515 22 26 41

tel: 515 22 41 44 (J. Curie 4)

e-mail: ddm.znojmo@zn.orgman.cz

4. Základní škola MUDr. Josefa Mareše

Klášteří 2, Znojmo 669 02

Tel: 515 22 75 25

GSM: 608 719 726

IP: 537 021 135

e.mail: hubatka@evokace.cz, www.evokace.cz, www.talenty.eu

PŘÍLOHA 2

Kontakty k hudebním souborům aktivně působícím ve městě Znojmě (kapitola 8)

1. DECHOVÝ ORCHESTR AMATÉŘI URL: www.amateri.kvalitne.cz e-mail: roman.teply@email.cz	7. DYJAVÁNEK URL: www.dyjavanek.cz e-mail: dyjavanek(a)dyjavanek.cz
2. B-JAM URL: www.b-jam.cz	8. EMINENT URL: www.eminentznojmo.estranky.cz e-mail: eminent.zn@seznam.cz
3. BLUESTEAK URL: www.bluesteak.cz	9. FREE BAND URL: www.free-band.euweb.cz
4. BON! BON! URL: www.bonrock.dyjeshop.cz e-mail: jaroslav.penkava@centrum.cz	10. JEWELCI URL: www.jewelci.estranky.cz e-mail: milanskaroupka@seznam.cz
5. B.U.R.A.N.A. ORCHESTR URL: www.burana-o.cz e-mail: burana.orff@seznam.cz	11. KISS CZECH REPUBLIC REVIVAL URL: www.kissrevival.com
6. CIMBÁLOVÁ HUDBA ANT. STEHLÍKA URL: www.cmas.webpark.cz e-mail: dobrotova@centrum.cz	12. KLAXON URL: www.klaxon.cz e-mail: klaxon@centrum.cz

<p>13. COUNTRY SKUPINA KVĚTINKA URL: www.countrykvetinka.estranky.cz e-mail: kvetinka@volny.cz</p>	<p>17. PES, MYSTIK A DOBRÁ NÁLADA URL: www.pesmystik.unas.cz e-mail: kacminek@seznam.cz</p>
<p>14. LUCREZIA BORGIA URL: www.borgia.cz e-mail: Lucrezia@seznam.cz</p>	<p>18. PĚVECKÉ SDRUŽENÍ VÍT. NOVÁK URL: www.sweb.cz/psvn e-mail: psvn@seznam.cz</p>
<p>15. MOSTY e-mail: masinka@email.cz Petr Kolář – 732425664</p>	<p>19. VICOMT URL: www.vicomt.com e-mail: dvorak.vlasta@seznam.cz</p>
<p>16. ONKELS URL: www.onkels.cz</p>	<p>20. ZNOJEMSKÝ KOMORNÍ ORCHESTR e-mail : zuszn@mboxzn.cz</p>

PŘÍLOHA 3

Seznam ostatních kapel působících ve Znojmě (kapitola 8)

JMÉNO	KONTAKT
Bonmot	Bon-mot.wz.cz
Canopy	canopy.freemusic.cz
Cow Hill	-----
Černý kašel	Přes dechový orchestr Amatéri
Czerny Petr Band	737 488 803 Petr Mikeš
Deta	-----
Ebola joy	ebolajoy.cz
El Nino	731 478 496 Marcela Kousalová
Experience homo sapiens	Tomáš Marek - Gogo
FNS	-----
Genetic	-----
Geroy	geroy.mysteria.cz
Habakuk	-----
Indica	-----
Jiný rytmus	jinyrytmus.com
Kalamita	-----
Kočka v septiku	607 648 437 Jan Šenkapoun
Kolabo	-----
Komunikace Mimo Provoz	kmp.xf.cz
La	-----
Mája	736 533 375 Jaroslav Pikner
Mosty	731 069 290 Dana Kroutilová
My dog's bone	-----
Nm	nm.ic.cz
No dur	779519720 Karel Koc
Obdurate	721 451 170 „Piére“ Petr Semerád
Ocelot	metalwarriors.wz.cz
Oppica	www.oranzovyvykricnik.cz(wz)
Oppidum canum	739 313 913 Daniel Maceček
Orion	-----
Paroháči	-----
POKR	-----
Real fobia	-----
Sinful Channel	(Czerny Petr Band)
Spectrum	SPgŠ Znojmo – Vlasta Veselá
Spunk True	Přes kapelu Bluesteak
Tiferet	-----
Tuning	-----
X-CORE	x-core.cz

ANOTACE, KLÍČOVÁ SLOVA, BIBLIOGRAFICKÝ ZÁZNAM

Anotace:

Diplomová práce se zabývá kulturně – historickým pohledem na město Znojmo z hlediska jeho hudebního vývoje. Popisuje současný stav hudební kultury ve městě, mapuje hudební styly a žánry. Podává ucelený přehled o hudebních kapelách a tělesech aktivně působících nejenom ve Znojmě. Detailně se zabývá Dívčím pěveckým sborem Znoimia působícím při Gymnásiu a Střední odborné škole pedagogické ve Znojmě. Představuje zakladatele a sbormistra Mgr. Václava Macáka, samotný sbor z hlediska historického i současného. Diplomová práce popisuje metodiku a způsob práce ve sboru, sborový repertoár a úspěchy, kterých za svou dlouholetou existenci dosáhl.

My Diploma thesis is concerned with cultural – historical view of Znojmo with the musical point of view. There is current situation of culture in our town described, what is more it surveys musical styles, genres. Thesis shows compact survey about music groups which are in Znojmo. In detail I deal with choir of girls called Znoimia singing at Gymnasium and Secondary Pedagogical school. I have introduce a founder and a conductor Mgr. Václav Macák, next the choir in history and presently. My thesis describes methodology and the way of work in the choir, the repertoire and success, which the choir has reached for the years of being.

Klíčová slova:

Město Znojmo
Historický hudební vývoj
Hudební styly a žánry
Hudební kapela
Hudební festivaly a soutěže
Pěvecký sbor

Key words:

Znojmo city
Historical musical development
Musical styles and genres
Music group
Festivals of music and competitions
Choir

Bibliografický záznam práce:

BURDOVÁ, Iva. *Hudební soubory ve Znojmě se zaměřením na Dívčí pěvecký sbor Znojma: diplomová práce*. Brno: Masarykova Univerzita, Fakulta pedagogická, Katedra hudební výchovy, 2010, 131 l., 3 příl. Vedoucí diplomové práce MgA. Jana Frostová, Ph.D.